

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
TUTANAK DERGİSİ
CİLT : 15

67'nci Birleşim
20 Şubat 2008 Çarşamba

İ Ç İ N D E K İ L E R

I.- GEÇEN TUTANAK ÖZETİ

II.- GELEN KÂĞITLAR

III.- YOKLAMALAR

IV.- GÜNDEM DIŞI KONUŞMALAR

A) MİLLETVEKİLLERİNİN GÜNDEM DIŞI KONUŞMALARI

- 1.- Samsun Milletvekili Cemal Yılmaz Demir'in, Filistin'de yaşanan insan hakları ihlallerine ilişkin gündem dışı konuşması
- 2.- Kastamonu Milletvekili Mehmet Serdaroğlu'nun, LPG istasyonlarının çalışma ruhsatlarına ilişkin gündem dışı konuşması
- 3.- Kocaeli Milletvekili Hikmet Erenkaya'nın, Kocaeli Körfezi'ndeki kirlilik sorunlarına ilişkin gündem dışı konuşması

V.- BAŞKANLIĞIN GENEL KURULA SUNUŞLARI

A) MECLİS ARAŞTIRMASI ÖNERGELERİ

- 1.- Tokat Milletvekili Reşat Doğru ve 23 milletvekilinin, tütün sektöründeki sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/128)
- 2.- Kars Milletvekili Gürcan Dağdaş ve 22 milletvekilinin, tersanelerdeki iş kazalarının araştırılarak iş güvenliğinin sağlanması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/129)
- 3.- Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan ve 19 milletvekilinin, Türkiye'den Suriye'ye göç etmiş ve vatansız durumuna düşmüş insanların sorunlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/130)

VI.- ÖNERİLER

A) SİYASİ PARTİ GRUBU ÖNERİLERİ

- 1.- (10/127) esas numaralı Meclis araştırması önergesinin ön görüşmelerinin, Genel Kurulun 20/2/2008 Çarşamba günü birleşiminde yapılmasına ilişkin CHP Grubu önerisi

VII.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ İLE KOMİSYONLARDAN GELEN DİĞER İŞLER

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

- 1.- 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu ve Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ve Adalet Komisyonu Raporu (1/24) (S. Sayısı: 98)

2.- Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı ile Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporu (1/483) (S. Sayısı: 95)

VIII.- SATAŞMALARLA İLİŞKİN KONUŞMALAR

1.- Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Hayati Yazıcı'nın, Tunceli Milletvekili Kamer Genç'in konuşmasında Hükûmete satışması nedeniyle konuşması

IX.- OYLAMALAR

1.- Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere geri gönderilen 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu'nun 41'inci maddesinin oylaması

2.- Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere geri gönderilen 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu'nun 68'inci maddesinin oylaması

3.- Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere geri gönderilen 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu'nun oylaması

X.- SORULAR VE CEVAPLAR

A) YAZILI SORULAR VE CEVAPLARI

1.- Denizli Milletvekili Hasan Erçelebi'nin, sınır kapıları, havaalanları ve limanlarda bulaşıcı hastalıklara karşı önlem alınmasına ilişkin sorusu ve Sağlık Bakanı Recep Akdağ'ın cevabı (7/1518)

2.- Konya Milletvekili Mustafa Kalaycı'nın, Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı hizmet binasına ilişkin sorusu ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in cevabı (7/1651)

3.- Edirne Milletvekili Cemaleddin Uslu'nun, Bulgaristan göçmenlerinin emeklilik haklarına ilişkin sorusu ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in cevabı (7/1652)

4.- İstanbul Milletvekili Sacid Yıldız'ın, işitme cihazları verilmesinin durdurulmasına ilişkin sorusu ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in cevabı (7/1653)

5.- İstanbul Milletvekili Sacid Yıldız'ın, tersanelerdeki çalışma koşullarına ilişkin sorusu ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Faruk Çelik'in cevabı (7/1654)

6.- Adana Milletvekili Hulusi Güvel'in, Hazine Taşınmazlarının İdaresi Hakkında Yönetmeliğin uygulanmasına ilişkin sorusu ve Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'ın cevabı (7/1678)

I.- GEÇEN TUTANAK ÖZETİ

TBMM Genel Kurulu saat 15.00'te açılarak altı oturum yaptı.

Sivas Milletvekili Muhsin Yazıcıoğlu'nun, Kosova'nın bağımsızlık ilanına ilişkin gündem dışı konuşmasına, Devlet Bakanı Mustafa Said Yazıcıoğlu cevap verdi.

Muğla Milletvekili Gürol Ergin, Güney Ege Linyitleri İşletmesi ve geleceğine,

Manisa Milletvekili Mustafa Enöz, 5393 sayılı Belediyeler Kanunu'na göre kapanma ile karşı karşıya bulunan belediyelere,

İlişkin gündem dışı birer konuşma yaptılar.

İzmir Milletvekili Ahmet Ersin, Afganistan'da idama mahkûm edilen üniversite öğrencisine,

Tokat Milletvekili Reşat Doğru, Kosova'nın bağımsızlık ilanına,

Aydın Milletvekili Ali Uzunırmak, 5393 sayılı Belediyeler Kanunu'na göre kapanma ile karşı karşıya bulunan belediyelere,

İlişkin birer konuşma yaptılar.

Kütahya Milletvekili Alim Işık'ın (6/371) esas numaralı sözlü sorusunu geri aldığına ilişkin önergesi okundu; sorunun geri verildiği bildirildi.

Adana Milletvekili Hulusi Güvel ve 28 milletvekilinin, ÇUKOBİRLİK'in sorunlarının araştırılarak güçlendirilmesi için (10/125),

Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına Grup Başkanvekilleri Ankara Milletvekili Hakkı Suha Okay, İstanbul Milletvekili Kemal Kılıçdaroğlu ve İzmir Milletvekili K. Kemal Anadol'un, nüfus kayıt sistemleri ile seçmen kütükleri verileri arasındaki farklılıkların araştırılarak (10/126),

Antalya Milletvekili Osman Kaptan ve 29 milletvekilinin, kredi kartı ve bireysel kredi borçlularının sorunlarının araştırılarak (10/127),

Alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önereleri Genel Kurulun bilgisine sunuldu; önerelerin gündemdeki yerlerini alacağı ve ön görüşmelerinin sırası geldiğinde yapılacağı açıklandı.

Gündemin "Kanun Tasarı ve Teklifleri ile Komisyonlardan Gelen Diğer İşler" kısmınının 60'ıncı sırasında yer alan 109 sıra sayılı Kanun Tasarısı'nın bu kısmın 3'üncü, 110 sıra sayılı Kanun Tasarısı'nın kırk sekiz saat geçmeden 8'inci ve 43'üncü sırasında yer alan 84 sıra sayılı Kanun Tasarısı'nın 9'uncu sırasına alınmasına ve diğer kanun tasarı ve tekliflerinin sırasının buna göre teselsül ettirilmesine; Genel Kurulun 19/2/2008 Salı günü birleşiminde sözlü sorular ve diğer denetim konularının görüşülmeyle kanun tasarı ve tekliflerinin görüşülmesine, 20/2/2008 ve 27/2/2008 Çarşamba günü birleşimlerinde sözlü soruların görüşülmemesine, 26/2/2008 Salı günü birleşiminde bir saat sözlü sorulardan sonra diğer denetim konularının görüşülmeyle kanun tasarı ve tekliflerinin görüşülmesine; çalışma sürelerinin, 19/2/2008 Salı günü birleşiminde 109 sıra sayılı Bazı Kamu Alacaklarının Uzlaşma Usulü ile Tahsili Hakkında Kanun Tasarısı'nın görüşmelerinin bitimine kadar, 20, 21, 27 ve 28 Şubat 2008 günü birleşimlerinde 14.00-20.00 saatleri arasında olmasına, 26/2/2008 Salı günü birleşiminde ise çalışmalarını saat 23.00'e kadar sürdürmesine ilişkin AK Parti Grubu önerisi, yapılan görüşmelerden sonra kabul edildi.

Genel Kurulu ziyaret eden Senegal Cumhurbaşkanı Abdoulaye Wade'ye Başkanlıkça "Hoş geldiniz" denildi.

Tokat Milletvekili Reşat Doğru'nun, Karşılıksız Çek ve Protestolu Senetler ile Kredi ve Kredi Kartları Borçlarına İlişkin Türkiye Cumhuriyeti Merkez Bankası Kayıtlarının Dikkate Alınmaması Hakkında Kanun Teklifi'nin (2/59),

Denizli Milletvekili Hasan Erçelebi'nin, Yükseköğretim Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi'nin (2/73),

İç Tüzük'ün 37'nci maddesine göre doğrudan gündeme alınmasına ilişkin önereleri, yapılan görüşmelerden sonra kabul edilmedi.

Gündemin "Kanun Tasarı ve Teklifleri ile Komisyonlardan Gelen Diğer İşler" kısmınının:

1'inci sırasında bulunan ve Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere geri gönderilen 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu'nun (1/24) (S. Sayısı: 98) geri gönderilen maddelerinin,

2'nci sırasında bulunan, Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı'nın (1/483) (S. Sayısı: 95),

Görüşmeleri, komisyon yetkilileri Genel Kurulda hazır bulunmadıklarından, ertelendi.

3'üncü sırasına alınan, Bazı Kamu Alacaklarının Uzlaşma Usulü ile Tahsili Hakkında Kanun Tasarısı'nın (1/515) (S. Sayısı: 109) görüşmelerini müteakiben yapılan açık oylamadan sonra kabul edildiği ve kanunlaştığı açıklandı.

Karaman Milletvekili Hasan Çalış, 14/2/2008 tarihli 65'inci Birleşim tutanağında yer alan konuşmasında geçen bir ifadeyi düzeltmek için konuşma yaptı.

20 Şubat 2008 Çarşamba günü, alınan karar gereğince saat 14.00'te toplanmak üzere birleşime 02.57'de son verildi.

Meral AKŞENER
Başkan Vekili

Fatma SALMAN KOTAN
Ağrı
Kâtip Üye

Yusuf COŞKUN
Bingöl
Kâtip Üye

Fatoş GÜRKAN
Adana
Kâtip Üye

No.: 94

II.- GELEN KÂĞITLAR

20 Şubat 2008 Çarşamba
Teklifler

1.- Mersin Milletvekili Ali Rıza Öztürk ve 12 Milletvekilinin; Sanatçıların Sosyal Güvenliklerinin Sağlanması Hakkında Kanun Teklifi (2/149) (Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler ile Plan ve Bütçe Komisyonlarına) (Başkanlığa geliş tarihi: 31.1.2008)

2.- İzmir Milletvekili Ahmet Ersin ve 18 Milletvekilinin; 4562 Sayılı Organize Sanayi Bölgeleri Kanununa Bir Geçici Madde Eklenmesi Hakkında Kanun Teklifi (2/150) (Plan ve Bütçe ile Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonlarına) (Başkanlığa geliş tarihi: 8.2.2008)

3.- Milliyetçi Hareket Partisi Grup Başkanvekilleri Mersin Milletvekili Mehmet Şandır ve İzmir Milletvekili Oktay Vural'ın; 3152 Sayılı İçişleri Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna Bir Ek Madde Eklenmesine Dair Kanun Teklifi (2/151) (İçişleri Komisyonuna) (Başkanlığa geliş tarihi: 11.2.2008)

4.- Adalet ve Kalkınma Partisi Grup Başkanvekili Yozgat Milletvekili Bekir Bozdağ'ın; Çeşitli Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/152) (Adalet Komisyonuna) (Başkanlığa geliş tarihi: 20.2.2008)

Meclis Araştırması Önergeleri

1.- Tokat Milletvekili Reşat Doğru ve 23 Milletvekilinin, tütün sektöründeki sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98 inci, İttüzüğün 104 ve 105 inci maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/128) (Başkanlığa geliş tarihi: 15/02/2008)

2.- Kars Milletvekili Gürcan Dağdaş ve 22 Milletvekilinin, tersanelerdeki iş kazalarının araştırılarak iş güvenliğinin sağlanması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98 inci, İttüzüğün 104 ve 105 inci maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/129) (Başkanlığa geliş tarihi: 15/02/2008)

3.- Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan ve 19 Milletvekilinin, Türkiye'den Suriye'ye göç etmiş ve vatansız durumuna düşmüş insanların sorunlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98 inci, İttüzüğün 104 ve 105 inci maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/130) (Başkanlığa geliş tarihi: 15/02/2008)

20 Şubat 2008 Çarşamba
BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.05

BAŞKAN: Başkan Vekili Meral AKŞENER

KÂTİP ÜYELER: Fatma SALMAN KOTAN (Ağrı), Yusuf COŞKUN (Bingöl)

BAŞKAN – Türkiye Büyük Millet Meclisinin 67'nci Birleşimini açıyorum.

III.- YOKLAMA

BAŞKAN – Elektronik cihazla yoklama yapacağız.

Yoklama için üç dakika süre vereceğim.

Sayın milletvekillerinin oy düğmelerine basarak salonda bulduklarını bildirmelerini, bu süre içerisinde elektronik sisteme giremeyen milletvekillerinin salonda hazır bulunan teknik personelden yardım istemelerini, buna rağmen sisteme giremeyen üyelerin ise yoklama pusulalarını görevli personel aracılığıyla, üç dakikalık süre içerisinde Başkanlığa ulaştırmalarını rica ediyorum.

Yoklama işlemi başlatıyorum.

(Elektronik cihazla yoklama yapıldı)

BAŞKAN – Toplantı yeter sayısı vardır, görüşmelere başlıyoruz.

Gündeme geçmeden önce üç sayın milletvekiline gündem dışı söz vereceğim.

Gündem dışı ilk söz, Filistin’de yaşanan dram ile ilgili söz isteyen Samsun Milletvekili Cemal Yılmaz Demir’e aittir.

Buyurun Sayın Demir. (AK Parti sıralarından alkışlar)

Süreniz beş dakika.

IV.- GÜNDEM DIŞI KONUŞMALAR

A) MİLLETVEKİLLERİNİN GÜNDEM DIŞI KONUŞMALARI

1.- Samsun Milletvekili Cemal Yılmaz Demir’in, Filistin’de yaşanan insan hakları ihlallerine ilişkin gündem dışı konuşması

CEMAL YILMAZ DEMİR (Samsun) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Filistin’de yaşanan insan hakları ihlallerine dikkat çekmek amacıyla söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Aslında tarihinde ilk demokratik seçimlerin yapıldığı 2006 yılına büyük umutlarla giren Filistin için, bu seçimin sonuçları, maalesef, istikrar yerine kronikleşen bir krizin ve bugün yaşanan üzücü olayların habercisi olmuştur. Zaten dünyanın en kalabalık yerleşimine sahip küçük bir coğrafyasına sıkışıp kalmış 1,5 milyon insanın 900 binini mültecilerin oluşturduğu Filistinliler için baskı, siyasi ve sosyal çalkantılar, olumsuz yaşam koşulları Osmanlıdan bu yana değişmez kader olmuştur.

Son zamanlardaki dış müdahaleye bağlı insan hakları ihlalleriyle Filistin halkı dünyadan koparılmakta, yaşadıkları topraklar açık cezaevine dönüştürülmektedir. Dozajı her gün daha da yükseltelen kuşatmayla bölgede tam bir insanlık dramı yaşatılmaktadır. Her gün onlarca Filistinlinin üzerine bombalar yağmaktadır. Çocuk, kadın, yaşlı demeden Filistinliler kendi topraklarında, evinde, arabasında ansızın Apache helikopterlerinden atılan bombalarla şehit edilmektedir. Okullar, su depoları, hastaneler kullanılamaz hâle getirilmekte, insanlar elektrik ve suları kesilerek, dış dünyadan tecrit edilerek, bir yandan aralarındaki görüş farklılıkları dolayısıyla birbirlerine karşı kıskırtılarak, kardeş kavgasına yol açılmak suretiyle bir toplum dünya sahnesinden silinmeye çalışılmaktadır.

Değerli milletvekilleri, emperyalizme karşı tarihin en büyük duruşunu göstermiş neslin torunları olarak bizler, Filistin’de yaşananları düşünmeden, sorumluluk hissetmeden yastığa başımızı elbette koyamayız. Bugün hâlâ Filistin Parlamentosu için seçilmiş bulunan 50’ye yakın milletvekili İsrail hapishanelerinde tutulurken, bizler rahat koltuklarımızda çalışırken Filistin’i ve orada yaşananları unutup görmezden gelirse bu hesabını ecdadımıza da, gelecek nesillere de veremeyiz diye düşünüyorum. Bugün, maalesef, Gazze başta olmak üzere Filistin’in tamamı ekonomik ve askerî kuşatmaya alınırken, özgür toplumlar da sıkı bir medya kuşatmasına alınmışlardır.

Değerli milletvekilleri, Filistinliler için verilen kutsal mücadeleyle Filistinliler ölüme koşarken, açlığa, sefalete mahkûm olurken yüzleri gülmektedir, başları hep diktir. Onları üzen tek şey, yaptıkları mücadelenin buralarda farkına varılamamasıdır. Şu iyi bilinmelidir ki: Onları mücadelelerinden dolayı mahkûm etmek, Kurtuluş Savaşı’ndan dolayı Türk milletini mahkûm etmekle eş değerdir. Filistin halkı, işgalin sona erdirilmesini, evlerinde, okullarında, hastanelerinde, parklarında, sokaklarında rahatça, korkmadan, kaçmadan, özgürce yaşamayı arzu etmektedir. Bu, her insanın en temel hakkıdır fakat Filistinli çocuk bu haktan mahrum bırakılmaktadır. Bunun tek sorumlusu işgal güçleridir. İsrail Başbakanı, Gazze’de insanlık dramı yaşanmasına müsaade etmeyeceklerini, ama onların da hayatlarını kolaylaştırmayacaklarını söylüyor. Bu, nasıl bir mantıktır anlamak mümkün değil. Zaten yaşanan ortam başlı başına bir insanlık dramıdır. İnsanlar hastanelerde tedavi edilememektedir, ilaç bulunamamaktadır. Elektrikleri kesilmekte, elektrik üreten santrallerde kullanılan yakıt verilmediği için hastaneler ısıtılamamakta, ameliyatlar yapılamamaktadır.

Sayın Başbakanımızın da sürekli vurguladığı gibi, Filistin ve Türk halkı ayrı düşünülemez iki kardeş halktır. Bu coğrafyaya karşı tarihî sorumluluğumuz olduğu muhakkaktır. Bu vesileyle, Başbakanımızın talimatıyla devletimizin bölgeye yapacağı gıda, ilaç ve akaryakıt organizasyonunu takdirle karşılıyor, şükranlarını sunuyorum. Yine, bölgeye her türlü insani yardımın ulaştırılmasında büyük görevler üstlenen İHH İnsani Yardım Vakfı ve diğer sivil toplum kuruluşlarına teşekkürü bir borç biliyorum.

İnaniyorum ki yüzyıllarca bölgede barış içinde yaşama kültürünün temsilciliğini yapmış olan Türkiye, tarihî ve kültürel birikimlerinin kendisine vermiş olduğu ağabeylik rolünü oynamak üzere çabalarını daha da yoğunlaştıracaktır. Yine, İslam Konferansı Örgütü’nün acil bir uluslararası barış konferansı tertip etmesinin sorunun çözümüne katkı sağlayacağı inancındayım.

Değerli milletvekilleri, buradan, bu kürsüden, milletin kürsüsünden vicdanlara sesleniyorum.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

CEMAL YILMAZ DEMİR (Devamla) – Bugün burada vicdanlara seslenirken insanlığın, Gazze halkına reva görülen vahşetten dolayı büyük bir imtihanda olduğunu belirtmek istiyorum. Hiç kimse, hiç birimiz böyle bir vahşetten dolayı kendimizi sorumsuz hissetmemeliyiz. İHH İnsani Yardım Vakfının yardım kampanyasında belirttiği gibi şifahen değil acilen yardıma ihtiyaç vardır. Duymakla, bilmekle yetindiğimiz ambargo, Filistinli çocukları, kadınları, yaşlıları ölüme gönderiyor. Acilen yardım ilaçtır, yemektir, ışıktır, hayattır.

Yaşadığım acı, üzüntü ve bir o kadar da insanlığın sağduyusuna olan umudumla, milletimizi ve sizleri saygıyla selamlıyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Demir.

Gündem dışı ikinci söz, LPG istasyonlarının çalışma ruhsatları hakkında söz isteyen Kastamonu Milletvekili Sayın Mehmet Serdaroğlu'na aittir.

Buyurun Sayın Serdaroğlu. (MHP sıralarından alkışlar)

Süreniz beş dakika.

2.- Kastamonu Milletvekili Mehmet Serdaroğlu'nun, LPG istasyonlarının çalışma ruhsatlarına ilişkin gündem dışı konuşması

MEHMET SERDAROĞLU (Kastamonu) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; geçici lisans verilerek iş yeri açmalarına izin verilen LPG istasyonları, yaklaşık iki üç yıldır, belediyelerin imar planındaki çalışmaları sonuçlanmadığı için ciddi bir mağduriyetle karşı karşıyadır. LPG istasyon sahip ve çalışanlarının bu mağduriyetini dile getirmek üzere söz aldım. Heyetinizi en iyi dileklerimle selamlıyorum.

Değerli milletvekilleri, geçici lisans verilerek iş yerlerini açmalarına müsaade edilen LPG istasyon sahipleri, LPG piyasasında yer almak için ciddi harcamalar yapmışlardır ve bu istasyonlar kaçak yapılmamıştır, belediyelerimizin ve ilgili kurumların gözetim ve denetimleriyle yapılmışlardır. Hâl böyle iken, yapıldıkları yerler imar planlarına işleninceye kadar kendilerine geçici lisansla çalışma hakkı verilmiştir. 2006 yılında çıkarılan bir kanun ile de geçici faaliyet lisanslarının yürürlük süresi 31/12/2007 tarihine kadar uzatılmıştır. Ancak bu süre bir buçuk ay önce dolmuş olmasına rağmen, belediyeler imar çalışmalarını sonuçlandırmadığı gibi, yeni bir yasal düzenleme de yapılmamıştır.

Geçici lisansla çalışan LPG istasyonlarının sorununu çözmek, belediyelere biraz daha zaman kazandırmak ve bu işletme sahiplerinin mağduriyetlerini gidermek için bir yıl daha süre uzatımını öngören kanun teklifi süratle komisyondan geçip Genel Kurula gelmiş olmasına rağmen bugüne kadar burada görüşülemedi. LPG istasyon sahipleri ise kanun teklifinin komisyondan geçmesi ile ümitlenmişlerdir, ancak Genel Kurulda görüşülmemesi ise onları hayal kırıklığına uğratmıştır.

İktidar partisinin hemen hemen her hafta Genel Kurul gündemi ve çalışma saatleri hakkında getirdiği değişiklik önerileri içerisinde ne yazık ki bu kanun teklifi göz ardı edilmiştir. İktidar, komisyonda kendi iradesiyle geçirdiği ve Genel Kurula indirdiği bu teklife öncelik vermekten vazgeçmemelidir ve getirdiği bu teklifin arkasında mutlaka durmalıdır. Çünkü tüm yasal yükümlülüklerini yerine getiren söz konusu işletmelerin belediyelerden kaynaklanan gecikme nedeniyle faaliyetlerinin menedilmesi, tesis sahiplerini mağdur duruma düşürmenin de ötesinde bir hak ihlaline sebep olmuştur.

Değerli milletvekilleri, binlerce insanın işsiz kalmasına neden olacak bu haksız uygulamayı çözmek için gereken yasal düzenleme bir an önce gündeme alınarak yasallaştırılmalıdır. Böylece bugüne kadar her türlü yükümlülüklerini yerine getirmiş işletme sahiplerine yapılan haksızlığın önlenmesinin yanında imardan kaynaklanan sorun ve engellerin giderilmesi için de belediyelere zaman verilmiş olacaktır.

Diğer taraftan, yasal düzenlemenin bir an önce hayata geçirilmesiyle nitelikli yatırımların heba olması da önlenecektir. Ayrıca, sıvılaştırılmış petrol gazının güvenli ve ekonomik olarak, rekabet ortamı içerisinde, kullanıcılara eşitlikçi ve istikrarlı biçimde sunumuna katkı sağlanmış olacaktır.

Değerli milletvekilleri, imar izni süresini bir yıl daha uzatacak olan kanun teklifinin komisyonda kabulü ve Meclis gündemine gelmesiyle bu sektördeki kişi ve kuruluşlara aslında söz ve umut verilmiştir. Bu söz, iktidar muhalefet ayırımına bakılmaksızın tüm milletvekillerimizce bu Kurulda yerine getirilmelidir.

Konunun bir yıl sonra tekrar yasal bir düzenlemeye gerek kalmadan sağlıklı bir şekilde neticelendirilmesi için de belediyelerin imar çalışmalarlarıyla ilgili eksikliklerini gidermeleri yönünde her

türlü yasal ve idari boşluklar ortadan kaldırılmalıdır. Diğer yandan belediyeler de bu konuyla ilgili olarak mutlaka uyarılmalıdır.

Geçici lisans verilerek iş yeri açmalarına müsaade edilen LPG istasyonu sahipleri, hem maddi hem de manevi külfet altına sokularak ciddi mağdur duruma düşmüşlerdir. İşletme sahipleriyle beraber LPG istasyonlarında çalışanlar da mağdur ve zor durumdadırlar.

Bu sebeple, iktidarın LPG istasyonu işletmecilerinin uğradığı bu haksızlığı ve mağduriyeti en kısa sürede gidermek için gereken adımı atacağını ummaktayız.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Buyurun Sayın Serdaroğlu.

MEHMET SERDAROĞLU (Devamla) – Halkın içinden gelen, iş piyasası içinden gelen Değerli Sanayi Bakanımızın ve iktidar partisinin bu konuya hassasiyetle yaklaşacaklarından bu LPG istasyonu sahiplerinin de umutları vardır ve size güvenmektedirler, Türkiye Büyük Millet Meclisi içinde bulunan bütün milletvekillerine, bütün siyasi parti gruplarına güvenmektedirler.

Bu duygu ve düşüncelerle bu LPG istasyonu sahiplerinin ve orada çalışanların mağduriyetinin giderileceğine inanarak sizleri en iyi, en güzel duygularla bir kere daha selamlıyorum. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Serdaroğlu.

Gündem dışı üçüncü söz, Kocaeli Körfezi'ndeki kirlilik sorunlarıyla ilgili söz isteyen Kocaeli Milletvekili Sayın Hikmet Erenkaya'ya aittir.

Buyurun Sayın Erenkaya. (CHP sıralarından alkışlar)

Süreniz beş dakika.

3.- Kocaeli Milletvekili Hikmet Erenkaya'nın, Kocaeli Körfezi'ndeki kirlilik sorunlarına ilişkin gündem dışı konuşması

HİKMET ERENKAYA (Kocaeli) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Kocaeli'yle ilgili problemleri tabii beş dakikaya sığdırmak mümkün değil, ancak Körfez'in kirliliğiyle, iskele ve limanlarla ilgili söz almış bulunuyorum. Bu vesileyle şahsım ve Cumhuriyet Halk Partisi adına sizleri en içten saygılarımla, sevgilerimle selamlıyorum.

Değerli milletvekili arkadaşlarım, sizlerle özellikle Kocaeli'yle ilgili bir görüşümü kısaca paylaşmak istiyorum. 1989-2004 yılları arasında yerel yönetimin en üst düzeyinde görev yapan bir arkadaşınız olarak Kocaeli'nin problemlerini en iyi bilen insanlardan bir tanesi olduğumu da sizlerle paylaşmak istiyorum.

Değerli milletvekilleri, 1989 yılına kadar Kocaeli ili, sanayi kenti olarak terk edilmiş, gerçekten İstanbul'un da etkisinde kalarak, özellikle çarpık yapılaşmalar, çevre kirliliği ve deniz kirliliğiyle ilgili gelişmelerini 1989 yılına kadar devam ettirmiştir. 1989-2004 yılları arasında yerel yönetimin ve o günkü hükümetler aracılığıyla yapmış olunan çalışmalarla birlikte özellikle Kocaeli, Türkiye'nin en önde gündemine gelen şehirlerinden bir tanesi olmuştur. Ama şu anda maalesef, üzülen söyleyeyim, o 1995'li, 1996'lı, 1997'li, 2000'li yılları arasında Kocaeli, Türkiye'nin on yıl önünde olan il olarak anılırken bugün, maalesef diğer az gelişmiş illerimizde olan problemlerle karşı karşıya olduğunu da hep birlikte görüyoruz. Özellikle Körfez'le ilgili sizlerle görüşlerimi paylaşmak istedim ve bu konuda da ilgili makamları da bu kürsüden uyarma ihtiyacını duydum.

Değerli arkadaşlar, Körfez –belki bilmeyen milletvekillerimiz vardır- gerçekten Kocaeli'nin en önemli bir havzası, yani denizi ama maalesef son günlerde, özellikle Körfez'in kirliliğiyle ilgili çok büyük boyutlara ulaştığını hep birlikte görüyoruz. Ancak Kocaeli'de yaşayan vatandaşlarımızın ve yerel gazetelerin, yerel medyanın yapmış olduğu bütün çağrılara rağmen, maalesef huzurlarınızda üzülen söyleyeyim, Körfez'in kirliliğiyle ilgili pek fazla bir çalışmanın yapılmadığını da hep birlikte görüyoruz.

Özellikle Çevre Komisyonu üyesi olarak burada Sayın Bakanımızı uyararak da istedim ve kendisini de en kısa zamanda Çevre Komisyonu üyeleriyle birlikte Kocaeli'ye davet ediyorum ve denizin, şu andaki Körfez'in, ne durumda olduğunu yerinde görmesini de özellikle kendisinden rica ediyorum.

Değerli milletvekilleri, Körfez'imiz, gerçekten son yıllarda, özellikle 2002'den sonra maalesef iskele ve limanlarla işgal altında kalmıştır. Şu anda 38 adet iskele ve liman bulunmaktadır. Bunun 35 tanesi özel şirketler tarafından yapılmıştır, 3 tanesi de kamuya aittir. Ama maalesef iskeleler şu anda Körfez'in tüm birimlerini işgal etmiştir.

Yani size şurada şunu da ifade etmek istiyorum: Şu anda Körfez'in kullanılma metrekaresine bakıldığında, özellikle halkımızın yararlanabileceği yerler onda 1 bile değildir. Şu anda Körfez'e kıyısı olan

belediyelerimiz -maalesef onu da üzülerek huzurlarınızda yine ifade etmek istiyorum- oralarda halkımızın kullanımına sunabilmek için park yapma gayreti içerisinde olan bu belediyelerimiz, fabrikaların arasında, iki fabrikanın, üç fabrikanın arasında -orada nasıl tesadüfen kalmış- hazineye ait olan veya deniz dolgusundan elde edilen yerlere park yapmaya çalışıyorlar ve o parklarda da o yörede yaşayan insanlarımızı denizle buluşturmaya çalışıyorlar. Çok acı bir gerçek. Buna da mutlaka müdahale edilmesi lazım ve ilgili bakanlıklar, ilgili kuruluşlarca bundan sonra özellikle Körfez'in kıyısına iskele ve liman inşaatına izin verilmemesi gerektiğine inanıyorum.

Değerli milletvekili arkadaşlarım, özellikle, şu anda, son yıllarda -yine ifade edeyim- o kadar kötü bir şekilde Körfez'in kullanılması ortaya çıkmıştır ki bir örnekle sizlerle paylaşmak istiyorum. Altınova tesisleri... Duymuşsunuzdur belki, Altınova'da tersaneler yapıldı. Altınova halkı ve o yöredeki belediyeler büyük bir mücadele vermesine rağmen, ne üzücüdür ki Çevre Bakanlığından, o dönemdeki Çevre Bakanlığından ÇED raporu alınarak Altınova tersaneleri kurulmuştur ve bu kuruluş aşamasında da diğer yerlerde olduğu gibi, diğer denize sıfır olan bu sanayilerde olduğu gibi orada da insanlarımızı işte "Bu tersaneler kurulduğunda şu kadar insan çalışacak, şu kadar işsizlik problemi ortadan kaldırılacak." diye ifade ediyor.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MUZAFFER BAŞTOPÇU (Kocaeli) – Körfez'de denize giriliyor Başkan ya! Sen öyle diyorsun ama...

HİKMET ERENKAYA (Devamla) – Hep birlikte gideriz. Şu anda gidelim görelim, girilip girilmediğini hep birlikte görürüz.

MUZAFFER BAŞTOPÇU (Kocaeli) – Belediyeler...

HİKMET ERENKAYA (Devamla) – Hayır, hayır, önemli değil. Ben şu anda orayı en iyi bilen insanlardan bir tanesiyim.

Sayın Milletvekilim, Muzaffer Bey, herhâlde siz son dönemlerde Kocaeli'ye gelmiyorsunuz. Şu anda insanlar Körfez'in kirliliğiyle ilgili... Şu anda, müthiş derecede...

MUZAFFER BAŞTOPÇU (Kocaeli) – Denetim uçağı bile aldık Sayın Başkan. Bunu sen biliyorsun! Havadan bile denetliyoruz. Sen bunu biliyorsun!

BAŞKAN – Sayın Baştopçu...

HİKMET ERENKAYA (Devamla) – O ayrı bir şey. Ama şu anda kirlilik önlenemedi. Ben onu ifade etmek istiyorum ve yetkilileri göreve çağırıyorum, yani burada 70 milyonun huzurunda bunu ifade etmeye çalışıyorum.

Artı, yine, sizlerin, madem -söylemeyecektim bunları- sizlerle birlikte paralel olan insanların, bu sanayi kuruluşları, Altınova tersanelerinde kaç tane AKP'nin ortak olduğunu da o zaman lütfen gidin, inceleyin, görün. Yani, kim verdi bunlara ÇED raporlarını? Bu tersaneler şu anda denizi dolduruyorlar. Yani bunu görelim.

MUZAFFER BAŞTOPÇU (Kocaeli) – Siz iddia ediyorsunuz, siz söyleyeceksiniz Başkan.

HİKMET ERENKAYA (Devamla) – Artı, değerli milletvekilleri, yine sahilimizde Bingo adı altında bir fabrikamız var.

Gelelim, şu anda deniz kirliliğinin...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

HİKMET ERENKAYA (Devamla) – Bu duyguları paylaştım. Hepinize teşekkür ediyorum.

Ayrıca, o sahiller halkın yeridir, halk kullanacaktır, başkalarının kullanma şansları yoktur, bunu yapanlar ve yapmaya çalışanlar da cezalarını görecektir. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Erenkaya.

Gündeme geçiyoruz.

Meclis araştırması açılmasına ilişkin üç önerge vardır.

Önergeleri okutuyorum:

V.- BAŞKANLIĞIN GENEL KURULA SUNUŞLARI

A) MECLİS ARAŞTIRMASI ÖNERGELERİ

1.- Tokat Milletvekili Reşat Doğru ve 23 milletvekilinin, tütün sektöründeki sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/128)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Ülkemizde, tarımsal üretimimiz ve aynı zamanda tarımsal ürün ihracatımızda önemli bir paya sahip olan tütünün, üretiminde yaşanan olumsuzluklar ile tütün üreticilerinin içinde bulunduğu olumsuz

durumun incelenmesi ve alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla Anayasa'nın 98'inci, İç Tüzük'ün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis araştırması açılması için gereğini arz ve talep ederiz.

- 1) Reşat Doğru (Tokat)
- 2) Mehmet Şandır (Mersin)
- 3) Oktay Vural (İzmir)
- 4) Kadir Ural (Mersin)
- 5) Hasan Çalış (Karaman)
- 6) Mustafa Enöz (Manisa)
- 7) Beytullah Asil (Eskişehir)
- 8) Süleyman Latif Yunusoğlu (Trabzon)
- 9) Yılmaz Tankut (Adana)
- 10) Recep Taner (Aydın)
- 11) Alim Işık (Kütahya)
- 12) Kürşat Atılğan (Adana)
- 13) Kamil Erdal Sipahi (İzmir)
- 14) Behiç Çelik (Mersin)
- 15) Rıdvan Yalçın (Ordu)
- 16) Münir Kutluata (Sakarya)
- 17) Ali Uzunırmak (Aydın)
- 18) Abdülkadir Akcan (Afyonkarahisar)
- 19) Mustafa Kemal Cengiz (Çanakkale)
- 20) Hakan Coşkun (Osmaniye)
- 21) Cumali Durmuş (Kocaeli)
- 22) Ahmet Bukan (Çankırı)
- 23) Şenol Bal (İzmir)
- 24) Süleyman Turan Çirkin (Hatay)

Tütün Üreticilerinin Durumu

Ülkemizde tütün, sosyal, ekonomik ve politik olarak en fazla tartışılan ürünlerin başında gelmektedir. Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması ile birlikte Reji idaresi satın alınarak Devlet tekeli oluşturulmuş ve tütün politikaları belirlenmiştir.

Türkiye'nin ekolojik koşullarına uygun nitelikte bir ürün olan tütün, 400 yıldır Anadolu topraklarında yetiştirilmektedir. Türk tütününü genelde kıraç, fakir topraklarda yetiştirilmekte, bu topraklardan yüksek gelir getiren ürün çeşitlerinin başında gelmektedir.

Ülkemizde aile tarımı şeklinde yetiştirilmekte olan tütün, ihracat, istihdam ve devlet gelirleri açısından da önemli bir üründür. Şark tipi tütün olarak bilinen Türk tütünleri nefaseti ve kokusu ile dünya piyasalarında marka olmuş ve sigara harmanlarının aranan çeşitlerindedir.

Tütünün, Türkiye'nin tarımsal ürünler dış ticaretinde önemli bir yeri bulunmaktadır. Her yıl önemli miktarlarda tütün ihraç edilmekte ve Türkiye'nin genel ihracat gelirlerine önemli katkılar sağlanmaktadır.

Türkiye'de son yıllarda izlenen tütün politikalarındaki yanlışlıklar tütün üretimini önemli ölçüde geriletmiştir. 2007 yılı itibarıyla, 2002 yılındaki 381.000 olan üreticisi sayısı 222.000'e, 151.853 ton üretim 62.771 tona düşmüştür.

Bölgeler itibarıyla incelendiğinde, Ege bölgesinde, 2003 yılında 193.000 olan tütün üretici sayısı bugün 70.000, 104.000 ton olan üretimi ise 53.000 ton, Karadeniz bölgesinde, 2003 yılında 74.000 olan üretici sayısı bugün 32.000, 24.000 ton olan üretim 15.000 ton olarak gerçekleşmiştir.

Ülkemizde tütün üretimi ile bağlantılı olan girdi fiyatlarında yıldan yıla önemli oranda artışlar varken, son yıllarda özellikle düşük döviz kuruna bağlı olarak tütün satış fiyatları neredeyse sabit kalmıştır. Bu durum üreticilerin tütün tarımından çekilmesine neden olmaktadır.

Üreticilerimizin aile işletmeciliğine dayanan tütün üretiminden çekilmesi ile birlikte işsizlik artmakta ve büyük kentlerimize göç olmaktadır. Çünkü aynı topraklarda tütünden elde edilen gelire yakın başka ürünlerden gelir elde edilememektedir.

Bugün büyük kentlerimizde baş gösteren asayişsizliğin temelinde yatan olgulardan bir tanesinin de göç olaylarının olduğu dikkate alındığında tütün üretiminin ülkemiz için önemi daha da artmaktadır.

Tütün tarımının bir diğer önemli yanı da zayıf, eğimli ve kıraç arazilerde yetiştirildiğinden, boş kalan arazilerin erozyon tehdidine açık kalmasıdır.

Bu nedenlerle; Cumhuriyetin kurulmasıyla birlikte ilk ele alınan konulardan olan tütün üretiminin ve tütün çiftçilerinin içerisinde bulunduğu durumunun, üretim aşamasından satış ve sanayide işlenmesine kadar geçen sürelerdeki problemlerin Türkiye Büyük Millet Meclisi tarafından araştırılarak alınması gereken tedbirlerin tespit edilmesi yerinde olacaktır.

2.- Kars Milletvekili Gürcan Dağdaş ve 22 milletvekilinin, tersanelerdeki iş kazalarının araştırılarak iş güvenliğinin sağlanması ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi için alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/129)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Gerekçesini ekte arz ettiğimiz, tersane sektöründe büyüme ve başarı, ülke ekonomisinin gerekleri ile çalışanların hakları dikkate alınarak; tersanelerde yaşanan işçi ölümlerinin ve iş kazalarının nedenlerini; işçilerin çalışma koşullarının yasalara uygun olup olmadığı, yasal haklarının verilir verilmemesi; iş güvenliği tedbirlerinin eksiksiz alınıp alınmadığının; taşeron firmalara iş devirlerinin iş gereklerine uygun olup olmadığı hususlarının araştırılması, alınacak önlemlerin ve çözüm önerilerinin, mevzuatta yapılacak değişikliklerin tespiti amacıyla Anayasanın 98 ve İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz. 13/02/2008

- 1) Gürcan Dağdaş (Kars)
- 2) Oktay Vural (İzmir)
- 3) Emin Haluk Ayhan (Denizli)
- 4) Ahmet Duran Bulut (Balıkesir)
- 5) Kamil Erdal Sipahi (İzmir)
- 6) Şenol Bal (İzmir)
- 7) Beytullah Asil (Eskişehir)
- 8) Bekir Aksoy (Ankara)
- 9) Ahmet Bukan (Çankırı)
- 10) Ahmet Kenan Tanrıkulu (İzmir)
- 11) Osman Ertuğrul (Aksaray)
- 12) Mustafa Enöz (Manisa)
- 13) Mithat Melen (İstanbul)
- 14) Muharrem Varlı (Adana)
- 15) Rıdvan Yalçın (Ordu)
- 16) Mustafa Cihan Paçacı (Ankara)
- 17) Recai Yıldırım (Adana)
- 18) Hamza Hamit Homriş (Bursa)
- 19) Ali Uzunırmak (Aydın)
- 20) Cemaladdin Uslu (Edirne)
- 21) Yıldırım Tuğrul Türkeş (Ankara)
- 22) Ertuğrul Kumcuoğlu (Aydın)
- 23) Abdülkadir Akcan (Afyonkarahisar)

Gerekçe:

Endüstrinin emek yoğun dalı olan ve diğer sanayi kollarını bir lokomotif gibi sürükleyerek gelişmelerine önemli katkıda bulunan gemi inşa sanayi, hem ekonomiye katkısı hem de istihdam potansiyeli oluşturması nedeniyle ülkemiz açısından önemi yadsınamaz.

Tersanelerimizde yaşanan ölümle sonuçlanan kazalar, medyada çıkan olumsuz çalışma koşulları ve kamuoyuna yansıyan tartışmalar, Türkiye Büyük Millet Meclisinin tersaneler konusuna el atma zorunluluğunu doğurmuştur.

Ülkemizin gemi imalatında, dünyada tonaj açısından 6'ncı sırada, gemi adedi olarak da 4'üncü sırada olduğu resmi makamlarca açıklanmaktadır. Bu rakamlar, sektörün önemini bir kez daha göstermeye yetmektedir.

Tersanelerde yürütülen işler ağır ve tehlikelidir. “Tehlikeli İşkolları Yönetmeliği” kapsamında özel değerlendirmeye ihtiyaç duymaktadır. İşçiler ekmek parası için olumsuz koşullarda barınmak, insanca olmayan şartlarda yaşamak ve çalışmak zorunda kalmaktadır.

Tersanelerde yaşanan kazalarda son 7 ayda 14, 20 yılda ise 76 işçinin ölmesi bu iş yerlerindeki çalışma şartlarının iş güvenliği önlemlerinin yeterliliğini tartışılır hâle getirmektedir. Ölümlere “işin doğası gereği” şeklinde yaklaşılması kabul edilemez. Sadece 2006 yılında tersanelerde 18.500 iş kazasının yaşandığı da istatistiklere geçmiştir.

Ölümlerle sonuçlanan kazalar incelendiğinde, büyük çoğunluğunun elektrik çarpması ve düşme sonucu gerçekleştiği görülmektedir. Bazı ölümlerin de patlama neticesinde olduğu bilinmektedir. Ölüm nedenleri, olağanüstü durumlar olmayıp önlenabilir nedenlerdir.

Bakanlık yetkililerince, ölümlerle sonuçlanan olayların incelendiği yönünde açıklamalar yapılmakla birlikte kamuoyunu ve sektörün taraflarını rahatlatıcı önlemlerin alınmadığı görülmektedir.

Tersanelerde taşeron firmalara asıl işler değil uzmanlık gerektiren geçici işler verilmelidir. Bu firmaların da belli bir deneye ve uzmanlığa sahip olması gerekir.

Sektörde tarafların yaşananlarla ilgili karşılıklı olarak birbirlerini itham etmeleri ve Bakanlıkların olayı izlemek, demec vermek, basit teftişler yapmak suretiyle takibi sorunların çözümünün ertelenmesinin ötesinde çalışma barışını tehlikeye atmaktadır. Gerekli önlemlerin alınması ve sorunlara çözüm getirilmesi, başarı kazanan tersanelerimizin başarısını daha da artıracaktır.

Bu nedenlerle, gemi inşa sanayisinin büyümesi ve başarısı, inşa, bakım-onarım ve tadilat faaliyetlerinin kurumsal bir yapıda, ulusal ve uluslararası mevzuata uygun olarak yürütülmesi, ülke ekonomisinin gerekleri ile çalışanların hakları dikkate alınarak; tersanelerde yaşanan işçi ölümlerinin ve iş kazalarının nedenlerini; işçilerin çalışma koşullarının yasalara uygun olup olmadığı, yasal haklarının verilip verilmediği; iş güvenliği tedbirlerinin eksiksiz alınıp alınmadığını; taşeron firmalara iş devirlerinin iş gereklerine uygun olup olmadığı hususlarının araştırılması, alınacak önlemlerin ve çözüm önerilerinin, mevzuatta yapılacak değişikliklerin tespiti amacıyla Anayasanın 98’inci, İçtüzüğü’nün 104 ve 105’inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve talep ederiz.

3.- Şırnak Milletvekili Hasip Kaplan ve 19 milletvekilinin, Türkiye’den Suriye’ye göç etmiş ve vatansız durumuna düşmüş insanların sorunlarının araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Meclis araştırması açılmasına ilişkin önergesi (10/130)

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Türkiye’den farklı tarihlerde ve çeşitli sebeplerden dolayı Suriye’ye göç etmiş ve şu anda orada yaşayan vatansızların sorunlarının araştırılarak çözümü için alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla Anayasanın 98 inci TBMM İçtüzüğü’nün 104 ve 105 inci maddeleri uyarınca Meclis araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

Saygılarımızla.

1) Hasip Kaplan	(Şırnak)
2) Mehmet Nezir Karabaş	(Bitlis)
3) Osman Özçelik	(Siirt)
4) Sevahir Bayındır	(Şırnak)
5) Sebahat Tuncel	(İstanbul)
6) Bengi Yıldız	(Batman)
7) Sırrı Sakık	(Muş)
8) Ayla Akat Ata	(Batman)
9) Hamit Geylani	(Hakkâri)
10) Pervin Buldan	(İğdır)
11) Ahmet Türk	(Mardin)
12) Fatma Kurtulan	(Van)
13) Aysel Tuğluk	(Diyarbakır)
14) Selahattin Demirtaş	(Diyarbakır)
15) Şerafettin Halis	(Tunceli)
16) Gültan Kışanak	(Diyarbakır)
17) İbrahim Binici	(Şanlıurfa)
18) M. Nuri Yaman	(Muş)

19) Emine Ayna (Mardin)
20) Özdal Üçer (Van)

Gerekeçe:

Birinci Dünya savaşı sonunda Osmanlı Devletinin parçalanmasıyla çok sayıda devlet kurulmuştur. Bu devletlerin bazıları ancak II. Dünya Savaşından sonra bağımsızlıklarını kazanmışlardır. Suriye'de bu ülkelerden biridir. Suriye I. Dünya savaşından sonra uzun yıllar Fransa'nın himayesinde kalmış ve ancak 17 Nisan 1946 tarihinde bağımsızlığını ilan etmiştir.

Türkiye ile Suriye arasında sınırın çizilmesiyle birlikte; yerleşim yerleri ikiye bölünmüştür. Bu coğrafi sınırın çizilmesi aileleri ikiye bölmüş fakat akrabalık ilişkilerini sona erdirememiştir. Bu akrabalar uzun yıllar birbirlerini görememekteydiler. Bu acıklı durum; romanlara, filmlere konu olmuş ve ayrıca, her yıl dinî bayramlarımız olan ramazan ve kurban bayramlarında konu basın aracılığıyla Türkiye gündemine gelmekte ve sınır kapılarında dramatik sahnelerin yaşanmasına neden olmaktadır.

2006 yılı verilerine göre ülke nüfusu yaklaşık on sekiz milyon olan Suriye'de Kürtlerin nüfusu yaklaşık iki milyon beş yüz bin civarındadır. Suriye'deki Kürtler, genellikle Cizre ve Halep arasındaki sınır boyunda yaşamaktadır. Suriye'de sosyal statü bakımından iki türlü Kürt bulunmaktadır. Sınırın çizilmesiyle birlikte Suriye tarafında kalan ve Suriye vatandaşı olarak kabul edilen Kürtler ve buna karşılık çeşitli sebeplerden dolayı bölgede (ekonomik, kültürel, töre, sürgün gibi vb) 1925'te yaşanan olaylar (Şeyh Sait ayaklanması) ile özellikle 1936 - 1937'de Dersim olayları sürecinde sığınmacı olarak Türkiye'den (Mardin ve çevre illerinden) göç eden ve hiçbir vatandaşlık hakkı bulunmayan mülteci Kürtler. Bu insanlar hem Türkiye vatandaşlığını kaybetmişler hem de Suriye'de bunların vatandaşlığını iptal etmiştir. Yani bu insanlar Suriye vatandaşı değiller, mülteci durumundadırlar ve yabancı diye adlandırılıyorlar. Suriye vatandaşı olamadıklarından kimlikleri yok, mal mülk alamıyorlar, devlet dairesinde çalışmıyorlar, memur olamıyorlar, herhangi bir resmi görevde bulunamıyorlar. Kısaca belirtmek gerekirse bu insanların, seçme, seçilme, mülkiyet ve seyahat hakkı ile herhangi bir sosyal hakları bulunmamaktadır.

Suriye'de yaşayan bu ikinci sınıf Kürtler Cizre'den başlayarak Halep'e kadar uzanan bir kuşakta yer alıyorlar. Bu sınır kuşağında yaşayan Kürtlerin yaklaşık 300 ile 500 bini 1962'ten (1962 tarihinde vatandaşlıkları geri alınanlar 50 bin civarındadır.) beri vatandaşlık hakkından yoksun "ecnebi" yani vatansız durumundadır. Bu insanlar, 1962 yılına kadar Suriye vatandaşı olarak kabul edilmelerine rağmen, Suriye'nin 14 ilinden birini oluşturan ve "Kamışlı" kazasının da bağlı olduğu "Hasake"de yapılan nüfus sayımında Türkiye'den gelenlerin -Türkiye vatandaşları oldukları gerekçesiyle- vatandaşlıkları geri alınmıştır. Aynı tarihte çeşitli nedenlerle Türkiye'den göç edenlerden "Hasake İli"nin dışındaki diğer illerde (Şam gibi) ikamet edenlerin vatandaşlığı devam etmiştir. Böylece aynı aileden iki kardeşten birinin vatandaşlığı geri alınmış, diğerinin Suriye vatandaşlıkları devam etmiştir. Suriye'de kimliksizleştirilen bu insanlar "ecnebi" olarak adlandırılmaktadır. Bu kimliksizleştirme politikası 13 Mart 1973 Anayasası ile de giderilmemiş ve günümüze kadar gelmiştir.

Kendi topraklarında yabancı sayılmakta olan bu insanlar, tüm kamu haklarından men oldukları gibi, evlilikleri dahi illegal sayıldığı için doğan çocuklarda "ecnebi" olarak kabul edilmektedirler. Ecnebi olarak kabul edilen bu aileler kimi zaman çocukları kamu hizmetlerinden yararlınsın diye vatandaş olan Kürtler veya dost olarak kabul ettikleri Araplar üzerine yazdırarak muvazaalı yollara başvurumaktadırlar. Daha sonraki yıllarda bu konuda da hukuki ihtilaflar yaşanmaktadır.

Bu insanlar söz konusu iki ülke vatandaşlığından olmuşlardır. Bu durum vatandaşlık hukukumuzda da aykırıdır. 11/02/1964 tarihli ve 405 sayılı Türk Vatandaşlığı Kanununun 34 üncü maddesi, "Vatandaşlığı kaybettirme ve çıkarma kararları şahsidir. İlgilinin eş ve çocuklarına tesir etmez." şeklinde hüküm olmasına karşın çeşitli sebeplerden dolayı Suriye'ye göç etmek zorunda kalan bu insanların vatandaşlıkları kaybettirilmekle yetinilmemiş, bütün aile fertlerinin vatandaşlıkları kaybettirilmesi kendi hukukumuzda da aykırılık teşkil etmektedir.

Sonuç olarak; aslında Türkiye cumhuriyeti vatandaşı olan ve fakat çeşitli nedenlerden dolayı vatandaşlıkları kaybettirilen ve Suriye vatandaşlığına da alınmayan bu insanların durumlarının incelenmesi gerekmektedir. En uzun kara sınırına sahip komşumuz olan Suriye'de yaşanan bu insanlık ayıbına yabancı kalamayacağımızı düşünerek TBMM tarafından bir Meclis Araştırma Komisyonunun kurularak sorunun bütün yönleriyle araştırılması gerektiği inancındayız.

BAŞKAN – Bilgilerinize sunulmuştur.

Önergeler gündemdeki yerlerini alacak ve Meclis araştırması açılıp açılmaması konusundaki görüşmeler, sırası geldiğinde yapılacaktır.

Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun İç Tüzük'ün 19'uncu maddesine göre verilmiş bir önerisi vardır, okutup oylarınıza sunacağım:

VI.- ÖNERİLER

A) SİYASİ PARTİ GRUBU ÖNERİLERİ

1.- (10/127) esas numaralı Meclis araştırması önergesinin ön görüşmelerinin, Genel Kurulun 20/2/2008 Çarşamba günü birleşiminde yapılmasına ilişkin CHP Grubu önerisi

20.02.2008

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Danışma Kurulu'nun, 20.02.2008 Çarşamba günü (Bugün) yaptığı toplantısında, siyasi parti grupları arasında oy birliği sağlanamadığından, Grubumuzun aşağıdaki önerisinin, İçtüzüğün 19 uncu maddesi gereğince Genel Kurul'un onayına sunulmasını saygılarımla arz ederim.

Kemal Kılıçdaroğlu
İstanbul
Grup Başkanvekili

Öneri:

Genel Kurulun; 19.02.2008 Salı günü birleşiminde okunan, (10/127) Esas Numaralı Meclis Araştırması Önergesinin görüşmelerinin Genel Kurul'un; 20.02.2008 Çarşamba günlü (Bugün) birleşiminde yapılması önerilmiştir.

BAŞKAN – Cumhuriyet Halk Partisi Grubu önerisinin lehinde konuşmak üzere, Malatya Milletvekili Sayın Ferit Mevlüt Aslanoğlu.

KEMAL KILIÇDAROĞLU (İstanbul) – Önce Osman Bey konuşacaklar.

BAŞKAN- Peki, Osman Kaptan, Antalya Milletvekili.

Buyurun Sayın Kaptan.

OSMAN KAPTAN (Antalya) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; banka kredi kartları konusunda Meclis araştırma komisyonu kurulması önerisi lehine Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlarım.

Değerli milletvekilleri, Merkez Bankası kayıtlarına göre 2007 yılı sonu itibarıyla ülkemizde 37 milyon 335 bin kredi kartı kullanılmaktadır. Bu kart sahiplerinden, 2 Şubat 2008 tarihi itibarıyla, toplam 687.016 kişinin borcunu ödeyememe sorunu vardır. Bunların 101.956'sı ferdi kredi, 585.060'ı da kredi kartı borcunu ödeyememiş kişilerdir.

Kredi kartı borçlarını taksitle ödeme kolaylığı getiren 5464 sayılı Yasa 26 Şubat 2005'te çıkarılmıştır. O günden beri sorunlu tüketici kredileri yüzde 993, sorunlu kredi kartı ödemeleri ise yüzde 152 oranında artış göstermiştir.

Sayın milletvekilleri, ülkemizde yıllık enflasyon yüzde 8,4, kredi kartlarının yıllık bileşik faizleri ise yüzde 90 düzeyindedir. Bankaların kredi kartlarına uyguladıkları faizi ne enflasyonla ne mevduat faiziyle ne Merkez Bankası borçlanma faiziyle ne de diğer ülkelerdeki kredi faizi oranlarıyla izah etmek olanaksızdır. Türkiye'de bankaların kredi kartlarına uyguladığı yıllık faiz enflasyonun 10 katının üzerindedir, mevduat faizinin 4-5 kat üzerindedir, Merkez Bankası borçlanma faizinin ise 5 kat üzerindedir.

Kredi kartı borcuna uygulanan bileşik faiz oranı bazı ülkelerde ise şöyledir: Amerika'da yüzde 19- yüzde 16 arasında, İngiltere'de yüzde 15-16 arasında, Belçika'da yüzde 16, Almanya'da yüzde 12-17, İtalya'da yüzde 12-13, komşumuz Yunanistan'da yüzde 9 ila yüzde 10 arasındadır. Türkiye'de ise bu oran yüzde 90'dır.

Akdi faizin yıllık bileşiği yüzde 90,1, gecikme faizinin yıllık bileşiği ise yüzde 105,8'i bulmaktadır. Diğer ülkelerin bazılarında enflasyon oranının 3-4 katı, bazılarında ise 4-5 katını geçmeyen kredi kartı faizi, Türkiye'de ise yıllık enflasyonun 10 katını geçmektedir.

Sayın milletvekilleri, bu, insafsızlıktır; bu, düşük gelirli insanlarımızı sömürmektir. Zaten zar zor borçla geçinmekte olan insanlarımızın alım gücü giderek azalırken daha fazla tüketmeye, daha fazla borçlanmaya, daha fazla kredi kartıyla alışveriş yapmaya mecbur bırakılmaktadırlar. Bu durumda, bankalar da bunu özendirilmektedir.

Son dört yılda, 2003-2007 yılları arasında ailelerin bankalara, katılım bankalarına ve tüketici finansman şirketlerine olan toplam borçları 7 kat artmıştır. Buna karşın gelirlerindeki artış ise sadece 2

kat olmuştur. BDDK'nın Eylül 2007 finansal piyasalar raporuna göre, 2002 yılında ailelerin bankalara olan borçları toplam gelirlerinin yüzde 4,3'ü kadar bir büyüklük oluştururken bu oran 2003 yılında yüzde 6,8'e, 2004 yılında yüzde 11,8'e, 2005 yılında yüzde 19'a, 2006 yılında yüzde 23,7'ye ve 2007 yılında da yüzde 26'ya tırmanmıştır. Bu borçların da yüzde 42'sini kredi kartları ve tüketici kredileri oluşturmaktadır.

Sayın milletvekilleri, bazı bankalar leblebi gibi kredi kartı dağıtıyorlar. İnsanların gelirlerine bakmıyorlar, kredi kartı sayısına bakmıyorlar, kart veriyorlar. "Kart parası alınmaz." diye mahkeme kararları olmasına rağmen de kart parası alıyorlar. Bazı bankalar kredi kartı satmak için personeline hedef gösteriyor, "Haftada 20 kart satmazsan işine son veririm." diyor. Otobüs duraklarında kart dağıttırıyor. Artık köylerde ve kırsal kesimlerde bile çoğu insanımızın 4-5 tane kredi kartı var. Örneğin, 22 tane kredi kartı olan bir esnafın içine düştüğü çıkmaz gazetelerden okumuştuk. Neredeyse, Avustralya'da yaşanan bir olayda olduğu gibi, insanların kedilerine bile ek kart verilecek duruma düşüyorlar. Kısacası, bazı bankalardan kart almak kolay, ödemek zor.

Ödeme gücü olmayan insanlarımız "asgari ödeme" adı altında borcunun bir kısmını ödemeye teşvik ediliyor. Bu durum bankalar için iyi, tüketiciler için kötü. Çünkü bankaların alacağı artıyor, tüketicinin de borcu artıyor, artık ipin ucu da kaçıyor. İnsanlarımız borçlandıkça borçlanıyor, varsa malını mülkünü, eşinin bileziğini satarak, yoksa yakınlarından borç alarak ödemeye çalışıyorlar. Bankaların birinden çekip diğerine yatırıyorlar. Bankaların elinden kurtulmak için tefecinin eline düşüyorlar. Çaresiz duruma düşerek ne yapacağını bilemez hâle gelenler, yasal ve etik olmayan yollardan sorunu çözmeye çalışanlar, soygun, gasp, cinayet gibi yollara başvuranlar oluyor. Gereğinde televizyon programlarına çıkıp "Böbreğimi satıyorum" diyenler oluyor. İflaslar, intiharlar, boşanmalar çoğalıyor. Psikolojisi tamamen bozularak cinnet getirenler, annesini, babasını, eşini, çocuklarını öldürüp intihar edenler oluyor. İki yıl önce Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında bile bir polis memurumuz kredi kartı yüzünden intihar etmişti. İntihar edenler geriye bıraktıkları notlarda "Ölümümden kimse sorumlu değildir." diyorlar. Çünkü, geride kalan yakınlarını zan altında bırakmak istemiyorlar.

Ancak, sayın milletvekili arkadaşlarım, bu intiharlardan kimse sorumlu değil mi? Bizler sorumlu değil miyiz? Hükümet sorumlu değil mi? Bankalar sorumlu değil mi? BDDK sorumlu değil mi? Bu kişiler, sadece tüketim kültürünün mağdurları mı? Bu konuda, Ankara Ticaret Odası Başkanı Sayın Sinan Aygün'ün takdire değer mücadelesinin dışında kimsenin sesi çıkmayacak mı? Biz, bankalar kâr etmesin, bankalar kazanmasın demiyoruz, ancak, bankalar kazansın da, insanlarımız da iflas etmesin, insanlarımız da intihar etmesin, insanlarımız da boşanmasın, cinnet getirmesin diyoruz. Bunun için de, bankaların uygulamaları yasal olsun, ussal olsun, insafli olsun, Türkiye ve dünya gerçeklerine uysun diyoruz. Bu konuda, Meclis de, Hükümet de, BDDK da, Merkez Bankası da gereğini yapsın diyoruz.

Bakınız, bu konuda, önceki yıllarda intihar eden emekli bir albay cumhuriyet başsavcılığına yazdığı dilekçede, bankaların acımasız temerrüt faizlerinden yakılarak "Albay rütbeme rağmen, kızıma ve oğluma istediğim eğitim imkânını ve onlara iyi bir gelecek sağlayamadığım için devleti yönetenleri suçluyorum." diyor ve şöyle devam ediyor: "Dilerim, sayın siyasiler benim durumumu dikkate alırlar ve ekonomik sıkıntıdan dolayı kimsenin bir daha hayatına son vermesine mahal bırakmazlar." demiştir.

Sayın milletvekilleri, bu örnekler de gösteriyor ki, kredi kartları sorunu ciddi bir sorundur. Bu sorunun çözümü için, ben ve Cumhuriyet Halk Partili arkadaşlarım geçen hafta bir Meclis araştırma önergesi verdik. Bu önergenin Genel Kurulumuzda kabul edilerek, bir araştırma komisyonunun kurulmasıyla, kredi kartları konusundaki sorunların araştırılarak, gerekli yasal ve yönetsel önlemlerin alınması gerektiğini sizlerin takdirine sunar, yüce Meclisi saygıyla selamlarım. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Teşekkür ederim Sayın Kaptan.

Grup önerisinin aleyhinde söz isteyen, Yozgat Milletvekili Sayın Bekir Bozdağ.

Buyurun Sayın Bozdağ. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) - Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; CHP grup önerisinin aleyhinde söz aldım. Bu vesileyle yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Dün Meclisimiz burada gündemin nasıl olacağına dair müzakere yaptı ve haftalık gündemini sizlerin oylarıyla belirledi. Bugün de Cumhuriyet Halk Partisi Grubu Danışma Kurulu talep ederek, kredi kartlarıyla ilgili konunun gündeme alınmasını talep etti ve bu noktada bir mutabakat olmaması üzerine huzurlarınıza bu konu grup önerisi olarak getirildi.

Değerli arkadaşlar, kredi kartları konusu önemli bir konu ve bu sorun ciddi bir sorun. AK Parti, milletin oylarıyla Meclise gelip iktidarı oluşturduğu günden beri bu konuya duyarsız kalmamış, bu

konuyla ilgili çalışmalara ciddi ehemmiyet vermiş, önemli katkılar sunmuş ve bu konu bugüne kadar ilk defa yasal bir mevzuata kavuşturulmuş.

23/2/2006 tarihinde banka kartları ve kredi kartlarıyla ilgili bir kanun çıkardık Meclisimizde. Burada uzunca müzakereler yapıldı, bu müzakereler sonucunda da Meclisimiz bunu yasalaştırdı. Amaç ne? Amaç, banka kartları ve kredi kartlarının çıkarılmasına, kullanılmasına, takas ve mahsup işlemlerine ilişkin usul ve esasları düzenlemek suretiyle kartlı ödemeler sisteminin etkin çalışmasını sağlamaktır. Bu amaçla bu konu nasıl etkin çalıştırılabilir, hem kullanıcılar için hem bankalar için nasıl daha uygun esaslara kavuşturulabilir konusu burada uzun uzun tartışıldı. Hem bankalara hem de katılım bankalarına hem de bu kartı kullananlara birtakım yükümlülükler getirildi, birtakım görevler verildi. Örneğin, madde 8, kart çıkarma ve buna ilişkin yükümlülükleri düzenliyor ve orada, birinci fıkrasında şu ifade var: "Kart çıkaran kuruluşlar, talepte bulunmayan veya sözleşme imzalamayan kişiler adına hiçbir şekil ve surette kart veremezler. Bu kuruluşlarca genel müdürlük veya şube haricinde kredi kartı talebi toplanabilecek yerler Kurumun uygun görüşü alınarak Türkiye Bankalar Birliği ve Türkiye Katılım Bankaları Birliği tarafından müştereken belirlenir." Bu düzenleme yapılan kadar -sokakta gördüğünüz- Kızılay'da, Ulus'ta, başkaca yerlerde, banka temsilcilerinin kart verileceğine dair oraya sehpa koyup, üzerinde kart dağıttığını bütün Türkiye görüyordu. Değişik alışveriş merkezlerinde de belli uygulamalar vardı. Âdeta ekmek gibi, her yerde kart satılan bir uygulama vardı. Bu da teşvik ediyordu bireyleri. Buna bir düzen getirildi. Artık herkes veya her banka veya her katılım bankası, istediği yerde kredi kartı veremeyecek, talepte bulunmayana "Gel, kredi kartı al." diyemeyecek. Bunun şartları, esasları belirlenmiş, nerelerde verileceğine ilişkin konu, bir düzenlemeye kavuşturulmuş. Bu sorun, 2006'da yapılan bu düzenlemeyle tedavülden kalktı; yeni bir sorun veya devam eden sorunmuş gibi gösterilmesi de doğru değil.

Öte yandan, bu kredi kartı limitleriyle ilgili de bir başka düzenleme yapıldı. Madde 9, kredi kartı limitini düzenliyor, ikinci fıkrasını okuyorum: "Kart çıkaran kuruluş tarafından bir gerçek kişinin sahip olduğu tüm kredi kartları için tanınacak toplam kredi kartları limiti, ilk yıl için, ilgilinin aylık ortalama net gelirinin iki katını, ikinci yıl için ise, dört katını aşamaz." Yani bütün kullanacağı kredi kartlarıyla ilgili limitleri de yasa belirlemiş, kaç bankadan, kaç yerden kullanırsa kullansın. Yani bankalar, bu konuda keyfekeder kredi limitleri tayin edemezler ve bunları uygulayamazlar. Bunların usul ve esaslarını da ne yapmış, düzenlemiş. O konuda da önemli bir değişimi getirip koymuş, burada da bir sıkıntı yok. Sıkıntı olacak konuyu, yaşanan tecrübelerden sonra Meclisimiz çözümlenmiştir.

Bir başka konu, faizlerle ilgili konu. Faizler de keyfilikten kurtarılmış. Orada da bir başka düzenleme yapılıyor. O da şu: Madde 26, faizle ilgili konuyu düzenliyor. İlgili fıkrasını okuyorum: "Kalan hesap bakiyesine -hepsini okuyamıyorum- asgari tutar ve üzerinde ödeme yapılması durumunda akdi faiz, asgari tutarın altında ödeme yapılması durumunda ise gecikme faizi uygulanır. Temerrüt hali de dahil olmak üzere, kart uygulamasından doğan borçlarda bileşik faiz uygulanmaz.

Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası azami akdi ve gecikme faiz oranlarını tespit etmeye yetkilidir ve belirlediği bu oranları üç ayda bir açıklar." Bu konuda da keyfiliği kaldırıyor. Öte yandan, Merkez Bankasının bu faizlerle ilgili kontrolünü, takibini de üç ayla bir sınırlandırıyor, bu noktada da bir düzenleme yapılmış ve sıkıntı olabilecek konuların veya bankaların keyfi uygulamalarının önüne geçecek düzenlemeler yapılmış.

Ayrıca, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulu da bu dönemde çok ciddi düzenlemelerle, ciddi denetimlerini yapmakta, bütün dünyada bugünlerde finans alanında bir sıkıntı varken, Türkiye'de yapılan bu denetimlerin ciddiliği ve düzenlemelerin etkinliği sayesinde bu noktada sıkıntı yok.

Ama bir şey daha yaptık biz 2006'da. Neredeyse iki yıl falan oluyor. Kredi kartı kullanarak mağdur duruma düşmüş, sıkıntıya düşmüş, bu noktada çaresizliğe düşmüş insanlarımıza da gözümüzü ve kulağımızı tıkamadık. Bu Kanun'un geçici madde 4'üyle yapılan bir düzenlemeyle, kredi kartı borçları nedeniyle ödeme güçlüğü içerisinde olan vatandaşlarımıza bir yapılandırma getirdik. Ne yaptık? Bakın okuyorum: "Bu Kanun'un yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla kendisine dönem sonu borcunun ödenmesi için ihtar çekilmiş veya haklarında icra takibi başlatılmış ya da 31/1/2006 tarihine kadar temerrüde düşmüş olan kredi kartı borçlularını altmış gün içerisinde ilgili kredi kartı veren kuruluşa veya avukatına yazılı olarak güncel tebligat adresi de belirtmek suretiyle müracaat ederek, borçlarını taksitle ödemek istediklerini beyan etmeleri hâlinde, düzenlenecek ödeme planını imzalamaları ve ilk taksiti de peşin ödemeleri şartıyla, kendisine bildirilen son dönem borcu tamamen tahsil edilinceye kadar yıllık yüzde 18 faiz oranı üzerinden hesaplanacak borç tutarını 18 eşit taksitte ödeme hakkına sahip olurlar." diyor ve

faizi yıllık yüzde 18'le sınırlamış ve 18 eşit taksite bunu bölmüş ve anlaşma yaptığı zaman da bunların ödemeleri konusunda bir kolaylık getirilmiştir. Dolayısıyla, bu konuda yasal mevzuat açısından bir sıkıntı yok, denetim mekanizmalarının varlığı ve işletilmesi açısından da bir sıkıntı yok, hem Merkez Bankasının faiz denetimi hem BDDK'nın bu konudaki denetimleri hem de yasal mevzuatımız bu konuyla ilgili ve yeterli düzeydedir. Ancak başkaca sıkıntılar varsa elbette bunlar tartışılır, görüşülür.

Bu nedenle, bu konu Meclisimizde görüşüldüğü için, sorunlara kalıcı ve sürekli nitelikte çözümler bulunup yasalaştırıldığı için ve bu yasalaştırmanın üzerinden de daha iki yıllık bir zaman da geçmedi; yeni sorunlar varsa bunlarla ilgili de bizim duyarlılığımız devam eder, bunların üzerine de gitmeye devam ederiz. Bu nedenle, şu anda talep edilen grup önerisinin biz aleyhindeyiz.

Hepinizi saygıyla selamlıyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bozdağ.

Grup önerisinin lehinde Malatya Milletvekili Sayın Ferit Mevlüt Aslanoğlu.

Buyurun Sayın Aslanoğlu. (CHP sıralarından alkışlar)

Süreniz on dakika.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Malatya) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; hepinize saygılar sunuyorum.

Değerli arkadaşlarım, kredi kartı bir ödeme aracıdır, ödeme aracıdır, bir kredi değildir, bir ödeme aracıdır. Bu bankalar -hangi iş yeri o karta aracılık etmişse- iş yerlerinden komisyon alarak... Hangi iş yeri kartla alışveriş yapmışsa iş yerlerinden komisyon alır. Esas amacı budur. İnsanlar, gününde ve ayın belli günlerinde -ödeme takvimi vardır- kredi kartı borçlarını ödediği zaman bir sorun olmaz, bu işler gider. Esas sorun kredili kredi kartında. Bu yaratıldı Türkiye'de. Baktığınız zaman, bir tüketici kredileri var, bir de kredili kredi kartları var.

Arkadaşlar, şimdi, Türkiye'de tüketici kredi faizleri şu anda, şu günde -Neye göre belirlenir? Enflasyona göre belirlenir- maksimum yüzde 1'le 1,5 arasında. Ancak kredili kredi kartı faizleri bazı bankalarda yüzde 5 arkadaşlar. Şimdi mesele burada arkadaşlar.

Sayın Bozdağ, geçen dönem, biz burada günlerce -Meclis ilk açıldığı zaman- "Kredili kredi kartlarında sorun var." diye diye, size, hepinize, tüm milletvekillerine yalvardık "Bu toplumun bu sorununu çözelim." dedik. Şimdi aynı şekilde haykırıyoruz. Ve sonunda, Meclisimiz, o gün, hep beraber oturduk, bir çözüm bulalım dedik dönemin sonuna doğru. Ama burada bulduğumuz çözümde, faiz konusunu, en önemli konuyu Merkez Bankasına bıraktık, "Merkez Bankası adildir, iyi bir hâkimdir, enflasyonu, her şeyi takip eden kurumdur ve enflasyona göre faizleri belirleyeceği için, biz, en iyi hâkimi, en adil hâkimi Merkez Bankasının kendisi, onlar belirlesin." dedik. Ama, geçtiğimiz iki yıllık sürece, Sayın Bozdağ, o günkü faizlerle -dikkat ettiğiniz zaman- bugünkü faizlerin yüzde 40, yüzde 50 olduğu dönemlerde bankalar aylık yüzde 6 faiz alıyorlardı kredili kredi kartından. Ama şu anda hâlâ 5,25. Enflasyon nerede, faizler nerede, "Merkez Bankasının her üç ayda bir belirleyeceği faiz" dediğimiz faiz nerede arkadaşlar?

Bu insanlar, tüketimi... Geleceğini satın aldırarak insanlara. "Asgari ödeme tutarı" denilen miktarı ödeyemediği zaman insanlar bir faiz sarmalına giriyorlar, aylık yüzde 5'le, bu ödenemez bir hâle geliyor arkadaşlar. Mesele burada arkadaşlar. Mesele, toplumun en büyük sorunu... Toplumda çok büyük sorun var.

Ben, tesadüfen, cuma günü Malatya'da bir banka müdürünü ziyaret ettim. Önünde on sayfalık bir liste vardı arkadaşlar. "Nedir bu?" dedim. "Tüketici kredilerini ve kredi kartları faizini ödeyemeyenler..." Aylık taksitleri 100-150 lira arkadaşlar.

Arkadaşlar, bunu kabul edin, lütfen kabul edin. Toplumun büyük bir sorunudur. Toplumda geleceği satın aldırarak insanlara. Lütfen kabul edin. İnsanlar çaresiz ve perişan durumda. Türkiye'nin yüzde 90'ı bu şekilde. Yüzde 10'luk kısma bakmayın, yüzde 90'a bakalım.

Burada sorun vardı arkadaşlar. Geçen dönem nasıl çözdüyse bu Meclis... Merkez Bankasının hakemliği, bir şekilde toplumun hakemliğine dönüşmedi arkadaşlar. Bunu açık söyleyelim ve burada çok tartıştık dikkat ederseniz, "Bunu Merkez Bankasının hakemliğine bırakalım mı, enflasyona mı endeksleyelim, başka bir şeye mi endeksleyelim..." Ama en sonunda, bu Meclis, hep beraber karar verdik. O önergede benim de imzam var. Nedir? Toplumun sorununu çözelim diye. Ama maalesef, Merkez Bankası, sadece, iki yıllık süreçte bir kez 0,25, bir kez de 0,25 şeklinde, yüzde 5,5'ten 5'e indirdi. Bunun altında faiz uygulayan bankalarımız var ama "temerrüt faizi" dediğimiz olgu... Türkiye'de enflasyonun

yüzde 8, tüketici kredi faizlerinin aylık maksimum 1,5 olduğu... "Aylık maksimum 1,5" demek, arkadaşlar, bunun bileşik faizi maksimum 22-23'e gelir, yani yıllık bileşiği. Bir tarafta 23, bir tarafta 70. Takdir sizin.

Tabii, bankaların bir operasyon gideri var. Ama, Türkiye'de, bir şekilde bu operasyon giderini azaltarak bir şekilde bunun aşağı çekilmesi lazım. Daha düşük faiz tatbik eden bankalar neden ediyor arkadaşlar? Demek ki, herkesin operasyon gideri farklı değil. Onun için, mutlaka bu komisyonun kurulması lazım arkadaşlar. Gelin, çözümü beraber bulalım nasıl geçen sefer bulduysak.

Şimdi, Türkiye bir tüketim toplumu oldu arkadaşlar, bunu kabul edelim. Herkese geleceği satın aldırдық; memura, emekliye... Bunlar geleceği satın aldılar. İşin içinden çıkamıyorlar, çaresiz kalıyorlar. Bu komisyonu kuralım. Biz, ne bankaların ne bir başka kişinin zarar etmesini istemiyoruz, ama hakkaniyet neyse bunun uygulanmasını istiyoruz. Tabii, bankalarımız, Türkiye'de, mutlak "olmazsa olmaz"ımızdır. Ama, aylık yüzde 5 gibi bir faiz... Enflasyonun yüzde 8, Hazine bonusu faizlerinin veya tüketici kredi faizlerinin yüzde 20 olduğu bir Türkiye'de aylık yüzde 5'lik bir faiz, hakikaten arkadaşlar çok yüksek. Gelin -bu kesime çözüm bulmak zorundayız- ortak noktası neyse... Biz kimsenin mağdur olmasını istemiyoruz. Ama, mağdur olan halkı da mağdur etmeyelim.

Değerli arkadaşlarım, bu komisyonu kurmak zorundayız. Gelin, Sayın Bozdağ, geçmiş dönemde olduğu gibi... Bu Meclis o dönemde bir ortak karar verdi, Merkez Bankasını hakem yaptı. Ama, Merkez Bankası hakemliğini iyi yapamadı. Gelin, başka bir nokta bulmak açısından bu önergeye evet diyelim. Tüm partilerimizden değerli arkadaşlarımız gelsin, hep beraber çözümü birlikte bulalım.

Ben hepinize saygılar sunuyorum. Teşekkür ederim. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Aslanoğlu.

Cumhuriyet Halk Partisi Grubunun önerisini oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Öneri kabul edilmemiştir.

Alınan karar gereğince sözlü soru önergelerini görüşmüyor, gündemin "Kanun Tasarı ve Teklifleri ile Komisyonlardan Gelen Diğer İşler" kısmına geçiyoruz.

BAŞKAN – 1'inci sırada yer alan, 09/11/2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu ve Anayasanın 89'uncu ve 104'üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ve Adalet Komisyonu Raporu'nun görüşmelerine kaldığımız yerden devam edeceğiz.

VII.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ İLE KOMİSYONLARDAN GELEN DİĞER İŞLER

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ

1.- 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu ve Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ve Adalet Komisyonu Raporu (1/24) (S. Sayısı: 98) (x)

BAŞKAN – Komisyon? Burada.

Hükûmet? Burada.

Geçen birleşimde 41'inci madde üzerindeki konuşmalar ve soru-cevap işlemi tamamlanmıştı.

Şimdi, madde üzerinde önerge işlemleri yapılacaktır.

Madde üzerinde beş önerge vardır. Önergeleri geliş sırasına göre okutup, aykırılığına göre işleme alacağım.

İlk önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Genel Kurul'da görüşülmekte olan ve gündemin 98'inci sırasında yer alan 5555 sayılı Vakıflar Kanunu'nun 41'inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna:

"Başbakan tarafından atanacak üyeler için TBMM'de grubu bulunan siyasi partiler tarafından, her parti için bir üye esasına göre belirlenecek kişilere öncelik verilir."

Cümlesinin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Ertuğrul Kumcuoğlu	Behiç Çelik	İsmet Büyükataman
Aydın	Mersin	Bursa
S. Nevzat Korkmaz	Metin Çobanoğlu	Ahmet Bukan
Isparta	Kırşehir	Çankırı

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Genel Kurulda görüşülmekte olan ve gündemin 98'inci sırasında yer alan 5555 sayılı Vakıflar Kanunu'nun 41'inci maddesinde "atanacak beş" ibaresinin "atanacak üç" biçiminde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

S. Nevzat Korkmaz	Ertuğrul Kumcuoğlu	Behiç Çelik
Isparta	Aydın	Mersin
İsmet Büyükataman		Metin Çobanoğlu
Bursa		Kırşehir

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Anayasanın 89'uncu ve 104'üncü maddeleri gereğince Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere geri gönderilen kanun, Vakıflar Kanunu No: 5555 İkinci Bölüm, Madde 41'in ilk paragrafındaki "Vakıf konusunda bilgi ve deneyim sahibi yüksek öğrenim mezunları arasından Başbakanın teklifi üzerine ortak kararname ile atanacak beş, yine Vakıflarca seçilecek üç, mülhak ve cemaat vakıflarınca seçilecek birer üye olmak üzere toplam on beş üyeden oluşur" ibaresinin yerine; "Yeni Vakıflarca seçilecek altı üye olmak üzere toplam on bir üyeden oluşur" ibaresinin getirilmesini, sonraki "Ayrıca yeni Vakıflar üç, mülhak ve cemaat vakıfları ise birer yedek üye seçer" ibaresinin yerine, "Ayrıca yeni vakıflar altı yedek üye seçer" ibaresinin getirilmesini, sonraki "Seçimler, yeni vakıflarda yönetim organının, mülhak vakıflarda vakıf yöneticilerinin, cemaat vakıflarında yönetim kurullarının seçeceği birer temsilcinin iştiraki ile genel müdürlüğün daveti üzerine ayrı ayrı yapılır" ibaresi yerine, "Seçimler yeni vakıflarda yönetim organının seçeceği üç temsilcinin iştiraki ile genel müdürlüğün daveti üzerine yapılır" ibaresinin getirilmesini arz ve teklif ederiz.

Esfender Korkmaz İstanbul Birgen Keleş İstanbul	Aliihsan Köktürk Zonguldak Tayfur Süner Antalya	Turgut Dibek Kırklareli İsa Gök Mersin
--	--	---

(x) 98 S. Sayılı Basmayazı 30/01/2008 tarihli 56'ncı Birleşim Tutanağı'na eklidir. Kanunun ilk görüşmeleri 1/11/2006 - 9/11/2006 tarihleri arasındaki 13 ila 17'nci birleşimlerde yapılmıştır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 Sıra Sayılı 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu ve Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ile Adalet Komisyonu Raporunun "Vakıflar Meclisi" başlıklı 41 inci maddesinin, Anayasaya aykırılığı nedeniyle Tasarı metninden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz.

Halil Ünlütepe Afyonkarahisar İsa Gök Mersin Fatma Nur Serter İstanbul	Muhammet Rıza Yalçınkaya Bartın Rahmi Güner Ordu	Turgut Dibek Kırklareli Ali İhsan Köktürk Zonguldak Bilgin Paçarız Edirne
---	--	--

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 sıra sayılı kanunun 41. maddesi Anayasaya aykırıdır. Kanun metninden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz. 31.01.2008

Hasan Macit İstanbul Hasan Erçelebi Denizli	Recai Birgün İzmir Harun Öztürk İzmir H. Tayfun İçli Eskişehir	Kamer Genç Tunceli Hüseyin Pazarıcı Balıkesir
--	---	--

BAŞKAN – Son iki önerge mahiyet olarak birbirinin aynı olduğu için birlikte işleme alacağım, ayrı ayrı söz vereceğim.

Komisyon katılıyor mu?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Genç.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; 41'inci maddeyle ilgili olarak verilen bir önerge üzerinde söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli milletvekilleri, maalesef, Türkiye'nin geleceğini karartacak, Türkiye'yi bölmeye ve parçalamaya yönelik davranışlar içinde olan emperyalist güçlerin emperyalizm düşüncelerine hizmet edecek çok güzel kanun tasarılarını getiriyoruz. Bakın, 1821 yılında II. Mahmut tarafından idam edilen İstanbul Başpiskoposu Gregoryas "yarım kalan ayın" diyor. Diyor ki: "Bu Türkleri İstanbul'dan kovacağız

ve o Patrikhanenin Kin Kapısı açılmayacak ve o kapı ancak Türkler İstanbul'dan kovulduktan sonra açılacak.”

Şimdi, değerli milletvekilleri, bakın, Batı Trakya ile ilgili olarak Yunanistan'ın hazırladığı Batı Trakya Müslüman azınlığı vakıflar ve bunların mal varlıklarına ilişkin kanun tasarısı var elimde veya teklifi, bilmiyorum ben Yunan şeyinde. Bunun 1'inci maddesi şöyle diyor: “Batı Trakya Müslüman azınlığı vakıflarının ve bunların mal varlıklarının yönetimi ve idaresi hususları,

- a) 25 Ağustos 1923 tarihli kanunun 3'üncü maddesiyle onaylanmış olan Lozan Barış Anlaşmasıyla,
- b) İşbu kanun tarafından düzenlenir.”

Peki, biz bu ecnebinin Türkiye'de kuracakları vakıfları, niye, kendi, Lozan Anlaşmasını buraya koymuyoruz ki, kardeşim, sen eğer buraya bir vakıf kuruyorsan, bu vakfı Lozan Anlaşması hükümleri çerçevesinde kullanırsın demiyoruz?

Yine, bu Vakıflar Yasası'nın, Patrikhanenin danışmanı olan Hüseyin Hatemi tarafından hazırlandığına dair Dışişleri Bakanlığına gönderilen kanun teklifi...

Şimdi, Türkiye'de kanun hazırlayan, AKP zamanında, kimse kalmamış, Patrikhanenin müşavirleri bunlara kanun hazırlıyorlar. Peki, bu kanunu hazırlayanlar Türkiye'nin geleceğine yönelik, lehine mi kanun hazırlıyorlar?

Bakın sayın milletvekilleri, biz, Türkiye Cumhuriyeti hudutları içinde yaşayan Rum dostlarımızı da, Ermeni dostlarımızı da, Musevi dostlarımızı da, hepsi, onlar da...Yurttaşız, onlara da bir...

SIRRI SAKIK (Muş) - Onlar dostlarımız değil, vatandaşlarımız.

KAMER GENÇ (Devamla) - Seni hiç ilgilendirmez.

SIRRI SAKIK (Muş) - Benim vatandaşlarım. Ne demek seni ilgilendirmez?

KAMER GENÇ (Devamla) - Benim vatandaşlarım, dostlarım canım. Dost, vatandaştan daha yakın değil mi? Ne yani, kendi... İki bir oradan bana şey ediyorsunuz.

Biz bu insanlara saygı duyuyoruz, dostluklarımız var. Mesela, ben geçen gün, işte, gittim İstanbul'daki bir hastane vakfına, Tunceli'de tıpta okuyan 6 tane öğrenciyi verdim, kendilerine burs veriyorlar. Kendilerine teşekkür ettim.

Yani mesele, Türkiye Cumhuriyeti hudutları içinde yaşayan bu kişilerin Türkiye'ye bakış açıları değil, bunların arkasındaki emperyalist güçler. Bunlar Türkiye'yi öteden beri, bu güzel coğrafyayı parçalayıp bölmeye çalışıyorlar. Bugün Anadolu'nun birçok yerlerinde, işte benim Tunceli'nin birçok yerlerinde kiliseler var. Şimdi, siz, getirdiğiniz bu Kanun'la, adamların yanına gelecekler, her tarafta, işte şu kiliseyi canlandırma vakfı, bu kiliseyi canlandırma vakfı... Dolayısıyla Türkiye'yi paramparça edecekler.

Bakın, kanun bir defa çıktıktan sonra, o kanunu geri alamazsınız. Önemli olan kanunu çıkartmamak. Kanunu çıkarttıktan sonra, işte, arkanızda Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi var, bilmem, Avrupa Birliği var... İşte, Avrupa Birliği temsilcisi gelmiş, İstanbul'un, diyor ki, işte, şu Sulukule'yi şöyle düzenleyeceksiniz, yok şurayı şöyle düzenleyeceksiniz... Tabii, burada söylediğimiz şeyleri ne Hükümet doğru dürüst cevaplandırıyor ne de Komisyon cevaplandırıyor. Tabii, Hükümetin buradaki sözcüsü diyor ki: “Efendim” diyor, “sen yabancı unsursun.” Niye? Türkiye Cumhuriyeti devletinin menfaatlerini burada savunmak yabancı unsur olan kişilere mahsus kaldı artık. Yerli unsurlara karşı şey olmadı.

Onun için, bu Kanun'u bana göre geri çekin, bu Kanun'la ilgili sağlıklı bir araştırma yapın ve ondan sonra bu Kanun'u çıkaralım. Ha, Avrupa Birliği bu Kanun çıkarsa bizi Avrupa Birliğine mi alır? O zaman yürürlük maddesi olan 81'inci maddesine bir hüküm koyalım: “Bu Kanun Türkiye Cumhuriyeti devleti Avrupa Birliğine aldığı tarihten sonra yürürlüğe girer.” diyelim mademki ön şart bu ise. Onun için, yani böyle, kanunlar enine boyuna tartışılmadan, ondan sonra, incelenmeden buraya gelirse bunlar hakikaten çok sıkıntı yaratabilir.

Şimdi, vakıflar konusunda da, işte, bugün, CHP Grubundaki bir arkadaşımız da dedi, yani, işte, basın toplantısında da söyledi, işte, Romanya'da, Bulgaristan'da, Sovyetler Birliği'nde yaşayan insanlar şimdi Türkiye'deki bu ecnebinlere, şeye, burayı terk etmiş...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

KAMER GENÇ (Devamla) - ...bu, Türkiye'yi terk etmiş gitmiş yabancı uyruklu kişilerin mallarını bedava alıyorlar, işte, vakıflara... Bir de, bunlar geçmişte de, bakın, bu malların, mülklerin sahibi olmadıkları hâlde hileli olarak gitmişler mal edinmişler arkadaşlar. Bu Fener Rum Erkek Lisesi Vakfı var, bu Osmanlı döneminde kurulduğunu iddia ediyor ama 1936 yılında verdiği beyanname var: “Ben o zamanda kurulmadım.” diyor “Vakfitem yok, mal elde etme hakkım yok.” diyor. Yargıtay Genel Kurul kararı var. Yani, şimdi, bu Kanun ancak Yargıtay Genel Kurul kararını kaldırmakla hukuk devleti ilkesini

de kaldırıyor ortadan. Onun için, burada, söz konusu olan maddede, bakın... İstanbul'daki Patrikhanenin bizdeki statüsü bir kaymakamlığa bağlı bir müftü ile eş değerde. Siz şimdi getiriyorsunuz, Başbakana eş değer bir kuruma getiriyorsunuz. Ya, böyle bir Türkiye, böyle vahşiyane bir yönetimle yönetilebilir mi beyler? Bu vahşiyane bir... Bir memleket için işlenebilecek en vahşiyane bir cinayet. Böyle bir şey olur mu ya? Şimdi, siz Türkiye'nin seksen beş yıllık geleceğini bir anda sileceksiniz...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

KAMER GENÇ (Devamla) - ...neyin vehmi kardeşim? Vehim içinde, yani bunlar aslında...

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Genç.

KAMER GENÇ (Devamla) – Evet, teşekkür ederim.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Gök, diğer önerge için.

İSA GÖK (Mersin) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; yüce Meclisi saygıyla selamlıyorum. 41'inci madde hakkındaki Anayasa'ya aykırılık iddiamızı önergeyle huzurlarınıza getirdik.

Şimdi, öncelikle şunu belirtelim arkadaşlar: Sürekli olarak Yargıtaya laf atılıyor, Yargıtay Hukuk Genel Kurulu eleştiriliyor. Yargıtay 1971 esas tarihli ve 74 karar tarihli 8 Mayıs kararında ne diyor, ne demişti? Cemaat vakıflarının 2172 sayılı Yasa'ya göre verdikleri beyannameler vakıfname olarak kabul edilmiş, ancak vakıfnamede mal edinmeye ilişkin bir düzenlemenin bulunmaması durumunda bu vakıfların mal edinmeyeceklerine, bağış ve vasiyet kabul edemeyeceklerine hükmetmişti. Yargıtay Genel Kurul kararı bu. Bu karara saygı duymak lazım. Bu kararı eleştirebilirsiniz, ama tüm olumsuzlukların kaynağı diye Yargıtayı göstermeyin. Bu, yanlış.

İkincisi, bu Kanun'un getiriliş argümanı olarak Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararına dayanıyorsunuz. Önce, hatalara değinelim. Bu kararı 2. Daire verdi. Hangi karar? Fener Rum Erkek Lisesi Türkiye davası. Hükümet 2. Dairenin 7 yargıçla verdiği bu kararı temyiz etti mi? 21 yargıçtan oluşan Büyük Daireye götürdü mü? Götürülmedi. Niye götürülmedi? Siz sorgulayın.

İkinci bir husus: Bakın, aynen mahkeme kararından okuyorum size arkadaşlar. Bir defa sizlerden istirhamım, şu kararı alın, bir okuyun. Çünkü, Hükümet, bu Kanun'un dayandığı argümanlardan bir tanesinin İnsan Hakları Mahkemesinin bu kararı olduğuna dayanıyor. Tutanaklara bakın, her iki laftan bir tanesi bu karar. Ne diyor bu kararda? Hükümetin yine bir eksiği var burada -bakın, aynen- Hükümet gerekli itirazı yapmıyor, kabul edilebilirlik itiraz hakkını kullanmıyor ve mahkeme kararında diyor ki: "O halde Hükümet, itirazlarını kabul edilebilirlik aşamasında bildirebilirdi, ama bildirmemiştir. Hükümetin bu konudaki ihmali haklı gösterecek bir neden olmamasını ve söz konusu mevzuat değişikliğinin, kabul edilebilirlik kararının verildiği 2004 tarihinden önce yapıldığını göz önüne alarak, mahkeme Hükümetin bu konuda itiraz hakkının olmadığını kabul etmektedir." Bunu normal bir avukat yapsa... İşte, Şahin Bey de orada. Baro Başkanlığından gelmeyim. Aynen disiplin kuruluna... Değil mi Veysi Bey? Disipline gider... Disipline gider... Artı tazminat, tazminat...

ŞAHİN MENGÜ (Manisa) – Mahkemeye gider, mahkemeye...

İSA GÖK (Devamla) – Bundan dolayı her iki ihmal, ciddi ihmal... Bakanlar Kurulunun bu konuda Türkiye'nin ödemek zorunda kaldığı 900 bin avro için rücuen bu hazineye bu parayı geri iade etmesi gerekmiyor mu acaba? Bunu bir değerlendirin. Hem temyiz hakkını kullanmayın hem kabul edilebilirlik itirazını yerine getirmeyin, yapmayın itirazınızı, yani savunmasız bırakın, sonra da 900 bin avro para ödedik, bu Kanun'u geçirmek zorunda kaldık deyin. Bunu diyemezsiniz. Kendi ihmaliniz var. Ya ödeyin parayı... Bundan sonrakini ödemek zorundasınız.

Diğer bir husus: Sürekli bu karara dayanıyorsunuz arkadaşlar. Allah için şu kararı bir okuyun. Bu kararla bu Kanun'un hiçbir alakası yok. Fener Rum Erkek Lisesi kararı arkadaşlar, bakın neye dayanıyor bu karar, aynen: Bu karar, protokolün 1'inci maddesi mal ve mülk edinme hakkını güvence altına almamıştır, almaz. Aynen diyor ki: "Sözleşmeciler devletlerin, tüzel kişilerin ve bu arada vakıfların taşınmaz mal edinmelerine ilişkin, hükümetlerin ve devletlerin düzenleme hakkı vardır, sınırlama hakkı vardır. Vakıflara mal edinme yasağı koyabilirsiniz." Aynen, 52'nci paragraf.

Mahkeme bu yetkiyi veriyor devlete ama bizim hatamız nerede? Bizim hatamız şu: 1952 yılında, İstanbul Valiliği, Fener Rum Erkek Lisesine taşınmaz mal edinebilirsin diye bir belge veriyor. O belgeyle biz tapu veriyoruz, bir hata yapıyoruz. 58'de valilik bir belge daha veriyor, o belgeye göre biz bir tapu daha veriyoruz, ondan sonra, 92 yılında bu tapuları iptal ediyoruz yargı kararıyla. İnsan Hakları Mahkemesi yasallık ilkesi vardır diyor, yasallık. Bizim bu davada, arkadaşlar, ayrımcılıktan dolayı yapılan şikâyette Türkiye ihlal almadı, bir sorun yok. Sorun şu: Yasallık ilkesi... Yasallık ilkesinde ne diyor mahkeme? "10 Ekim 52 tarihli edininim ve 58 tane edininimden sonra başvuranın tüzel kişi olarak taşınmaz mal edinmeye ehliyetli olduğunu siz kabul ettiniz." diyor ve aynen şunu diyor: "Sonuç olarak bu taşınmaz malların

iktisabından on altı ve yirmi iki yıl sonra kabul edilen bir içtihatla..." diye gidiyor. Mahkemenin dayandığı şey şu arkadaşlar, aynen size okuyorum onu: "Siz -yasallık ilkesini tanımlıyor mahkeme- iç hukuk kurallarının ulaşılabilir, açık ve tahmin edilebilir olmasını ifade etmek durumundaydınız." diyor. "İfade edeceksiniz" diyor. Açık, ulaşılabilir ve tahmin edilebilir. Burada "Fener Rum Erkek Lisesi 1952 ve 1958 yıllarında tapuyu aldı..."

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

İSA GÖK (Devamla) – Sayın Başkan...

...tapuyu cebine koydu." diyor. "Siz, daha sonra, otuz kırk yıl sonra tapuyu iptal ediyorsunuz." diyor. "Hayır." diyor. "Bu lise güvenerek sizden tapu aldı. Tapuyu iptalden sonra bunu yapamazsın." diyor. İnsan Hakları Mahkemesinin dediği, yalnızca, arkadaşlar, tapuyu alıp daha sonra tapusunu iptal ettiğiniz durumlar. Bu duruma bir şey diyemezsiniz. CHP, mahkeme kararlarına, gerek ulusal gerek uluslar üstü mahkeme kararlarına saygılıdır. Siz ne yapıyorsunuz? Siyasal sorumluluğu sizde. Siz, 4771 ve 4778 sayılı Yasalarla zaten kapıyı açtınız ve bu yasayla mahkeme kararının bize yapmasını emrettiği şeyin dışında hiçbir sınırlama koymadan -4771'de Bakanlar Kurulu sınırı vardı, onu da kaldırdınız 4778'de- şimdi 5555'le hiçbir sınırlama koymadan hepsini veriyorsunuz. İnsan Hakları Mahkemesinin böyle bir kararı yok. Buna dayanamazsınız. Bu kararı lütfen bir şerh edin. Vaktiniz varsa gelin, size ben kararı saatlerce anlatayım. Bu karar, bu Kanun'un argümanı olamaz. Bu karar bu Kanun'un dayanağı değil. Bu Kanun tamamıyla siyasal bir tercihtir, sorumluluğu siz AKP'ye aittir.

Teşekkür ediyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Mersin Milletvekili Sayın İsa Gök, teşekkür ederim.

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Sayın Başkan, Sayın Hatip konuşmasında Hükümetin vahşiyane tutumundan söz etti. Müsaade ederseniz yerimden kısa bir açıklama yapabilir miyim.

BAŞKAN – Buyurun, yerinizden pek kısa bir açıklama.

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Evet, yerimden efendim.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; demin önergesi üzerinde...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Sayın Başkan, böyle bir açıklamaya hakkı yok efendim. İç Tüzük'te yok efendim.

BAŞKAN – 69'uncu maddeye göre kısa bir söz hakkı tanıdım.

BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Sataşma da oldu efendim.

KAMER GENÇ (Tunceli) – İç Tüzük'te yok... Önergeye katılmadı, yok konuşma hakkı.

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Önergesi vesilesiyle burada konuşma yapan...

BAŞKAN – Sayın Bakan, bir dakika...

KAMER GENÇ (Tunceli) – Hayır, konuşamaz efendim. Konuşamaz Bakan şimdi. İç Tüzük'e uyun efendim. Konuşamaz bir kere...

OKTAY VURAL (İzmir) – Neye göre, hangi maddeye göre? Bakan istediği zaman konuşabilir mi ya? Öyle bir şey var mı?

KAMER GENÇ (Tunceli) – Konuşamaz... Burada yok ki konuşma hakkı. (AK Parti sıralarından gürültüler)

MEHMET DANİŞ (Çanakkale) – Nasıl yok!

KAMER GENÇ (Tunceli) – Yok konuşma hakkı.

MEHMET DANİŞ (Çanakkale) – Otur yerine!

OKTAY VURAL (İzmir) – Yok tabii, yok! Yok tabii ya!

Neye göre konuşacak? Sataşma sebebiyle konuşacaksa konuşsun.

BEKİR BOZDAĞ (Yozgat) – Sataşmadan...

OKTAY VURAL (İzmir) – Hangi konuda sataşma var?

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Sayın Başkan...

BAŞKAN – Üç dakika söz hakkınız var. Lütfen başka bir sataşmaya mahal vermeden... (AK Parti sıralarından alkışlar)

VIII.- SATAŞMALARA İLİŞKİN KONUŞMALAR

1.- Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Hayati Yazıcı'nın, Tunceli Milletvekili Kamer Genç'in konuşmasında Hükûmete sataşması nedeniyle konuşması

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Burada, bu kürsüde önergesi üzerine söz alan bir parlamenter, sayın parlamenter, Cumhuriyet Hükûmetinin uygulamalarını vahşice olarak nitelemiştir. Kem söz sahibine aittir.

Cumhuriyet Hükûmetinin her konuda, her eylem ve işleminde gözettiği ölçüt hukuktur, hukukun üstünlüğüdür, adalettir, birey haklarıdır. Bunu herkesin bilmesi gerekir. (AK Parti sıralarından alkışlar) Ve bu Yasa'nın çıkarılmasında da bu ölçütler gözetilmiştir. Bunu anlamayanlara defalarca anlatıyoruz. Ve yine bu Yasa'nın o sözü kullanma vesilesi olarak dile getirdikleri Fener Rum Patrikhanesiyle, Ruhban Okuluyla hiçbir alakası yoktur. Orada da tamamen Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün teşkilat yapısının yapılandırılması ve vakıfların tabi olacakları ilke ve esaslar bu Yasa'da yer almaktadır. Herkesin bunu bilmesi gerekir.

Bu vesileyle sizleri saygıyla selamlıyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bakan.

İSA GÖK (Mersin) – Sayın Bakan... Sayın Bakanım... Sayın Başkanım bir saniye...

Efendim, bizzat Sayın Bakanın açıklamasında -tutanaklardan- bu Kanun'un gelme sebebinin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararı sonrası 900 bin avro ve daha sonraki ödemeler olacağı yatmaktadır. Sayın Başkan, izin verir misiniz açıklayayım bu konuyu?

OKTAY VURAL (İzmir) – Doğru bilgi versin Sayın Bakan Meclisimize, yanlış bilgi vermek olmaz.

İSA GÖK (Mersin) – Açıklama hakkımı kullanmak istiyorum Sayın Başkan. Efendim, Sayın Bakan... (Gürültüler)

BAŞKAN – Bir dakika efendim, herkes bağırsa bir şey anlamayız buradan efendim.

İSA GÖK (Mersin) – Efendim, 69'a göre açıklama hakkımı kullanmak istiyorum Sayın Başkan.

BAŞKAN – Ne hakkınızı kullanmak istiyorsunuz?

İSA GÖK (Mersin) – Efendim, “Kem söz sahibine aittir.” diyor Bakan bana hitaben.

BAŞKAN – Ben sizi dikkatle dinledim. Sizin “Hükûmet vahşiyane bir tutum izliyor.” diye bir sözünüz olmadı.

İSA GÖK (Mersin) – Nasıl vahşiyane? Olmadı, evet.

BAŞKAN - Dolayısıyla sizinle ilgili değildi.

İSA GÖK (Mersin) – E “Kem söz” dedi Sayın Bakan.

KAMER GENÇ (Tunceli) – O halde bana sataştılar, söz istiyorum efendim. (Gürültüler)

BAŞKAN – Sayın Gök, sizinle alakası yok, ben sizi dikkatle izledim.

İSA GÖK (Mersin) – O zaman bir saniye Sayın Başkan. Efendim müsaade eder misiniz?

BAŞKAN – Dinliyorum.

İSA GÖK (Mersin) - Efendim, Sayın Bakan, gerek Kanun'u sunuş konuşmalarında gerek bu kürsüdeki her açıklamasında, bu Kanun'un gelme gerekçesinin birisinin ve hatta en önemlisinin -ki, bu konuda Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün bir açıklaması var- Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Fener Rum Erkek Lisesi davasından dolayı 900 bin avro ve diğer paranın ödenmesidir.” diyor.

BAŞKAN – Tamam, anladım. Siz söylüyorsunuz...

İSA GÖK (Mersin) - Ben de bu kararın buna yol vermediğini anlatıyorum.

BAŞKAN – Tamam, biraz evvel de söylediniz. Anladım, biraz evvel de söylediniz Sayın Gök. Burada bir sataşma yok.

İSA GÖK (Mersin) - Sayın Bakanın açıklamaları tamamıyla gerçek dışıdır. Kendi beyanlarıyla çelişkilidir.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Anladım, tamam, sağ olun.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Sayın Başkan, müsaade ederseniz... Şimdi, bakanların, hükûmetin ve komisyonun söz alacağı yerler var. Biz bir önerge verdik. O önergeye Komisyon ve Hükûmet katılmadığını söyledi. Biz düşüncelerimizi söyledik. Ondan sonra Hükûmetin bu safhada konuşma hakkı yok, İç Tüzük'te böyle bir şey yok.

İkincisi: Bakan çıktı bana dedi ki: “Kem söz sahibine aittir.” Ben kem sözü bu Hükûmetin nasıl hak ettiğini açıklamak istiyorum efendim. (Gülüşmeler)

BAŞKAN – Sağ olun, meramınızı anlattınız.

VII.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ İLE KOMİSYONLARDAN

GELEN DİĞER İŞLER (Devam)

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ (Devam)

1.- 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu ve Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ve Adalet Komisyonu Raporu (1/24) (S. Sayısı: 98) (Devam)

BAŞKAN - Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Anayasanın 89'uncu ve 104'üncü maddeleri gereğince Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere geri gönderilen kanun, Vakıflar Kanunu No:5555 İkinci Bölüm, madde 41'in ilk paragrafındaki "Vakıf konusunda bilgi ve deneyim sahibi yüksek öğrenim mezunları arasından Başbakanın teklifi üzerine ortak kararname ile atanacak beş, yine Vakıflarca seçilecek üç, mülhak ve cemaat vakıflarınca seçilecek birer üye olmak üzere toplam on beş üyeden oluşur" ibaresinin yerine; "Yeni Vakıflarca seçilecek altı üye olmak üzere toplam on bir üyeden oluşur" ibaresinin getirilmesine, sonraki "Ayrıca yeni Vakıflar üç, mülhak ve cemaat vakıfları ise birer yedek üye seçer" ibaresinin yerine, "Ayrıca yeni Vakıflar altı yedek üye seçer" ibaresinin getirilmesini, sonraki "Seçimler, yeni vakıflarda yönetim organının, mülhak vakıflarda vakıf yöneticilerinin, cemaat vakıflarında yönetim kurullarının seçeceği birer temsilcinin iştiraki ile genel müdürlüğün daveti üzerine ayrı ayrı yapılır" ibaresi yerine, "Seçimler yeni vakıflarda yönetim organının seçeceği üç temsilcinin iştiraki ile genel müdürlüğün daveti üzerine yapılır" ibaresinin getirilmesini arz ve teklif ederiz.

Esfender Korkmaz (İstanbul) ve arkadaşları

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) - Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) - Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Kim konuşacak?

TURGUT DİBEK (Kırklareli) – Ben konuşacağım.

BAŞKAN - Kırklareli Milletvekili Sayın Turgut Dibek.

Buyurun Sayın Dibek.

Beş dakika süreniz var.

TURGUT DİBEK (Kırklareli) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; 41'inci maddeyle ilgili olarak vermiş olduğumuz diğer önerge üzerinde söz aldım. Öncelikle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlar, tabii, Vakıflar Kanunu'yla ilgili yaklaşık üç haftadır –sanıyorum- bir çalışma yaşıyoruz, önceki Cumhurbaşkanımızın iadesinden sonra. Çok önemli bir kanun olduğunu tüm konuşmacılar, özellikle muhalefet milletvekilleri olarak bizler ve diğer sözcü arkadaşlarımız ısrarla belirtiyoruz. Ama tabii bu karşılığı biz, maalesef, iktidar partisi milletvekillerinden, iktidar grubundan göremiyoruz. Geçen dönem, yani 22'nci Dönemde bu yasa, temel yasa olarak görüşülmüş. Yani geçici maddeleri hariç 82 maddelik bir yasanın temel yasa olarak görüşülmesi ne kadar doğru, tabii tartışılır. Yani sanıyorum önümüze Ticaret Kanunu gelecek, 1.500 küsür maddelik bir kanun. Yine geçmişte, çok yakın zamanda ceza yasalarına, temel yasalara uyum amaçlı bir 600 küsurlük kanun görüşmüştük. Olabilir, yani onlarla ilgili olabilir, ama orada da madde madde bu kanun görüşülmedi değerli arkadaşlar. Dolayısıyla, Meclis geçen dönem... Görüşülmemiş daha doğrusu. Tabii o dönemde ben yoktum, ama takip ettiğim kadarıyla, dört bölüm hâlinde görüşülmüş ve bu kanunun ne denli önemli olduğu ne kadar önemli olduğu, belki o zaman geçerken de anlaşılmamış.

Şöyle bir psikoloji var. Milletvekili arkadaşlarımız, iktidar partisi milletvekili arkadaşlarımız için bunu dile getirmek istiyorum. Oylama sırasında dışarıdan içeri geliyorlar kendilerinin birçoğu. Tabii burada bu kanunu takip eden ve konuyu bilen arkadaşlarımız var iktidar partisinden. Aslında benim belki onlara bu konuda söylemek istediklerim daha önemli. Teknik bir kanun, yani anlaşılması biraz zor, her arkadaşımız bu konuda duyarlı olamayabilir. Yani, okuduğu zaman, mesleği gereği, kariyeri gereği belki bu kanun kendisine biraz mesafeli gelebilir. Ama, iktidar partisinde, AKP içerisinde de kanunu bilen çok sayıda arkadaşımız var. Yani bu arkadaşlarımızın bu kanunla ilgili gerek muhalefetin gerekse Sayın Cumhurbaşkanımızın -önceki Cumhurbaşkanımızın- gerekçelerini ben biraz daha ciddiye almalarını kendilerinden beklerdim. Diğer arkadaşlarımız, hadi yukarıdan geldi, hükümetten geldi, oradan geldiğine

göre bir bildikleri vardır, bizim de burada yardımcı olmamız gerekir, oy vermemiz gerekir düşüncesinde olabilirler. Yani dışarıda oturan, çay-kahve içen, ama işte buradan bir işaretle içeri giren arkadaşlarımız için konuşuyorum. Ama, burada Kanun'u takip eden arkadaşlarımız için bu geçerli değil arkadaşlar.

2003'te bir 1 Mart tezkeresi gelmişti hükümetten, hatırlıyorsunuz. Süreç gösterecek eğer bu Kanun böyle geçerse. Bu Kanun'un 1 Mart tezkeresi kadar önemli olduğunu göreceğiz. O zaman iktidar partisi milletvekilleri, 1 Mart tezkeresi Hükümetten gelmesine rağmen, Sayın Başbakanın istemesine rağmen, burada Cumhuriyet Halk Partisi Grubuyla beraber çok sayıda milletvekili arkadaşımız, o tezkerenin Türkiye'nin geleceğine çok kötü günler getireceğini, çok kötü sonuçlar doğuracağını görmüşlerdi ve "Hayır" demişlerdi. O zaman "hayır" denebiliyorsa ben bu Kanun için de mutlaka o arkadaşlarımızın, o duyarlı arkadaşlarımızın "hayır" diyebileceğini düşünüyorum. Zaten bu seslenişim de onlara, yani konuyu takip eden, olayı bilen arkadaşlarımıza, çünkü görmeleri gerekir diye düşünüyorum. Yani olayı bu kadar görmemeleri mümkün değil o arkadaşlarımızın.

Değerli arkadaşlar, biraz sonra, 68'inci maddeyle ilgili grup adına konuşacağım. Belki biraz daha anlaşılması için -sürem şu anda yeterli değil- önerge üzerinde de birkaç söz söylemek istiyorum. Orada, bu Kanun niye önemli, bu Kanun niye bizim karşımıza getirildi, geçmişten bugüne kısaca, biraz daha anlaşılabilir bir şekilde, teknik olmayacak şekilde düşüncelerimizi anlatacağım.

Önergemizde şunu istiyoruz: Tabii 41'inci madde Vakıflar Meclisinin oluşumunu öngörüyor. 41'inci maddede, Vakıflar Meclisinin Genel Müdürlüğün en üst karar organı olacağı belirtiliyor. Orada 15 kişilik bir kurul oluşuyor. Bunun 5 tanesi üst yönetim, merkezî yönetim. Genel Müdür ve Genel Müdür yardımcıları 3 tane, 1 de hukuk müşaviri var, onlar var. 5 tanesini Başbakan öneriyor ve üçlü kararnameyle geliyor 10 tanesi. Yani, 10 tanesi tamamen siyasi iktidara bağlı kişi. Yani, vakıflarla ilgili bir konuda, 15 kişilik bir kurul oluşmuş, ama bu kurulun 10 tanesi tamamen -fonksiyonu ne kadar olacak, tartışılır- siyasi iktidarın iki sözü arasında bir kurul. Bunun mutlaka değişmesi gerekir diye düşünüyorum. Önergemizi de o mahiyette düzenledik zaten. Yani burada o 5 kişi, Genel Müdür, Genel Müdür yardımcıları ve Hukuk Müşaviri kalsın, ama vakıfları ilgilendiren bir konuda, 6 kişi, yani 11'in 6'sı, çoğunluğu da vakıflardan seçilerek gelsin, bunların da tamamı yeni vakıflardan olsun önerimiz var.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Tamamlayın Sayın Dibeke.

TURGUT DİBEKE (Devamla) – Bitiriyorum.

Zira, Sayın Cumhurbaşkanının, bu konuda, bu maddeyi geri çevirirken belirtmiş olduğu bir gerekçe var. Cemaat vakıfları, yani azınlık vakıflarından temsilci gelecek buraya. Değerli arkadaşlar, yani Anayasa'mızın 90'inci maddesiyle, anayasa hükmü niteliğinde olan Lozan'da, zaten cemaat, azınlık vakıflarının statüsü daha farklı olarak düzenlenmiş. Yani onu da aşarak bir hüküm getirilmiş buraya Anayasa'ya aykırı olarak, onun da dışarı çıkarılması gerekiyor. 6 kişi vakıfların seçeceği yönetici olmalı, 5 kişi de vakıflar üst kurulundan, yani Genel Müdürlüğün üst kurulundan olmalı ve ancak bu şekilde amacına ulaşır diye düşünüyorum. Çünkü... Yani baktığımız zaman diğer türlü fonksiyonsuz, sözde, lafta... Zaten 35'inci maddeye göre Vakıflar Genel Müdürü Başbakan'a bağlı, 48'inci maddeye göre ona sorumlu. Dolayısıyla onların hiçbir fonksiyonu olmayacağını görüyoruz. Bu şekilde önergenin sizler tarafından kabul edilmesini talep ediyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Dibeke.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Genel Kurulda görüşülmekte olan ve gündemin 98'inci sırasında yer alan 5555 sayılı Vakıflar Kanununun 41'inci maddesinde "atanacak beş" ibaresinin "atanacak üç" biçiminde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

. Nevzat Korkmaz (Isparta) ve arkadaşları

BAŞKAN – Komisyon, katılıyor musunuz?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükümet?

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Korkmaz, siz mi konuşacaksınız?

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Evet.

BAŞKAN – Isparta milletvekili Sayın Nevzat Korkmaz.

Buyurun Sayın Korkmaz. (MHP sıralarından alkışlar)

Süreniz beş dakika.

S. NEVZAT KORKMAZ (Isparta) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Değerli milletvekilleri, sözlerime başlamadan önce hepinizi saygıyla selamlıyorum. Birçok konuşmacı belirtti. Bu tasarı ülkemizin varoluş nedeni, bağımsızlığımızın yazılı senedi olan Lozan Antlaşması'nı gerçekten tartışılır hâle getirmekte ve yüce milletimizin istikbaliyle ilgili sonuçlar öngörmektedir. Bu yüzden hukuki değerlendirmelerden ziyade siyasi değerlendirmelerin olması tabiidir. Devlet olma ve devlet kalma açısından siyasi onurlu bir duruşu ön plana çıkarmamızı gerektirmektedir. Yine alelacele hazırlanmış bir kanun tasarısı önümüzdedir. 41'inci madde Vakıflar Meclisinin oluşumuyla ilgilidir. Bu madde 15 kişilik Vakıflar Meclisine yeni vakıflarca seçilecek 3, mülhak ve azınlık vakıflarınca seçilecek 1'er üyenin seçilmesini öngörmektedir. Bu düzenleme Cumhurbaşkanlığının geri gönderme gerekçesinde de belirtildiği üzere Lozan Antlaşması'nın ruhuna aykırıdır ve denilmektedir ki "Bu, vakıfları Lozan Antlaşması'ndaki konumlarının çok ötesine çıkarmanın aracı durumuna getirecektir." Bu gerekçe komisyon görüşmelerinde maalesef hiç dikkate alınmamış, bir virgülüne bile dokunulmadan, tüm itirazlarımıza rağmen AKP çoğunluğunca Genel Kurula indirilmiştir.

Yunanistan, en son 7 Şubatta kabul ettiği vakıflar kanunu ile Batı Trakya'daki Türklerin millî kimliklerini tanımaz, onların kendi vakıf yönetimlerini belirlemesine karşı çıkarken sizler ne yapıyorsunuz? Müttekabiliyet ilkesini ayaklar altına alıyorsunuz. Deniliyor ki: "Burada müttekabiliyet olmaz. Bunlar bizim vatandaşlarımız." Değerli milletvekilleri, biz mi koyduk bu tasarıya içine "müttekabiliyet" kelimesini! Bu kelimenin tasarıya içinde yer aldığından haberiniz mi yok! Yoksa, bu tasarı Avrupa Birliğinden size hazır mı geldi!

Sayın Bakan "müttekabiliyet" kelimesini kabul etmiyor, "Ancak paralellik olabilir." diyor. Sayın Bakan, sizce, Yunanistan'ın vatandaşlarına uygulamaları ile sizin uygulamalarınız arasında paralellik var mı? Bir tek paralellik görüyorum: Yunan iddiaları ile sizin bu tasarıyı savunurken ortaya koyduğunuz görüşler arasında, evet, bir paralellik var. (MHP sıralarından alkışlar) Şu yapılanları Yunanistan'a bir teklif edin bakalım, nasıl cevap alırsınız. Peki, bile bile, neden bunu bu gazi Meclisin önüne getiriyorsunuz? Batı'ya bu kadar teslimiyetçi davranır iseniz, sizi temin ederim ki bundan sonra sizden istenecek, asılsız Ermeni soykırım iddialarının tanınması, Kıbrıs'ta geri adım atılması olacak. Bu talepler geldiğinde de başınızı sağ tarafa yatırıp köyün mahcup delikanlısı gibi rolünüzü mü oynayacaksınız? Sizden isteneni, inançlarınızı ve vicdanınızı bir tarafa bırakıp sorgusuz sualsiz yerine mi getireceksiniz? "Öncü olacağız" diyorsunuz, neyin öncülüğü Allah aşkına! Bin yıllık Türk yurdunun kapılarını sömürgeci Batı emperyalizmine açma iş birlikçiliğinin öncülüğü mü?

MEHMET NİL HİDİR (Muğla) – Sol ağzı bunlar, Türk ağzı değil!

S. NEVZAT KORKMAZ (Devamla) – Değerli AKP milletvekilleri, bu tasarıdaki duruşunuz ile hakikaten sizi sevenleri ve size güvenenleri mahcup etmektesiniz.

MEHMET NİL HİDİR (Muğla) – Sen öyle zannet.

S. NEVZAT KORKMAZ (Devamla) – Seçmenlerinize bir sorun bakalım, size kilise vakıflarını ihya edesiniz diye mi oy verdiler! Milliyetçi Hareket Partisi olarak, bilgilerimizi, yüreğimizdeki duyguları sizlerle paylaştık, birazcık düşünmeye sevk edip acaba yüreğinizdeki millî hisleri, bedeninizdeki millî refleksleri harekete geçirebilir miyiz diye. İçinizde, buraya gelinceye kadar tüm hayatını Türk milletine ve değerlerine vakfetmiş arkadaşlarımız var. Özellikle onlara sesleniyorum: Fetih gecelerinde göz yaşları içerisinde şiirler okuyup, Ayasofya'ya ve Fatih'e methiyeler düzüp, şimdi de Avrupa Birliğinin ve Yunan iddialarının şampiyonluğunu yapan insanlarla, değerli dostlar, sizler beraber ıslanıp beraber yürümediniz bu yollarda. (MHP sıralarından alkışlar)

Bunları niçin söylüyorum? Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Rum-Yunan lobisi Ayasofya'nın kilise yapılması için 1 milyon imza toplama kararı aldı. Dilekçe Avrupa Birliğine gönderilecek, adres Avrupa Birliği. Bu arada da Avrupa Birliğinde Birleşmiş Milletlerin dinî eserlerin korunması ve saygı gösterilmesi kararına istinaden Ayasofya'nın kaynağına dönüştürülmesi hazırlıklarını duymuşsunuzdur. Bakın, bu Kanun Ayasofya'nın geleceğiyle de ilgili, bu Kanun çıkar da Lozan Antlaşması'nın sulandırılması gerçekleşirse ve yine müttekabiliyet ilkesi âdeta lime lime edilip sonu gelmeyecek tavizlerin önü açılırsa bunun da gerçekleştirilmesine hizmet etmiş olacaksınız.

Değerli dostlar, büyük Fatih'in sizlere, gelecek nesillere bırakmış olduğu sözlerini sizlerle paylaşmak üzere okumak istiyorum...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

S. NEVZAT KORKMAZ (Devamla) - Yüce Fatih diyor ki: "Bu vakfiyeyi kim değiştirirse, bunları yapanlara yol gösterirlerse ve hatta yardım ederlerse -devam ediyor- ifade ediyorum ki huzurunuzda, en büyük haram işlemiş ve günahları kazanmış olurlar. Allah'ın, Peygamber'in, meleklerin, yöneticilerin ve tüm Müslümanların ebediyen laneti onun ve onların üzerine olsun, azapları hafiflemesin onların, haşır gününde yüzlerine bakılmasın. Kim bunları işittikten sonra hâlâ bu değiştirme işine devam ederse günahı onu değiştirene ait olacaktır. Allah'ın azabı onlarıdır."

Eylerinize gittiğinizde istikbalimizin teminatı çocuklarınızın gözlerinin içine bakıp bunu nasıl izah edeceğinizi düşünün. Adım adım bugün Batı'nın ihtiraslarının gerçekleşmesi tehdidi karşısında duyarsız kalıyorsunuz. Büyük hakan Fatih ile ruzi mahşerde nasıl yüzleşeceksiniz? Bunu düşünün.

Nereden nereye geldiniz değerli arkadaşlar! Biz mi? Ayasofya, azınlıklar gibi hususları Türk milletiyle hesaplaşma gibi görenlere karşı son nefesimize kadar mücadeleye devam edeceğiz.

Hepinizi saygılarımla selamlıyorum. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Teşekkür ederim Sayın Korkmaz.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Son önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Genel Kurul'da görüşülmekte olan ve gündemin 98'inci sırasında yer alan 5555 sayılı Vakıflar Kanunu'nun 41'inci maddesinin birinci fıkrasının sonuna:

"Başbakan tarafından atanacak üyeler için TBMM'de grubu bulunan siyasi partiler tarafından, her parti için bir üye esasına göre belirlenecek kişilere öncelik verilir."

Cümlesinin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Ertuğrul Kumcuoğlu (Aydın) ve arkadaşları

BAŞKAN - Komisyon katılıyor mu?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) - Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN - Hükümet?

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) - Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) - Sayın Behiç Çelik konuşacak.

BAŞKAN - Önerge hakkında, Mersin Milletvekili Sayın Behiç Çelik.

Buyurun Sayın Çelik. (MHP sıralarından alkışlar)

Beş dakika süreniz var.

BEHİÇ ÇELİK (Mersin) - Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; görüşülmekte olan, Cumhurbaşkanlığına geri gönderilen 98 sıra sayılı Vakıflar Yasası'nın 41'inci maddesine bir ibare eklenmesiyle ilgili önergemiz üzerine söz almış bulunmaktayım.

Burada, bu maddeyle ilgili, Başbakanca, Başbakanın teklifi üzerine ortak kararname ile atanacak olan 5 üyenin kimlerden oluşacağına ilişkin bir önergemiz söz konusu oldu. Burada, Türkiye Büyük Millet Meclisinde grubu bulunan siyasi partilerden birer üyenin bu 5 kişinin içerisinde olmasını önermiş bulunuyoruz.

Sayın milletvekilleri, vakıfla bir milletin, devletin kaderi arasında doğrudan ilişki vardır. Özellikle, Türk toplumunda söylenen vakıf medeniyeti olarak ifade ettiğimiz uygarlığımızın, tabii ki, doğal olarak, ilişkisinin olmaması mümkün değildir. Ancak burada görüşmekte olduğumuz bu Vakıflar Yasası, aslında gazetelerde de ifade edildiği gibi bir ihanet yasası olarak karşımıza çıkıyor.

Şimdi, burada, Hükümetle Adalet ve Kalkınma Partisinin saygıdeğer milletvekilleri arasında büyük bir çelişki olduğunu görüyorum. Zira bu Vakıflar Yasası, Avrupa Birliğinde kotarılan, sonra İstanbul'a gönderilen, Soros tarafından finanse edilen iş birlikçi bir vakıf tarafından redakte edilen ve sonra redakte edilmiş şekliyle Ankara'da Dışişleri Bakanlığına getirilen, patrikhanenin bir avukatı tarafından da gözden geçirilip son düzeltmeleri yapıldıktan sonra Hükümete tevdi edilen bir Vakıflar Yasası'dır bu. O yüzden buna hepimizin dikkatini çekmek istiyorum.

Burada, saygıdeğer milletvekilleri, Türkiye'nin geleceğine matuf ciddi bir tehdit unsuru var. Batılılar her zaman çıkarının peşindedir. İngiliz Parlamentosunda yazmıyor mu "İngilizlerin, Büyük Britanya'nın ebedi dostu yok, ebedi çıkarları vardır." diye? Niçin bizim olmasın? Niçin olmasın? Şimdi burada eğer biz bunu çıkarmak için gayret gösterirsek, yarın bu vatanın toprağı, bu vatanın insanları, bu vatanın çocukları bir bir elden çıkmaya başladığı zaman bunun vebalini hep birlikte bu yüce Meclis, gazi Meclis taşımayacak mı? Onun için burada özellikle dikkatinizi çekmek istiyorum.

Yunan İzmir'e çıktığı zaman çok iş birlikçi türemiştii, çünkü artık devlet yoktu. Manisa Valisi Hüsnü Efendi en büyük iş birlikçiydi ve tek kurşun atmadan Manisa'yı teslim etmiştir ve Kurtuluş Savaşı'ndan sonra Hüsnü Efendi Sisam Adası'na kaçıyor ve orada evleniyor. Bu, ileri gelen bir tarikatın aynı zamanda

şeyhi konumunda olan bir kişi olmasına rağmen. Aslında ne şeyh ne Müslüman ne bir şey. Bu sadece Ortodoks Hristiyan ve Rum, Girit'ten gelme. Ne yapıyor? Sisam Adası'na gidiyor, orada Rum bir bayanla evleniyor, soyu orada devam ediyor, geri kalan çocukları da Manisa'da kalıyor arkadaşlar. İşte, bunların, hep bu Vakıflar Yasası çerçevesinde türedi hain grupların gelecekte başımıza musallat olacağını bilmenizi özellikle istirham ediyorum.

41'inci maddede bizim yapmamız gereken şey: Sadece 41 değil, bu Yasa'nın tümüyle ilgili hepimiz birleşerek, burada büyük bir güç gösterisi yaparak bu Yasa'yı kabul etmememiz iktiza ediyor. Eğer ısrarla ve inatla Adalet ve Kalkınma Partisinin milletvekilleri grup disiplinine uyup burada Hükümetin bastırmasına boyun eğer, böyle bir karar verirse bunun vebali sadece sizin grubun üzerine olur. Onun için, gelin, böyle bir vebalin altına girmeyin derim.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Buyurun.

BEHİÇ ÇELİK (Devamla) - Bakın, biz Balkan Harbi'ni yaptık, 2 milyon insanımızı kaybettik. Arkasından Birinci Dünya Savaşı'na girdik, yüz binlerce insan salgın hastalıklardan ve savaşlardan hayatını kaybetti. Bunların hesabını soran yok, bunlar ortada kalmış. Bir tehcir meselesi yüzünden bu memleket ne büyük badirelere giriyor, girmeye de devam ediyor, ama kendi ülkemizin çıkarlarını, üstün çıkarlarını savunamaz konuma getiriyorlar, bizi birbirimize düşürüyorlar. Onun için, burada bulunan bütün milletvekilleri olarak, gelin, Anadolu bizim ebedi yurdumuz olarak kalsın, bu Vakıflar Yasası'na "hayır" diyelim, bu Meclis bunu çıkarmasın diyorum.

Teşekkür ederim. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çelik.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler...

(MHP sıralarından bir grup milletvekili ayağa kalktı)

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Yoklama istiyoruz efendim.

BAŞKAN – Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

III.- YOKLAMA

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Yoklama istiyoruz efendim.

BAŞKAN – Şimdi bir açık oylama talebi var...

OKTAY VURAL (İzmir) – Maddenin oylamasıyla ilgili.

BAŞKAN – Evet, maddenin oylamasıyla ilgili.

Şimdi yoklama istiyorsunuz... Peki.

İşaretle oylamadan önce bir yoklama talebi vardır. Şimdi bu talebi yerine getireceğim. Önce, yoklama isteminde bulunabilecek yeter sayıda sayın üyenin ismen tespitini yaptıktan sonra elektronik cihazla yoklama yapacağım:

Sayın Vural, Sayın Şandır, Sayın Durmuş, Sayın Bal, Sayın Çelik, Sayın Korkmaz, Sayın Doğru, Sayın Tankut, Sayın Sipahi, Sayın Akkuş, Sayın Büyükataman, Sayın Asil, Sayın Enöz, Sayın Paksoy, Sayın Işık, Sayın Özdemir, Sayın Durmuş, Sayın Yalçın, Sayın Homriş, Sayın Günal, Sayın Coşkun, Sayın Çalış.

Yoklama isteminde bulunan sayın üyelerin yoklama için elektronik cihaza girmemelerini rica ediyorum.

Yoklama için üç dakika süre veriyorum.

Yoklama işlemi başlatıyorum.

(Elektronik cihazla yoklama yapıldı)

BAŞKAN – Toplantı yeter sayısı vardır.

VII.- KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ İLE KOMİSYONLARDAN GELEN DİĞER İŞLER (Devam)

A) KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ (Devam)

1.- 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu ve Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ve Adalet Komisyonu Raporu (1/24) (S. Sayısı: 98 (Devam)

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, Kanun'un 41'inci maddesinin oylamasının açık oylama şeklinde yapılmasına dair bir önerge vardır. Önergedeki imza sahiplerini arayacağım:

Oktay Vural, İzmir? Burada.

Mehmet Şandır, Mersin? Burada.

Reşat Doğru, Tokat? Burada.

Erdal Sipahi, İzmir? Burada.

Nevzat Korkmaz, Isparta? Burada.

Behiç Çelik, Mersin? Burada.

Cumali Durmuş, Kocaeli? Burada.

Ahmet Duran Bulut, Balıkesir? Yok.
Yılmaz Tankut, Adana? Burada.
Akif Paksoy, Kahramanmaraş? Burada.
Alim Işık, Kütahya? Burada.
Hasan Özdemir, Gaziantep? Burada.
Osman Durmuş, Kırıkkale? Burada.
İsmet Büyükataman, Bursa? Burada.
Ahmet Orhan, Manisa? Burada.
Mustafa Enöz, Manisa? Burada.
Hamit Homriş, Bursa? Burada.
Mehmet Günal, Antalya? Burada.
Hakan Coşkun, Osmaniye? Burada.
Akif Akkuş, Mersin? Burada.
Beytullah Asil, Eskişehir? Burada.
Sayın Akcan? Burada.

Duran Bulut yoktu, onun yerine Sayın Akcan kalktı.

Açık oylamanın şekli hakkında Genel Kurulun kararını alacağım.

Açık oylamanın elektronik oylama cihazıyla yapılmasını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Alınan karar gereğince, açık oylama elektronik cihazla yapılacaktır.

Oylama için üç dakika süre vereceğim. Bu süre içerisinde sisteme giremeyen üyelerin teknik personelden yardım istemelerini, bu yardıma rağmen de sisteme giremeyen üyelerin, oy pusulalarını, oylama için öngörülen üç dakikalık süre içerisinde Başkanlığa ulaştırmalarını rica ediyorum.

Ayrıca, vekâleten oy kullanacak sayın bakanlar var ise, hangi bakana vekâleten oy kullandığını, oyunun rengini ve kendisinin ad ve soyadı ile imzasını taşıyan oy pusulasını, yine, oylama için öngörülen üç dakikalık süre içerisinde Başkanlığa ulaştırmalarını rica ediyorum.

Oylama işlemini başlatıyorum.

(Elektronik cihazla oylama yapıldı)

BAŞKAN – 41'inci maddenin açık oylama sonucu:

Kullanılan oy sayısı:	280
Kabul:	218
Ret:	60
Çekimser:	2(x)

41'inci madde kabul edilmiştir.

On beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 16.12

(x) Açık oylama kesin sonuçlarını gösteren tablo tutanağa eklidir.

İKİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 16.34

BAŞKAN: Başkan Vekili Meral AKŞENER

KÂTİP ÜYELER: Fatma SALMAN KOTAN (Ağrı), Harun TÜFEKÇİ (Konya)

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisinin 67'nci Birleşiminin İkinci Oturumunu açıyorum.

98 sıra sayılı Kanun'un görüşmelerine kaldığımız yerden devam edeceğiz.

Komisyon ve Hükûmet burada.

68'inci maddeyi okutuyorum:

Atamalar

MADDE 68- Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, I. Hukuk Müşaviri ile Bölge Müdürü ortak kararnameyle, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Daire Başkanı, Genel Müdürün teklifi Başbakanın veya görevlendirdiği Devlet Bakanının onayıyla, diğer personel ise Genel Müdür tarafından atanır.

BAŞKAN – Madde üzerinde gruplar adına söz talepleri vardır.

İlk söz Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına Kırklareli Milletvekili Sayın Turgut Dibek'e aittir.

Buyurun Sayın Dibek. (CHP sıralarından alkışlar)

CHP GRUBU ADINA TURGUT DİBEK (Kırklareli) – Sayın Başkanım, değerli milletvekili arkadaşlar; Vakıflar Kanunu'nun 68'inci maddesiyle ilgili olarak Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına söz aldım. Öncelikle, herkesi saygıyla selamlıyorum.

Tabii, aralardan sonra konuşmak böyle boş sıralara biraz iyi olmuyor da yani, bizi çeken kameraman ve yönetici arkadaşların şu boş koltukları da böyle ara ara çekmesinde fayda var diye düşünüyorum ya da buradan bir teklif getireyim, böyle önemli bir kanunu görüşürken ara ara kulise de böyle bir “zum” yapınlar, oradaki tabloyu da çekerlerse konu daha iyi anlaşılır diye düşünüyorum.

Değerli arkadaşlar, az önce 41'inci maddeyle ilgili olarak önerge üzerinde konuşurken, 68'inci maddede de söz alacağımı ve konuyu biraz daha anlaşılabilir bir hâlde gerek milletvekili arkadaşlarımızın gerekse bizi ekranları başından izleyen vatandaşlarımızın anlayabileceği bir hâlde aktarmaya çalışacağımı belirtmiştim. Zaten son maddeye geldik, 68'inci maddedeyiz. Cumhurbaşkanı'nın bir daha görüşülmek üzere iade ettiği 9 maddenin sonuncusu. Diğer maddeler, burada söylenen tüm uyarılara ve haklı sözlere rağmen, iktidar partisi tarafından kabul edildi. Sayın Cumhurbaşkanı'nın da gerekçelerinin hiçbiri dikkate alınmadı Komisyonunda veya burada. Görülüyor ki, bu madde de geçecek, ama biraz bu konuyu daha farklı, çok tekniğe girmeden irdelemek istiyorum -Vakıflar Kanunu- maddeyle ilgili düşüncelerimi de ayrıca sonunda belirteceğim.

Değerli arkadaşlar, “Bu Kanun niye önümüze geldi, niye Türkiye'nin önüne geldi, niye Meclisin önüne geldi?” diye öncelikle şöyle bir sorduğumuzda, yani bir düşünce fırtınası beynimizde estirdiğimizde şunu diyebiliriz: Yani, bizim vakıflar mevzuatımız yeterli bir mevzuat değildir, vakıflarla ilgili düzenlemelerimiz eksiktir, dolayısıyla buna ihtiyaç var ve böyle bir kanunu da o nedenle getirdik diyebiliriz. Sayın Komisyon Başkanı, Sayın İyimaya, burada yaptığı konuşmalarda gerçi buna da değinmişti, çok fazla mevzuat olduğunu ve bunların da bu kanun metninde toparlandığını belirtmişti. Doğru bir şey mi? Yani, öncelikle onu bir isterseniz kısaca irdeleyelim.

Tabii, bizim Medeni Kanun'umuz, biliyorsunuz, vakıflarla ilgili, 101 ve 117'nci maddeler arası vakıfları düzenliyor. Bence bir eksiği de yok, onu da söyleyeyim, burada söz alan milletvekili arkadaşlarımız da bunu aşamalarda belirttiler. Aynı şekilde, yine 2762 sayılı Yasa'da da, 1936'da yürürlüğe giren yasada da konu çok net bir şekilde düzenlenmiş. Tabii, arada değişiklikler de yapılmış.

Şunu diyemeyiz ya da şunu dememiz mümkün değil: Yani, bizim vakıflar mevzuatımız eksiktir. Burada, gerek Lozan'da hüküm altına alınmış olan azınlıklarımızın haklarını da ihlal eden hükümler vardır, vatandaşlarımızın vakıf kurmasını engelleyen hükümler vardır ve vakıf mevzuatımızda yetersizlikler vardır gibi bir düşünce doğru değil. Dört dörtlük, gerçekten bugüne kadar ihtiyaçları da karşılamış olan bir mevzuatımız var, yani bunu çok net bir şekilde söyleyebilirim.

Yani, mevzuatlar, işte değişikliklerle birden fazla yasa hâlinde, işte karışıklık var falan denebilir, o gerekçe gösteriliyor, ama bu arada şu da oluyor, birini düzeltiyim derken diğer taraftan eksiklikler, yanlışlıklar yapılıyor ve konu çok daha tehlikeli bir boyuta getirilmiş kanunda.

Peki, niye bu kanun geldi? Şimdi, buradaki tartışmalar içerisinde çok sık söylenen bir şey var, o da Avrupa Birliği, Avrupa Birliği'nin Vakıflar Kanunu'nu bizden istediği, talep ettiği. Zaten 22'nci Dönemde de o şekilde gelmişti.

Şimdi, Avrupa Birliği niye bunu bizden istiyor diye düşündüğümüzde, böyle bir soru sorarak ve cevaplarını da kısaca vermeye çalışarak gittiğimizde, yani Avrupa Birliği'nin ve Avrupa ülkelerinin vakıflar konusunda bizden çok gelişmiş olduğunu, mevzuatlarının çok daha uygar olduğunu ve dolayısıyla, Avrupa Birliği'ne de girmeye çalışıyoruz; onlarla, işte görüşmelerimiz var, ilerleme raporları var, sözlerimiz var, o mevzuatın Türk hukukuna da uyarlanması gerekiyor; böyle gelişmiş bir vakıflar mevzuatları var, bizler de adapte olmamız gerekir mi diyeceğiz?

Öyle mi arkadaşlar? Yani, burada söylendi, ben, tekrar kısaca belirteyim: Avrupa Birliğinde böyle bir mevzuat yok Yunanistan dışında. Yani, baktığımız zaman, Avrupa Birliği müktesebatında vakıflar diye bir şey pek yok, Kopenhag Kriterleri'nde de yok. Yani, Avrupa Birliği'nin içinde olan çok gelişmiş bir mevzuatı da buraya alarak bir uyum içerisinde bu konuyu değerlendirmemiz mümkün değil. Şimdi, o zaman bu Kanun niye geldi? Mevzuatımız yeterliyse, Avrupa Birliği'nin de Avrupa'nın da ülkelerin de Türkiye'ye bu konuda bizim vakıflar mevzuatımız çok gelişmiş, bizimle uyumlu olacaksınız gibi bir düşüncesi de olması mümkün değilse -çünkü, onlarda böyle bir şey yok- o zaman, niye geldi arkadaşlar? Kısaca, bunu da vatandaşlarımızın anlaması açısından belirtmek istiyorum. Çünkü çok tartışılıyor.

Bu konu, sadece bugünün konusu değil. Yani, yılları da bırakın, yüz yılları almış olan bir konu. Bizim ne zaman Avrupa'yla aramızda bir ilişki olmuşsa, daha Osmanlı döneminden, 1856'dan Islahat Fermanı'ndan -burada da daha önce belirtilmişti- gelen bir olay bu, ne zaman ilişkimiz olmuşsa, bizim karşımıza hep bu vakıflar ve azınlıklar sorunu çıkarılmış. 1856'da bundan yüz elli yıl evvel, hatta yüz elli iki yıl evvel, o zaman Islahat Fermanı'nı istemişler bizden, o Kırım Savaşı sonrası, Paris Konferansı öncesi, İngiltere, Fransa ve Avusturya.

Islahat Fermanı'na bakarsanız, orada da bugün bu Vakıflar Kanunu'nda konuştuğumuz, tartıştığımız "Ya, bu yanlış, bunu getirmeyin." dediğimiz konular var, azınlıklar var ve vakıflar var.

Şimdi, aradan yıllar geçmiş, işte Birinci Dünya Savaşı sonrasında da Türkiye, biliyorsunuz, işgale uğramış ve İstanbul Hükümeti tarafından imzalanan, ama, sonra ulusal Kurtuluş Savaşı'mızla yırtıp attığımız bir Sevr Anlaşması var. O Sevr Anlaşması'na da baktığımızda, onun ilgili bölümlerine, 140'ıncı maddesine baktığımızda, orada da yine bugün konuştuğumuz konular var. Yani, orada da bu insanlar, bizim karşımıza, yine vakıfları, azınlıkları getirmiş, bu hakları getirmiş, bu taleplerde bulunmuşlar. Şimdi, tabii Lozan'da da bu konu karşımıza çıkmış ve Lozan'da bunu zaten bugünkü mevzuatla birlikte, az önce belirttiğim gibi, Anayasa hükmü hâline gelmiş olan ve bizim de Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş belgesi olarak da nitelediğimiz bir anlamda Lozan'da bu konu düzenlenmiş. Yani hem Medeni Kanun'umuzda var haklarımız hem 2762 sayılı Yasa'da hem de Lozan'daki maddelerde azınlıkların, cemaat vakıflarının hakları düzenlenmiş. Hatta şöyle bir tablo var: Yani bizim Medeni Kanun'umuzda sınırlamamız var 101'nci maddeyle; yani, şu şu şu konularda vakıf kurulamaz diye. Yani "Bir dinî, etnik kökeni desteklemek amaçlı vakıf kurulamaz." diye. Ama Lozan'da dört konuda biz, azınlıklarımıza bu hakları tanımışız. Yani, onlar, bizim çoğunluk olarak belirttiğimiz vatandaşlarımızdan daha farklı haklara da sahipler. Dolayısıyla, ortada bir sıkıntı yok. Yani, bugün vakıf kurmaya kalksalar Türkiye'deki tüm Türk vatandaşları, bunlar çoğunluk, azınlık olarak nitelense dahi, yani azınlık olarak belirteceğimiz Türk vatandaşı olarak Ermeni, Rum ve Yahudi vatandaşlarımız aramızda hiçbir fark yok. Aynı kanun hükümlerine göre bu haklardan faydalanacaklar. Bilakis, Lozan'dan gelen istisnai hakları var kendilerinin.

Şimdi, değerli arkadaşlar, tablo bu. Yani, bizim karşımıza vakıflar Avrupa tarafından yaklaşık yüz eli yıldan bu yana sürekli getiriliyor. Yani işin özetinde, Sayın Komisyon Başkanı burada konuşurken dört tane gerekçe saydı "Bu Kanun'u biz şu şu nedenlerle getiriyoruz." dedi. O gerekçelerin doğru olmadığını sizlere burada hemen belirtmek isterim. Yani işin arkasında ne olduğunu zaman bize gösterecek. Zaman içerisinde göreceğiz ama, şimdiden bu uyarıları ne olursunuz dikkate alın diye arkadaşlarımız neredeyse her türlü çabayı sarf ettiler. Ama maalesef, bu çabalar sonuçsuz kaldı.

Şimdi, değerli arkadaşlarım, maddeyle ilgili olarak da şunları belirtmek istiyorum: Tabii, 68'inci maddede, Sayın Cumhurbaşkanımızın da geriye çevirme gerekçelerinde belirttiği gibi, Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün merkez teşkilatı. Yani, buradaki genel müdür, genel müdür yardımcıları, hukuk müşaviri ve bir de Rehberlik ve Teftiş Daire Başkanlığı kurulmuş. Bunların nasıl atanacağı belirtiliyor. Burada diğerleriyle ilgili bir sorun yok ama, bu Rehberlik ve Teftiş Başkanı ve daire başkanının Başbakanın ya da onun görevlendireceği bakan tarafından onaylanacağı belirtiliyor.

Şimdi, yasanın diğer, ilgili kısmına baktığımızda, bu ihdas edilen Rehberlik ve Teftiş Daire Başkanının da bir üst düzey yönetici olduğu zaten belli. Onun da mutlaka üçlü kararnameyle, yani Cumhurbaşkanının da imzasını taşıyan üçlü kararnameyle atanması gerekirken Başbakanın veya uygun göreceği Devlet Bakanının onayıyla böyle bir atamanın yapılmasının Anayasa'ya aykırı olacağını Sayın Cumhurbaşkanı belirtmiş. Bu husus Komisyonda da hiç dikkate alınmamış. Sanıyorum, birazdan arkadaşlarımızın verdiği önergeyle de bu husus tekrar belirtilecek. Bu konunun mutlaka Anayasa'ya uygun hâle getirilmesi lazım. Yani eğer bu şekilde çıkarsa, geçerse bu madde...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

TURGUT DİBEK (Devamla) - ...daha sonra Anayasa Mahkemesi tarafından bu maddenin de iptali söz konusu olabilecek. Bu uyarıyı da yapmak istiyorum.

Kalan süre içerisinde şunu belirtmek isterim: Tabii teknik ayrıntıya girmek istemedim ama, bu Vakıflar Kanunu'nda sadece azınlıklarla ilgili değil arkadaşlar, yabancılara getirilen haklarda da çok büyük usulsüzlükler var. Yani azınlıklarımızın Lozan'daki hakları dışında Lozan'ı delen, genişleten ve birtakım hakları bir tarafa ama yabancılara da birçok konuda çok tehlikeli haklar getiriliyor. Yani burada onların

Türk mevzuatına göre tüm yabancıların kuracağı vakıfların Türk olması, Türk vakıflarına -yeni veya eski fark etmez- üye olabilmeleri, yönetimde yer alabilmeleri, aynı şekilde azınlıkların artık yeterli sayıda azınlık kalmadığı için, yani o cemaatten insan kalmadığı için, yönetimlerindeki boşalmaları yabancıların doldurmasına verilen haklar... Yani bunların her birini ileride karşımıza çıkacak olan tehlikeler olarak görüyorum.

Ben -sürem de doluyor- hepinizi saygıyla selamlıyorum değerli arkadaşlarım. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın DibeK.

Gruplar adına ikinci söz, Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına Mersin Milletvekili Sayın Behiç Çelik.

Buyurun Sayın Çelik. (MHP sıralarından alkışlar)

MHP GRUBU ADINA BEHİÇ ÇELİK (Mersin) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; Cumhurbaşkanlığınca bazı maddeleri veto edilen 98 sıra sayılı 5555 Sayılı Kanun’un 68’inci maddesi hakkında söz almış bulunmaktayım. Yüce Meclisi saygıyla selamlıyorum.

Değerli arkadaşlarım, söz konusu Kanun’un 68’inci maddesinde, bazı hatiplerin de ifade ettiği gibi “Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, I. Hukuk Müşaviri ile Bölge Müdürü ortak kararnameyle, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Daire Başkanı, Genel Müdürün teklifi Başbakanın veya görevlendirdiği Devlet Bakanının onayla...” ifadesi yer almaktadır. Rehberlik ve teftiş kurulu, 3046 sayılı Bakanlıkların Teşkilatlanması Hakkında Kanun’da da ifade edildiği üzere, genel müdür yardımcısı düzeyindedir, tüzel kişiliği haiz genel müdürlüklerde. Dolayısıyla, rehberlik ve teftiş başkanının atama esas ve usullerinin genel müdür yardımcılarının atama esas ve usullerine uygun yapılması gerekiyor. Burada, Cumhurbaşkanlığının eleştirisinin doğru olduğunu biz de ifade etmek istiyoruz. Bu yönde bir değişikliğin bu aşamada yapılmasında büyük yarar görmekteyiz.

Değerli arkadaşlarım, bu Kanun... Son maddesini görüşüyoruz, bazı hususları tekrar etmekte yarar var. Bu Kanun, yabancıların ve azınlıkların vakıf kurmalarına imkân ve fırsat veriyor. Bunların mal ve mülk edinmelerine yol açıyor, mülhak ve mazbut vakıfların “cemaat vakfı” adıyla azınlıklara iadesine yol açıyor. Ecnebi vakıfların Türkiye’de şube açabilmesine imkân tanıyor. İçerideki azınlık vakıflarının dışarıda şube açabilmelerine imkân tanıyor. Bu vakıflara dayalı şirketler kurabilmeye imkân tanıyor. İzin alınmadan taşınmaz mal edinmeye imkân tanıyor. Türkiye Cumhuriyeti aleyhine tazminat haklarının doğmasına yol açıyor. Yurt içi ve yurt dışı aynı ve nakdî yardım alabilmelerine imkân ve fırsat veriyor. Bu sebeple, bu Kanun bir yıkım kanunudur, bir sömürge kanunudur, kendi ecdadına küfür kanunu olarak algılanabilir. Bunu yürürlüğe sokanlar dünyada ve ahrette vebal altında kalacaklardır.

Değerli milletvekilleri, Osmanlının gerileme döneminde emperyalist Batı bilhassa üç konu üzerinde yıkıcı politika yürütmüştür, bunu siyasi tarih kitaplarında da görmekteyiz. Kutsal yerler meselesi vardır. Sürekli olarak, Rusya dâhil, bütün emperyalist Batı, Osmanlının gerileme döneminde hep kutsal yerler meselesini gündeme getirmiş, Kudüs ve civarı üzerinde hak iddiasında bulunmuşlar, o kanaldan Osmanlıya sürekli nota vermek suretiyle devleti hareketsiz ve bitap düşürmüşlerdir.

İkinci konu da azınlıklar meselesi: Ermeni, Rum, Bulgar, Romen, Sırp vesaire Osmanlı tebaası olan bu etnik unsurlar ve bunlara güya haklar sağlama adı altında, bunların haklarını savunacak vakıflaşmaya Osmanlıya izin verdirmek suretiyle okullar, özel, gizli askerî eğitimler yapılması, yeni yeni vakıfların ortaya çıkması ve sonunda, hepiniz biliyorsunuz, önce Ermeni isyanlarıyla başlayan ve Osmanlının inkırazı, yani çöküşü, maalesef, kötü eceli ortaya çıkmış oldu.

Üçüncü husus Boğazlar meselesi. Geçen görüşmemizde de yine Sayın Bakanımıza ben bunu sormuştum. Boğazlar meselesi, Avrupa Birliği müktesebatının içinde Türkiye Cumhuriyeti devletine bir dayatma olarak yine gündeme getirilmektedir. Biz Boğazlarımızı yüz elli yıl sonra ancak kontrol altına alabildik 1937’de.

Şimdi, bu Vakıflar Kanunu yasalaştıktan sonra bu Boğazlar meselesi gelecek, sınır aşan sular meselesi gelecek, ne yazık ki, bu Vakıflar Yasası da bir şer yasası olarak Türkiye’nin önünü tıkayacaktır.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; ortada 20’nci asır ihanetler manzumesi dururken, Vakıflar Tasarısı’nı getirerek 21’inci asır tekerrürünü bu aziz millete yaşatmayalım. Gelin, tam tersini yapalım, bu tasarımı Genel Kurulun çöp sepetine atalım ve bir karar alalım, Patrikhaneyi Lozan Anlaşması’ndaki

konumuna irca edelim. Atatürk'ün arzusu da daha farklıydı Atina'ya göndermek gibi, ama şu anda malum Anlaşma'daki konumuna getirelim burayı, çünkü Patrikhane artık çizmeyi aşmaktadır.

Değerli arkadaşlar, bu Yasa -yine 41'inci madde üzerinde önerge nedeniyle konuşmamda da ifade ettiğim üzere- TESEV vakfına gönderilen bir metindir ve oradan düzeltilerek Hükûmete tevdi edilmiştir. Bunu, Sayın Bakan, tabii ki, ileride açıklayabilir. Onun için, bu bir tuzak yasasıdır, çok tehlikeli bir yasadır.

Mülhak vakıfların "cemaat vakıfları" adıyla tekrar diriltilmesi asla kabul edilemez; bu, yapılmaktadır. İstanbul'daki Fener Patrikhanesinin tüzel kişiliği yoktur, ancak vakıfları vardır. Bu Kanun çıktığı takdirde, bu vakıflar, yeni mal edinme özgürlükleri sayesinde Suriçi'nin tümünde hak iddia edecekler ve korkarım ki, İstanbul Suriçi'ni tümüyle kaybedebiliriz.

Lozan Anlaşması'na göre Türkiye Cumhuriyeti uyruklu olmayanların 12 kişilik Saint Sinod Meclisinde görev almaları mümkün olmamasına rağmen, maalesef, vatandaşımız olmamakla birlikte 6 tanesi hâlâ Saint Sinod Meclisinde bulunmaktadır. Şimdi, bunlar hakkında yapılan şikâyetler sonucu, bu 6 kişi için Dışişleri Bakanlığı soruşturma yürütmekte, sorulduğu zaman "Soruşturma devam etmekte." denmekte, kaç yıl geçti, soruşturmanın sonucu hâlâ alınmamaktadır. Buradan Hükûmete tavsiyemiz, derhâl ve ivedilikle bu 6 şahsı sınır dışı etmesidir.

Misyonerlik faaliyetleri 59'uncu Hükûmet tarafından 2003 yılında serbest bırakıldı. Bunu tasvip etmemiz de mümkün değildir. Cami ile kilise arasında çok büyük fark var. Cami sadece ibadethanedir, ama kilise hiyerarşidir, örgüttür, devlettir. Dolayısıyla, açılan her kilise yabancı emperyalist güçlerin en önemli kalesi konumundadır. Kilise, sadece ibadethane değildir.

Brüksel'den karar çıkartıyorlar, diyorlar ki: Otuz yıl sonra Türkiye'nin yüzde 10'u Hristiyan olmalıdır. Ama, Hükûmetimizin, Türkiye Cumhuriyeti hükûmetlerinin, bundan sonra gelecek olanların da bu konuda, halkın inanç değerlerini koruma konusunda ciddi ve tutarlı, istikrarlı karar alması ve cesurane kararlarının arkasında durması gerekir.

Evet, Türkiye'de en az yirmi tane kilise onarıldı, Van Akdamar Kilisesi onarıldı. Burası, maalesef, Türk ve Müslümanların kanını içenlerin kiblegâhı olarak anılmaktadır tarihte.

Bu Yasa yürürlüğe girdiği zaman Osmanlı'nın son dönemindeki gibi sıkıntıları hep birlikte yaşayacağız. Umarım yaşamayız, tedbirimizi alırız. Bu Yasa çıksa dahi bu vatanın yiğit savunucuları, bu ülkenin yiğit savunucuları, bizler, Türkiye Büyük Millet Meclisi başta olmak üzere, bu Yasa'yı mutlaka değiştirecekler. 60'uncu Hükûmet de doğruyu görecektir, gazi Meclis de doğruyu anlayacak bütün üyeleriyle birlikte ve bu Yasa uygulanamaz duruma girecektir.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Buyurun Sayın Çetin, tamamlayın lütfen.

BEHİÇ ÇELİK (Devamla) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; gelin, bu Yasa'yı geri çekelim, son kez söylüyoruz, son maddedeyiz, tarihe karşı, bu büyük milletin kararlılığını bir kez daha gösterelim. Eğer "Bu Kanun'u çıkarırsak, bizi iktidarda tutarlar." diyorsanız, iktidarda zelil ve sefilane durmak yerine, bir gün mertçe durmak daha evladır. Gelin, direnin ve devletimize, milletimize sahip çıkalım.

Teşekkür ederim. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çelik.

Gruplar adına üçüncü söz, Demokratik Toplum Partisi Grubu adına Diyarbakır Milletvekili Sayın Akın Birdal'da.

Buyurun Sayın Birdal. (DTP sıralarından alkışlar)

Süreniz on dakika.

DTP GRUBU ADINA AKIN BİRDAL (Diyarbakır) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Değerli milletvekilleri, 98 sıra sayılı Yasa'nın 68'inci maddesi üzerinde Demokratik Toplum Partisi Grubu adına söz almış bulunuyorum. Hepinizi saygıyla selamlarım.

Aslında, bu Yasa'ya bizim itirazımız yok. Bizim itirazımız, bu Yasa'nın geç ve eksik getirilmiş olmasındadır. Bu Yasa'yı demokrasi açısından, insan hakları açısından, hukuk açısından, uluslararası ilişkiler açısından ele almak gerekir, en önemlisi de vicdan olarak ele almak gerekir. Demokrasi açısından ele aldığımız zaman demokrasi, en yalın tanımıyla, çoğunluğa karşı azınlığın hak ve özgürlüklerinin

savunulmasıdır. Bunun için de çok ayrıntılı demokrasi kültürünün falan olmasına gerek de kalmaz ve yoktur, demokrat olmak yeterlidir.

İkincisi, insan hakları açısından ele almak gerekir. İnsan haklarının, bilindiği gibi, ne dili ne dini ne cinsiyeti ne ırkı ne ulusal, siyasal, etnik statüsü ve kimliği dikkate alınmaksızın insan olmaktan kaynaklanan, herkesin hak ve özgürlüklerden eşit ve özgür yararlanmasını güvenceye alan hukuk anlayışının bir gereğidir.

Üçüncüsü: Empati yapmak gerekir insan haklarındaki doğru o çıkışı bulabilmek için.

Geçtiğimiz günlerde yine söylemiştim, kendinizi gayrimüslim yerine koyarsınız ve gerçekten neye maruz kaldığınızı bir sorgularsınız, ondan sonra da bu Yasa'nın buraya neden getirilip getirilmediği konusuna doğru yanıt verirsiniz ve çekilmesini değil, bu eksikliklerin giderilmesini talep edersiniz yüce Meclisten.

Değerli milletvekilleri, geçtiğimiz günlerde biz İnsan Hakları İnceleme Komisyonu olarak -geçen hafta- Almanya'daydık ve Federal Almanya'nın güneyinden kuzeyine kadar gezdik ve Göç Yasası'nın yurttaşlarımıza insan hakları açısından getirdiği sonuçları yerinde izlemek, ilgilileri uyarmak, bu yasanın gözden geçirilmesini ve düzeltilmesini istemek ve cezaevlerindeki yine yurttaşlarımızın insan haklarına dayalı düzenlemelerden yararlanıp yararlanmadıklarını incelemek için gittik ve kimse bize Almanya'da demedi ki bu bizim işimizdir, siz niye Türkiye'den geldiniz de bunlara şimdi karışıyorsunuz demediler. İnsan haklarının artık evrensel olduğunu, başta Birleşmiş Milletler olmak üzere, Avrupa Konseyi ve AGİT çerçevesinde bir hukuka bağlı olduğumuzu neden unutuyoruz? Bizim için yol gösterici budur. Eğer bir yerde de tıkanırsak, gerçekten insan olmaktan ve bir vicdanımızın olduğunu anımsayarak ne yapmamız gerektiğinin sonucuna ulaşabiliriz.

Sayın Başbakan, haklı olarak geçtiğimiz günlerde Avrupa'da -ki, burada da gerekli yansımaları bulmuş ama Federal Almanya siyasetçilerinden ve başka Avrupalılardan da çok yankılar buldu- gerçekten Federal Almanya'daki Türkiyeli yurttaşlarımızın eğitim-öğretim olanaklarından yararlanması gerektiğini ve yükseköğretilerin açılması gerektiğini söylediği zaman büyük bir tepki gösterildi Sayın Başbakana. Çünkü, yani asimilasyon gerçekten insanlığa karşı bir suçtur. Nerede olursa olsun, ister Federal Almanya'da, ister Avustralya'da, ister Afrika'da, ister coğrafyamızda, ister ülkemizde, herkesin dilinin, dininin, inancının, kimliğinin kabul edilmesi ve insanların, nasıl yaşamak istiyorsa öyle yaşamasını kabul etmek ve bunun bir hukuka bağlanmasını da sağlamak yine yüzyılımızın gereğidir. Ama bunları söylerken, tabii, bizde de, sizde de var şeklinde bize karşı bir argüman kullandılar. İşte, bizde de var olan, gerçekten, hem bu tartışılan konu açısından hem insan hakları açısından hem çoğulculuk açısından eksikleri düzeltmeye çalışalım ki başkalarının da insan hakları konusunda ihlallerine müdahale gücümüzü artırabilmiş olalım.

Değerli arkadaşlar, aslında, bizim, azınlıklar konusunda tarihimizin biraz sorgulanması gerekiyor. Bakın şimdi, varlık vergisini şöyle bir anımsayalım, hepimizin bildiği gibi, ne trajediler yaşanmıştır, gidenler dönememiş, dönenler bıraktıklarını bulamamışlardır. 1955 6-7 Eylül trajedilerini yine bir anımsayalım. O nedenle, bu yasa, aslında, Türkiye Büyük Millet Meclisinin yüce iradesiyle tarihiyle yüzleşmesine ve azınlıklardan da yapılanlardan ötürü özür dilemesine fırsat yaratıp bunun düzeltilmesine de olanak sağlamaktadır. İşte bunu değerlendirelim. Yoksa birbirimize karşı argümanlarla itiraz ederek işin özünü de yitirmeyelim.

Biliyorsunuz, şimdi, artık, Ege'den geliyorlar Muğla'ya, Ege'nin köylerine, babasının, annesinin diktiği nar çiçeklerini alıp yüreklerinde, yine kendi ülkelerine dönüyorlar. Bu hasretleri artık yaşatmayalım ve bu acıları da yaşatmayalım.

Bizim dört itirazımız var bu konuda:

Birincisi: Gerçekten, 60'lardan bu yana el konulan mallar üzerinde bir değişiklik yapılmıyor. 2003 yılı Avrupa Birliği uyum yasasına kadar, devletçe el konulanların hiçbiri bunların geri verilmesi ya da üzerindeki hukuksuzluğun giderilmesini sağlamıyor.

İkincisi: Devletçe el konulan malların el değiştirmesi, örneğin üçüncü şahıslara satılması. Bakın, Hrant Dink'i daha... Umuyorum önümüzdeki hafta ya da günlerde bu 301'inci maddeyi de Türkiye Büyük Millet Meclisine Sayın Bakanlar Kurulu, Hükümet getirir de, bu ayıptan da hepimiz birlikte kurtuluruz. Şimdi, Hrant Dink'in eşinin ve çocukların, Ermeni yetim çocuklarının yetimhanede yaptığı... Tuzla'daki yetimhane el değiştirdi biliyorsunuz. Devletçe el konuldu ve satıldı. Şu anda Tuzla'daki yetimhane, yetimler vakfı dördüncü el değiştirdi ve geçtiğimiz günlerde Ermeni cemaatinden bu vakfı almak

isteyenlere "hayır" dediler ve satmak istemediler. En azından kendi emeklerinin, kendi kültürlerinin, çabalarının inşasını korumak açısından. Belki de Hrant'ın ve de birlikte çalıştıkları arkadaşların anısını orada yaşatmak açısından. Ama ne yazık ki verilmedi çünkü değerinin daha da artırılacağı düşünülüyor.

Şimdi, üçüncü: Mazbutaya alınan vakıflar, yani Vakıflar Genel Müdürlüğü'nün yönetimine el koyduğu vakıflar. Bakın, bunun da iki açıdan önemli bir yanı var: Birincisi, bu vakıfların tescili için tapuya başvurmak gerekiyor ama tapu müdürü mahkeme kararı olmadığı gerekçesiyle bunların tescilini yapmıyor. Ardından birtakım hukuk kanallarıyla Danıştay, Danıştay muhatap kabul etmiyor Yargıtaya, Yargıtay bilmem... Ve sonunda iç hukuk yolları tüketilemediği için Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine bireysel başvuru hakkının kullanılma kanalları da kapatılmış oluyor. Burada da bir hukuksuzlukla karşı karşıya kalıyoruz. Başka bir şey de: Hem yönetim kurulu seçimleri engelleniyor hem de yönetim kurulu yok gerekçesiyle yönetime el konuluyor.

Şimdi, 7 Şubat'ta Yunanistan'da Vakıflar Yasası değişti hepimizin bildiği gibi ve Yunanistan'da Vakıflar Yasası'nda şu değişiklik çok önemli, diyor ki: Batı Trakya'daki yurttaşlarımızın, soydaşlarımızın kamu hizmetlerinde çalışabileceğini ve binde 5 kontenjan ayırdığını açıklıyor.

Ayrıca, yine Yunanistan, yıllar önce, üniversitelerde yüzde 5 kontenjan tanıyor yurttaşlarımıza, soydaşlarımıza ve sınav koşulu da aramıyor. Şimdi, o zaman, kötülerini örnek gösterirken, neden iyileri kendimize örnek almıyoruz?

Orada soydaşlarımıza uygulanan birtakım muameleler gerekçe gösteriliyor. Peki, siz de buradaki hukuk dışılığını meşru göstermek isteyebilirsiniz. O zaman, Ermeni ya da Musevi yurttaşlarımıza karşı tutumumuzun gerekçesi nedir ya da başka farklı kimlik ve kültürlerden, Ermeniler, Museviler, Kürtler...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Bir dakika ek süre veriyorum, lütfen tamamlayın.

AKIN BİRDAL (Devamla) – Teşekkürler Sayın Başkan.

Resmî açıklamalara göre, o Lozan'ın sadece kabul ettiği üç gayrimüslim azınlık... Oysa yine resmî açıklamalara ve olgulara göre, yirmi dokuz farklı kimlik ve kültür var. Bence, bu Yasa'yla, Lozan'a bir adım daha yaklaşıyoruz aslında, Lozan'dan uzaklaşmıyoruz. Bundan hiç kimse kaygı duymasın. O nedenle, bizim itirazımız bu maddelerdir.

Umuyor ve diliyorum ki yüce Meclis, bu yasama döneminde, diğer itiraz maddelerini de dikkate alarak, gerçekten bir arada, kardeşçe, barış içinde farklılıkların yaşamasını mümkün kılarız ve böyle bir kültürü de çocuklarımıza armağan ederiz.

Yüce Meclisinizi saygıyla selamlıyorum. (DTP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Birdal.

Şahıslar adına söz talepleri vardır. İlk söz, Bartın Milletvekili Sayın Yılmaz Tunç'a aittir.

Buyurun Sayın Tunç. (AK Parti sıralarından alkışlar)

Süreniz beş dakika.

YILMAZ TUNÇ (Bartın) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Vakıflar Kanunu'nun Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere gönderilen 68'inci maddesi hakkında şahsım adına söz almış bulunuyorum. Bu vesileyle yüce heyetinizi saygılarımla selamlıyorum.

Öncelikle, 68'inci maddenin geri gönderme gerekçesine katılmadığımı belirtmek istiyorum. Sayın Cumhurbaşkanının, Teftiş Kurulu Başkanının üst düzey yönetici olduğu, bu nedenle, atamasının Başbakan tarafından yapılmasının parlamenter sistemin gerekleriyle bağdaşmayacağı yönündeki gerekçesine katılmak mümkün değildir.

Hâlen yürürlükteki mevzuata göre, Teftiş Kurulu Başkanı, Genel Müdürün onayıyla atanabilmektedir. Bu tasarı, Teftiş Kurulu Başkanlığının önemine binaen, atama yetkisini Genel Müdürdan alıp daha üst makam olan Başbakanın onayına tabi hâle getirmiştir. Bu nedenle, 68'inci maddenin geri gönderilmesinin yerinde olmadığı kanaatindeyim.

Değerli milletvekilleri, vakıfların yeni bir kanunla düzenlenmesi ülkemiz için önemli reformlardan birisidir. Ancak bu önemli reform muhalefete mensup bazı partilerimizce çarpıtılmakta, kamuoyuna yanlış bilgiler aktarılmaktadır. Öne sürülen iddialar ve endişeler tamamen yersizdir. Bu tasarıyla, yeni cemaat vakıflarının kurulacağı, cemaat vakıflarının çoğalacağı bunun da ülkemiz için bir tehdit oluşturacağı

yönünde konuşmalar yapılmaktadır. Bunun gerçeklerle hiçbir ilgisi bulunmamaktadır. Tasarıda bu yönde bir hüküm de yoktur.

Tasarının 5'inci maddesinde, yeni vakıfların Türk Medeni Kanunu hükümlerine göre kurulacağı belirtilmiştir. Türk Medeni Kanunu'muzun 101'inci maddesinde cemaat vakfı kurulamayacağı açıkça belirtilmiştir. Medeni Kanun'umuzda bu genel hüküm varken ve tasarıda da yeni cemaat vakfı kurulacağına dair hiçbir hüküm bulunmazken, konuyu bu şekilde kamuoyuna yansıtarak halkımızın kafası karıştırılmak istenmektedir.

Yine, muhalefetin ileri sürdüğü, yeni vakıfların uluslararası faaliyette bulunabileceği ve yurt dışında şube ve temsilcilik açabileceği ve bundan da cemaat vakıflarının da faydalanacağı yönündeki iddiadır. Bunun da hiçbir tutar tarafı yoktur. Cemaat vakıflarının bu düzenlemeden yararlanabilmesi mümkün değildir. Çünkü tasarının 25'inci maddesinde, vakıf senetlerinde yer almak kaydıyla uluslararası faaliyette bulunabileceği belirtilmiştir. Cemaat vakıflarında vakıf senedi yoktur. Bunların beyannameleri vardır. Yüz altmış bir adet cemaat vakfının hiçbirinin beyannamesinde uluslararası faaliyette bulunacağı yönünde bir kayıt yoktur. Bu nedenle, cemaat vakıflarının uluslararası faaliyette bulunabileceğini iddia etmek gerçeklerle bağdaşmamaktadır.

Yine tasarıyla, cemaat vakıflarına mal edinme imkânı getirildiği yönünde eleştiriler yapılmıştır. Cemaat vakıflarının vakfiyeleri olup olmadığına bakılmaksızın mal edinmelerine, AK Parti İktidarından önce, 2002 yılında çıkarılan 4771 sayılı Kanun'la imkân sağlanmıştır. Bu tasarı bu anlamda yeni bir düzenleme getirmemektedir. Tasarı kanunlaşırsa kurucularının çoğunluğu yabancı olan vakıfların taşınmaz alacağı ve ülkemizin yabancılara peşkeş çekileceği ve Türkiye'nin bir felakete sürükleneceği buradan ifade edilmiştir. Yabancı gerçek veya tüzel kişiler yürürlükteki mevzuatımıza göre zaten gayrimenkul edinebilmektedirler. Cumhuriyet tarihi boyunca CHP'li, MHP'li hükümetler döneminde milyonlarca metrekare taşınmaz yabancılara satılmıştır. Yabancı kişilerin gayrimenkul edinebildiği bir hukuk düzeninde yabancuların kurucu olduğu vakıfların gayrimenkul edinmesine karşı çıkmanın hiçbir hukuki mantığı yoktur.

Tasarının 12'nci maddesinde kurucuların çoğunluğu yabancı uyruklu olan vakıfların taşınmaz mal edinmeleri hakkında yabancuların gayrimenkul edinmelerindeki şartları düzenleyen Tapu Kanunu'muzun 35'inci maddesindeki kısıtlamalar zaten uygulanacaktır. Karşılıklılık ilkesine göre kendi ülkesinde Türk vatandaşlarına gayrimenkul edinme hakkını tanıyan bir ülkenin vatandaşına, ülkemizde üyesi olduğu Türk hukukuna göre kurulmuş bir vakfın taşınmaz edinmemesini savunmak ne insafla ne hakkaniyetle ne de hukukla bağdaşır. Yabancı ülkelerde yaşayan 4 milyon vatandaşımız var. O zaman bunların da yabancı ülkelerde vakıf kurmasına, taşınmaz edinmesine karşı mı çıkıyorsunuz?

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

YAŞAR AĞYÜZ (Gaziantep) – Hukukla ne alakası var bunun?

YILMAZ TUNÇ (Devamla) – Değerli milletvekilleri, vakıflarımız için son derece önemli olan bu tasarının, hukuki mesnedi olmayan, tasarıyla getirilmediği hâlde getiriliyormuş izlenimi vererek milletimizi yanıltmanın hiç kimseye faydası olmayacaktır.

YAŞAR AĞYÜZ (Gaziantep) – Bununla ne alakası var bunun?

YILMAZ TUNÇ (Devamla) – Bu duygu ve düşüncelerle, geri gönderme gerekçelerine katılmadığımızı belirtmek istiyorum, tasarının, milletimize, vakıflarımıza hayırlı olmasını diliyorum, yüce Meclisi saygılarımla selamlıyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Tunç.

Hükümet adına söz talebi, Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Hayati Yazıcı tarafından yerine getirilecektir.

Buyurun Sayın Yazıcı. (AK Parti sıralarından alkışlar)

On dakika süreniz var.

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Önemli bir Kanun'un son maddesinin müzakeresini yapıyoruz. Kanun üzerinde, madde üzerinde konuşan, hatta bundan önceki maddeler üzerinde konuşan arkadaşlarımızca -zabıtları incelediğimizde- benzer iddialar tekrarlanıyor. Maalesef, Kanun'un lafzına ilişkin, somut olarak, şu şu düzenlemelerin

Lozan Anlaşması'na, şunların da Anayasa'ya aykırı olduğuna ilişkin hiçbir beyan ve değerlendirme olmadığını üzülerek saptamış bulunmaktayız.

Nitekim, az önce konuşan arkadaşlarımızdan bir tanesi çok açık bir biçimde şu iddiada bulundu, dedi ki: "Bu tasarı yasalarsa mazbut vakıfların azınlıklara iadesine yol açılacak."

Değerli arkadaşlar, bakan, tasarıнын 7'nci maddesi çok açık. Bu değerlendirmeye cevap olarak "Genel Müdürlükçe yönetilecek ve temsil edilecek vakıflar" başlığını taşıyan tasarıнын 7'nci maddesini okuyorum: "On yıl süreyle yönetici atanamayan veya yönetim organı oluşturulamayan mülhak vakıflar, mahkeme kararıyla Genel Müdürlükçe yönetilir ve temsil edilir. Bu Kanun'un yürürlüğe girmesinden önce mazbut vakıflar arasına alınan vakıflarla, bu Kanun'a göre mazbut vakıflar arasına alınan vakıflara bir daha yönetici seçimi ve ataması yapılamaz."

Arkadaşlar, yani Kanun'un bütününe irdelediğimizde, belki, tasarladığımız, soruya dönüştürdüğümüz çok nesnel olmayan yaklaşımlara cevabı bu Kanun metninde bulmanız mümkün. Bunu özellikle ifade etmek istiyorum.

Nitekim, çelişki şurada: Daha sonraki konuşmacı da mazbut vakıfların cemaat vakıflarına verilmeyişini, bu Kanun'da öngörülmeişini, buna ilişkin bir düzenleme olmayışını da önemli bir eksiklik olarak vurgulamaktadır.

Nitekim, cemaat vakfı temsilcileri, gerek bana geldiklerinde gerek Genel Müdürlüğümüze geldiklerinde, bu Kanun'la ilgili olarak mazbut vakıf sorununun çözülmediğini ve üçüncü şahıslara intikali geçmiş, sağlanmış taşınmazlara ilişkin bir çözüm getirilmediğini tasarıнын en büyük eksikliği olarak dile getirmektedirler. Değerlendirmelerin çok nesnel olmadığını, öznel yaklaşımlarla ve hukuksal zeminden yoksun olarak yapıldığının -yani önemli bazı değerlendirmelerin- vurgusunu ifade etmek için bu örneği vermek durumunda kaldım.

Değerli arkadaşlar, yine bu tasarıyla ilgili olarak, parti sözcüsü olarak burada değerlendirme yapan bir sayın milletvekili şunları ifade etmiştir: Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu tarafından Vakıflar Genel Müdürlüğünün 2003, 2004, 2005 yılları eylem ve işlemlerinin denetlenmesi sonucunda, Erzurum, İzmir, Kayseri vesaire yerlerde büyük ölçüde usulsüzlükler olduğu, bunlara da Bakanlığınca cevap verilmesi yönünde talepleri ve değerlendirmeleri olmuştur. Zapta geçmesi bakımından, bunları da sürem içerisinde ifade etmek istiyorum.

Değerli arkadaşlar, doğrudur, Cumhurbaşkanlığınca, Denetleme Kurulu marifetiyle, Vakıflar Genel Müdürlüğünün 2003, 2004, 2005 yılları eylem ve işlemleri denetlenmiştir. Bu denetleme sonucu, Erzurum, İzmir, Kayseri ve İstanbul Bölge Müdürlüklerinin yapmış olduğu bazı onarımlar ve ihalelerle ilgili olarak eksiklikleri olduğu belirtilmiştir ve bu rapor üzerine 17/5/2007 tarihinde genel müdürlüğe intikalinden sonra derhâl 21 Mayıs 2007 tarihinde 4 müfettiş görevlendirilerek Teftiş Kurulu Başkanlığı tarafından inceleme başlatılmıştır. Erzurum Bölge Müdürlüğü çalışanlarıyla ilgili ön inceleme ve disiplin soruşturması tamamlanmış, disiplin cezaları verilmiş ve takibat devam etmektedir. Antalya Bölge Müdürlüğüyle ilgili ise suç unsuruna rastlanmamıştır.

Coğrafi bilgi sistemi, "VAYS" dediğimiz proje ve diğer işlemlerle ilgili yapılan inceleme devam etmektedir. Ayrıca, Cumhurbaşkanlığı Devlet Denetleme Kurulu Raporu'nda İstanbul ve Kayseri Bölge Müdürlükleriyle ilgili tespitler Başbakanlık Başmüfettişliği Başkanlığınca incelenmiş olup herhangi bir suç unsuruna rastlanmamıştır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, Vakıflar Kanunu'nun görüşmeleri esnasında, yine sayın milletvekili tarafından dile getirilen konularla ilgili olarak, İzmir Bölge Müdürlüğü ihale işlemlerinin, 15/11/2007 tarihinde verilen raporla muhalefet şerhi bulunan müfettişin de içinde bulunduğu bir teftiş heyeti tarafından yeniden incelenmesi için konu Teftiş Kurulu Başkanlığına intikal ettirilmiş ve çalışmalar devam etmektedir.

Ayrıca, Vakıflar İzmir Bölge Müdürlüğünün 2003-2007 yılları arasında yapılan yapım, onarım, proje ve müşavirlik işlemlerinin incelenmesi ve suç tespiti hâlinde soruşturma yapılması için Teftiş Kurulu Başkanlığınca çalışmalar başlatılmıştır.

Vakıflar Genel Müdürlüğünün tüm ihale işleri, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi ve Kontrol Kanunu gereğince bölge müdürlükleri tarafından kamu ihale mevzuatına uygun olarak, en az 5 kişiden oluşan komisyon marifetiyle, şeffaf bir şekilde yapılmaktadır. Yapılan ihaleler, hem Kamu İhale Bülteni'nde hem

de Vakıflar Genel Müdürlüğü web sitesinde yayınlanarak ilan edilmektedir. Çalışmalar bu denli şeffaf bir biçimde yürütülmektedir. Bunları da, zapta geçmesi bakımından özellikle vurgulamak istedim.

Diğer bir arkadaşımız konuşmasında, Fener Rum Erkek Lisesine ilişkin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinde açılmış davanın aleyhimize sonuçlanması üzerine, Büyük Daireye niye itiraz edilmediği şeklinde bir eleştiri dile getirdiler.

Değerli arkadaşlar, bilmektesiniz ki bu tür davaları Dışişleri Bakanlığımız takip etmektedir. Elbette, Hükümet bir bütündür. Bana verilen bilgiyi sizlerle paylaşmak istiyorum:

Doğrudur, Büyük Daireye başvurulmamıştır, çünkü davanın iki konusu vardır: Birincisi, taşınmazların iptali, rücu iptali, tazminat ödenmesi; ikincisi de milletimizin, devletimizin ayrımcılık yaptığının hükme bağlanmasını içermektedir ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi verdiği kararda ayrımcılık talebini kabul etmemiştir. Temyiz edilmesi hâlinde, Büyük Daireye başvurulması hâlinde, Büyük Daire incelemesinde, hiçbir karar verilmemiş gibi, bütün iddiaları yeniden değerlendirmeye almakta ve olayı o şekilde sonuçlandırmaktadır. Hâliyle, devletimizin ayrımcılıkla muhatap olmaması düşünüldüğünden bu başvuru da yapılmamış, yani bir değerlendirme yapılarak bu sonuca varılmıştır.

Diğer bir arkadaşım, bu Kanun'un çıkartılmasına mesnet Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararının olduğunu ısrarla vurguluyor. Oysa ben konuşmamın hiçbir yerinde böyle bir beyanda bulunmadım ama şunu ifade ettim: Millet sanıyor ki bu Kanun çıktıktan sonra taşınmaz ihtilafları başlayacak. Taşınmaz ihtilafları var, şu anda Türkiye yaşıyor, konu Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidiyor. Biz bu Kanun'u çıkartmakla, geçici 7'nci maddeyle bu tür ihtilafları tasfiye etmeyi amaçlıyoruz. Bunu ifade etmeye çalıştım.

Nitekim, şu pozitif olgu benim bu beyanımı da doğrulamaktadır: Bakın, bu tasarının Meclise sevk tarihi 13 Haziran 2005'tir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin kararının tarihi 9 Ocak 2007'dir. Bu iki tarihi kıyasladığınız zaman, söylediğimin ne derece tutarlı, mantıklı olduğunu açık bir biçimde göreceksiniz.

Değerli arkadaşlar, gene müzakeresi yapılan maddeyle ilgili olarak Sayın Cumhurbaşkanının geri gönderme gerekçesine katılmamıştır. Çünkü şu andaki mevzuata göre, şu andaki uygulamaya göre Vakıflar Genel Müdürlüğünün Teftiş Kurulu Başkanını doğrudan doğruya tek imzayla Sayın Genel Müdür atamaktadır. Şu anda öyle, mevzuat öyle. Yani 2762 sayılı Kanun, 227 sayılı Kanun Hükmünde Kararname çerçevesinde işlem bu şekilde yürümektedir ve bu tasarıyla atama biraz daha yükseltilmiş, Bakan onayı aranır hâle getirilmiştir. Dolayısıyla, bu düzenlemede 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşların Atama ve Usullerine İlişkin Kanun'a aykırılık yok. Dolayısıyla, Anayasa'ya da aykırılığı söz konusu değildir.

Değerli arkadaşlar, az önce şahsı adına söz alan arkadaşım çok net bir biçimde ifade etti. Bir kere, bu Kanun'un çıkarılmasıyla cemaat vakıflarına kesinlikle Lozan Anlaşması'nda öngörülenin ötesinde, üstünde hiçbir hak ve yetki getirilmemektedir. Bunu çok net bir biçimde ifade ediyor ve altını çiziyorum. Cemaat vakıflarının sayıları bellidir. Bakınız, çok büyük bir ajitasyon yapılmakta, tutarsız bildirimler dağıtılmakta ve temenni ederim ki siyasi partilerimiz, siyasi sorumluluk taşıyan kişiler inşallah bu bildirin dışındadırlar. Bunu özellikle temenni ediyorum. Canı gönülden arzum bu. Deniliyor ki burada: "Türkiye'de Osmanlı zamanında kurulmuş 46.510 cemaat vakfının toprak ve mülkü vardır. Yasayla bu vakıflara mallarını geri istemenin yanı sıra ekonomik ve sosyal güç elde edecekleri biçimde yeni haklar ve ayrıcalıklar tanınmaktadır." Külliye yalan! 161 cemaat vakfı vardır. Bu, 162 olmayacaktır. Bugün de olmayacak, bu Yasa çıktıktan sonra da olmayacak.

Hepinize saygılarımı sunuyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bakan.

Şahıslar adına son söz, Adıyaman Milletvekili Sayın Ahmet Aydın'da.

Buyurun Sayın Aydın. (AK Parti sıralarından alkışlar)

Süreniz beş dakika.

AHMET AYDIN (Adıyaman) – Sayın Başkan, değerli üyeler; 98 sıra sayılı Kanun Tasarısı'nın 68'inci maddesi üzerine şahsım adına söz almış bulunuyorum. Yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Tabii, çok uzun zamandan beri tartıştığımız, istişare ettiğimiz bir kanun tasarısı. Hatta, bizden önceki hükümet dönemlerinde dahi tartışılmış ve en son 2002’de, en çok tartışılan konuyu da o dönemde getirmek kaydıyla, cemaat vakıflarının taşınmaz mal iktisapları o dönemde, 2002 tarihinde, zamanın iktidarı döneminde getirilmiş ve bugün de hâlen tartışıyoruz. Ancak şunun bir kere daha altını çizmek isterim ki: Muhalefet partilerinin sözcüleri her defasında aynı isnatlarda, haksız ve yersiz bir şekilde girmiş bulundular ve bizler de tabii ki bıkmadan, usanmadan bu isnatlara cevap vermek durumunda kaldık. Sadece halkımızı doğru bilgilendirme adına bunu yapıyoruz yoksa tekrar etmek kastımız olmaz kesinlikle.

Değerli arkadaşlar, öncelikle yasanın 68’inci maddesinde “Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, I. Hukuk Müşaviri ile Bölge Müdürü ortak kararnameyle, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Daire Başkanı Genel Müdürün teklifi, Başbakanın veya görevlendireceği Devlet Bakanının onayıyla, diğer personel ise Genel Müdür tarafından atanır.” ibaresi yer almaktadır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi çatısı altında çıkarılan her yasada olduğu gibi, yine üzerinde titizlikle çalışılarak, gerek Genel Kurul çalışmaları sırasında gerekse de Adalet Komisyonu çalışmaları sırasında son şeklini alan yasa tasarısında, özellikle ülke genelinde hizmet amacıyla çalışmalar yapmak isteyen ve çağdaş bir anlayış gereği, merkezlerinin bulunduğu yerler dışında da şube ve temsilcilik açmak isteyen ve bu merkezlere bağlı çalışacak birimler kurmak isteyen vakıfların önünün açılması istenmiştir. Tabii, az önce ifade edildiği gibi, cemaat vakıfları istisnadır, bu amacın dışındadır.

Konuya tüm çağdaş dünya ülkelerinde yer alan bu anlayış çerçevesinde bakılmış ve çalışmalar bu düşünceler çerçevesinde yapılmıştır. Ayrıca, yasa tasarısının, Türk Medeni Kanunu’nun ilgili hükümleriyle de baktığımız zaman, vakıf kurmalarının, şube ve temsilcilik açarak örgütlenmesi gene Medeni Kanun’un bir gereği olarak da karşımıza çıkmaktadır.

Yine, vakfedenin öngördüğü amaçlar çerçevesinde faaliyetlerini sürdürebilmeleri için ekonomik olarak sahip oldukları değerlerini günün şartlarına göre tasarruf edip değerlendirmeleri gereği de kaçınılmazdır. Konuya Vakıflar Genel Müdürlüğü ve devlet idari birimleri tarafından baktığımız zaman da 68’inci maddede yapılan değişiklikle, Vakıflar Genel Müdürlüğü Teftiş Kurulu Başkanı hâlen Genel Müdürlük makamı onayıyla atandığından, yapılandırılan Rehberlik ve Denetim Başkanlığının görevleri rehberlik fonksiyonu, denetime ve rehberliğe verilen önem nedeniyle Kanun’da Rehberlik ve Denetim Başkanının, Başbakan veya yetkili bakan tarafından atanacağına ilişkin düzenleme yapılması yeterli görülmüştür. Zira, Başbakanlığa bağlı yine Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu Genel Müdürlüğü, Meteoroloji Genel Müdürlüğü, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünde de teftiş kurulu başkanları ortak kararnameyle atanmamaktadır. Bu yüzden Cumhurbaşkanının geri gönderme tezkeresine de katılmadığımı ifade etmek istiyorum.

Ayrıca, 2451 sayılı Bakanlıklar ve Bağlı Kuruluşlarda Atama Usulüne İlişkin Kanun’da Vakıflar Genel Müdürlüğü personelinin kimlerin kararname ile atanacağı hükme bağlanmıştır. Teftiş Kurulu Başkanı bu unvanlar arasında sayılmamıştır.

Değerli milletvekilleri, sonuç itibarıyla görüşülmekte olan yasa tasarısı gerek amaç gerekse hukuki çerçevede Anayasa’mıza, anayasal değerde olan ve müteakabiliyet ilkesini esas alan Türkiye Cumhuriyeti’nin uluslararası alandaki hukuki ve siyasi kurucu belgesi olan Lozan Anlaşması’nın ilgili hükümlerine ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin vakıflara atfen yer alan ilgili maddelerine ve aynı zamanda uluslararası teamüllere tamamen uygunluk teşkil etmektedir. Kaldı ki, konunun adalet, hukuk ve eşit vatandaşlık temelinde ele alınması gerekmektedir. Zira, azınlıkların da Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı oldukları unutulmamalıdır.

Ayrıca değerli arkadaşlar, her konuşmacı Lozan’a atfetti ve Lozan’ın ben sadece 42’nci maddesinin üçüncü fıkrasını tekrar burada ifade etmek durumundayım. Lozan Anlaşması’nın 42’nci maddesinin üçüncü fıkrası: “Türk Hükûmeti, söz konusu azınlıklara ait kiliselere, havralara, mezarlıklara ve öteki din kurumlarına tam bir koruma sağlamayı yükümlenir. Bu azınlıkların Türkiye’deki vakıflarına, din ve hayır işleri kurumlarına ve her türlü kolaylıklar ve izinleri sağlanacak ve Türk Hükûmeti yeniden din ve hayır kurumları kurulması için bu nitelikteki öteki kurumlara sağlanmış gerekli kolaylıklardan hiçbirini esirgemeyecektir.” Dolayısıyla Lozan’ın aşılması diye...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Malatya) – Ne alakası var?

BAŞKAN – Lütfen tamamlayın Sayın Aydın.

AHMET AYDIN (Devamla) – Evet, alakası var çünkü her konuşmacı, “Lozan’ı aşılıyorsunuz, Lozan’dan daha çok kapitülasyonlar tanılıyorsunuz.” diyorsunuz. Lozan’ın gerçek manada hükmü burada, içeriği burada. Aynı içeriği kanun tasarıma uygulamış durumdayız.

Değerli arkadaşlar, yine aynı şekilde taşınmaz mal iktisabıyla ilgili arkadaşlar ifade etti, ilk 2002 yılında bizden önceki hükümetler döneminde çıkartılan bir kanun var ve bu kanun döneminde başlanmıştır. Yalnız, ilgili Kanun’un geçici 7’nci maddesi ve aynı zamanda Tapu Kanunu’nun 35’inci maddesi hükümleri de mevcutken zaten cemaat vakıflarının taşınmaz mal iktisaplarının ne kadar olacağı, olup olmayacağı çok açıktır, detayına girmeyeceğim. Aynı zamanda, uluslararası faaliyet sürdürmeleri, şube ve temsilcilik açmaları cemaat vakıfları açısından mümkün değildir. Zira, vakıf senetleri olmadığı için, böyle bir beyan da yer almadığından kesinlikle cemaat vakıflarının uluslararası faaliyet gütmeleri, şube ve temsilcilik açmaları mümkün değildir.

Bu nedenlerle değerli arkadaşlar, Türkiye Cumhuriyeti’nin şanına, şerefine yakışır, büyüklüğüne yakışır, erdemine yakışır bir kanun olması dileğiyle hepinizi saygıyla selamlıyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Aydın.

Madde üzerinde on dakika süreyle soru-cevap faslına geçiyoruz.

Sayın Orhan...

Sayın Mengü, buyurun.

ŞAHİN MENGÜ (Manisa) – Sayın Bakan, Türkiye ile Yunanistan aynı tarihlerde vakıflar kanunu çıkardılar. Yunanistan’da çıkan vakıflar kanunu, bazılarının söylediği gibi oradaki Türk soydaşlarımızın haklarını çok savunur nitelikte değil. Bilakis, Türk soydaşlarımızın vakıflarına ve mallarına nasıl el konulduğunu -biz söylersek inanmıyorsunuz ama- Zaman gazetesinde bile yazdı. Acaba Lozan Anlaşması’nın 45’inci maddesindeki mütakabiliyet esasının çiğnendiği bu durumda, Hükümet, Yunanistan Hükümeti nezdinde herhangi bir girişimde bulunmayı düşünmekte midir?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Tankut...

YILMAZ TANKUT (Adana) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Sayın Bakanımıza sormak istiyorum: Vakıflar Genel Müdürlüğüyle Fener Rum Patrikhanesi arasında Büyükdada’daki Rum Yetimhanesi için sekiz yıl süren hukuk mücadelesi Patrikhanenin aleyhine sonuçlanmıştır. Bunun üzerine Patrikhane, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine dava açmıştır. Bu dava şu anda hangi aşamadır? Hükümet olarak takip ediyor musunuz?

Ayrıca, bu yasa tasarısıyla, Fener Rum Patrikhanesi gibi Hristiyan azınlıkların sahibi olduklarını iddia etkileri taşınmazlara, mahkemelere ve hatta Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine dahi gitmeden zahmetsizce sahip olmasını mı amaçlamaktasınız?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Sipahi...

KAMİL ERDAL SİPAHİ (İzmir) – Sayın Başkan, biraz önce bu Fener Rum Erkek Lisesi Vakfıyla ilgili konu gündeme getirildi. 97 yılında yapılan başvuruda azınlıkların mülk edinmeleriyle ilgili yasal düzenlemelerin Lozan Anlaşması’yla kısıtlandığı iddia edilmiştir ve Strasbourg’da, bir noktada, bu Vakfın itirazıyla ve müracaatıyla âdetâ Lozan yargılanmıştır. Sanıyorum bu konuda bilginiz yok.

İkinci bir konu, Hükümetinizin ajandasıyla ilgili. Acaba bu ihanet yasaasının ardından, ajandanızda, 301’nci maddeyle ilgili ihanet tasarısı mı gelecek, merak ediyorum?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Özdemir...

HASAN ÖZDEMİR (Gaziantep) – Sayın Başkanım, Sayın Bakana soruyorum: Yeni Yasa, eskiden kurulan cemaat vakıflarının ekonomik ve siyasal güç elde edecek şekilde değiştirilmesini sağlamaktadır.

Anayasa ve Medeni Kanun, cemaat vakıflarını desteklemek amacıyla vakıf kurulamayacağını belirtmiştir. Ancak yeni Yasa, cemaat vakıflarını mülhak vakıf statüsünden uzaklaştırmış ve yeni vakıf statüsüne yaklaştırmıştır. Oysa cemaat mensupları Türk vatandaşdır ve yeni vakıf kurabilirler. Yeni vakıf yerine, cemaat vakıflarının geliştirilmesi ayrımcılığı teşvik etmektedir. Cemaat vakıfları, şu anda, Vakıflar Genel Müdürlüğümüzün izniyle dinî, hayri, sosyal, eğitsel, sıhhi ve kültürel alandaki ihtiyaçlarını karşılamak üzere taşınmaz edinebilir ve taşınmaz üzerinde tasarrufta bulunabilirler. Ancak, yeni Yasa, cemaat vakıflarının dinî, sosyal, eğitsel...

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Sayın Akkuş...

AKİF AKKUŞ (Mersin) – Sayın Başkan, Sayın Bakan; azınlık statüsü ile bazı özel haklar edinmiş bir kısım vatandaşlarımızın yeni vakıf kurmasında herhangi bir sıkıntı bulunmazken neden eski vakıfları ihya edilmek isteniyor? Belirtildiği gibi bu bir ihtiyaca binaen mi Yasa'ya konu, yoksa Türkiye dışından bunun böyle olmasını isteyenler mi var?

İki, bu Yasa ile yabancıların vakıf kurabilme hakkı kazanması, “azınlık” olarak da isimlendirilen vatandaşlarımızdan bir kısmının nüfusunun 2 binin altına düşmüş olmasının bir etkisi bulunmakta mıdır?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Paksoy...

MEHMET AKİF PAKSOY (Kahramanmaraş) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Sayın Bakan, vakıflar meclisine bir cemaat mensubunun seçilmesi, mütakâmil vakıf hukukunun mevcut olduğunu iddia ettiğiniz Yunanistan ve gelişmiş ülkelerin hiçbirinde böyle bir düzenleme var mıdır?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Bal...

ŞENOL BAL (İzmir) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Sayın Bakan, Lozan'da verilen “azınlık vakfı olma” hakkı Türk hukuk sisteminin istisnalarından biridir. Pozitif de bir ayrımcılıktır. Hukuk sistemindeki her istisna gibi azınlık vakfı olma hakkı da, istisnayı doğuran şartların sınırları içinde kalmak koşuluyla vardır. Azınlık vakıflarının mal edinme hakları da cemaatlerin Lozan'da belirlenen ihtiyaçlarını karşılamak şartıyla sınırlandırılmıştır. Bu Kanun'la mal edinme rejimindeki sınırlamalar kaldırılmaktadır. Üyesi giderek azalan azınlık vakıflarının, Lozan'daki sınırlamaya rağmen, Anayasa'mıza rağmen, Medeni Kanun'umuza rağmen, yargı ve içtihatlarla rağmen bu kadar çok taşınmaz elde etmesinin sağlanması, kilise vakıflarının örgütlenerek güç kazanması kime yarayacaktır?

İkinci sorum da: Dünyada hangi ülkede yöneticiler bu kadar gaflet ve dalalet içindedirler?

Teşekkür ediyorum. Bu Yasa'dan dönülmesini de arzu ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Bakan...

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Bir arkadaşım “Yunanistan'da çıkan vakıflar yasasını değerlendirdiniz mi? Ne kadar haklar veriyor?” diyor.

Değerli arkadaşlar, müteaddit sorular vesilesiyle ifade ettik ki, Yunanistan'da 7 şubat tarihinde çıkartılan, meclislerinde kabul edilen yasa sadece Müslüman azınlıkla ilgili -kanunun başlığı öyle, onun için o başlıkta kullanılan sözcüğü kullanıyorum- spesifik bir yasa. Bizim yasamız Vakıflar Yasası, hem Vakıflar Genel Müdürlüğünün teşkilat yapısını ve hem bütün vakıf çeşitlerinin hak ve yetkilerini düzenleyen bir yasa. İlk bölümde her çeşit vakfın hak ve yetkilerini, kuruluşlarını, yönetimlerini, denetleme şekillerini düzenleyen bir kanun. Bu nedenle aralarında elbette ki fark var.

“Vatandaşlarımızın haklarını sınırlıyor mu Yunanistan'da?”

Elbette sınırlıyor. Elbette bizden geriye bir kanun. Bununla ilgili de siyasi düzeyde hükümetler arasında, yetkili görevliler arasında gerekli temaslara, müzakerelere sürdürülüyor. Türkiye bunların da takipçisi.

Yine, devamlı “45'inci maddede sözcü geçen mütakabiliyet gözetilmedi mi?” deniliyor.

Değerli arkadaşlar, Lozan Anlaşması'nda kesinlikle mütekabiliyet öngören bir düzenleme ve sözcük yoktur. Bunun da altını çizerek söylüyorum. 45'inci maddede sözü edilen düzenleme, devletler hukukunda ifadesini bulan, paralel uygulamayı öngören bir düzenlemedir. "Türkiye'deki cemaat vakıflarına ilişkin şu, şu, şu, şunlar öngörülmüştür, benzer durumlar Yunanistan'daki cemaatler için de, azınlıklar için de Yunanistan tarafından yerine getirilecektir, getirilir." şeklinde bir paralel düzenleme öngörülmüş. Bu bakımdan mütekabiliyet durumu burada söz konusu değil.

Kaldı ki mütekabiliyet, yabancı ülke vatandaşları arasında olur. Bizim hukukumuzda "cemaat vakfı" olarak nitelenen vatandaşlar Türkiye Cumhuriyeti vatandaşlarıdır. Bu açıdan da söz konusu olmaz.

Diğer bir gerekçe: Hak ve özgürlükler konusunda da mütekabiliyet kuralı uluslararası hukukta söz konusu değildir. Hak ve özgürlüğün söz konusu olduğu alanda mütekabiliyet aranmaz. Yani, bir ülkede idam cezası varsa siz de idam edin... Böyle bir şey olmaz. (MHP sıralarından "Ne alakası var!" sesleri) Anlayan için alakası büyük.

Efendim, "Vakıflar Genel Müdürlüğü ile Fener Rum Patrikhanesi arasındaki dava hangi aşamadadır?" Rum Patrikhanesinin Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine açtığı davanın en son duruşması 27/11/2007'de yapılmıştır, takip ediliyor, henüz bir karar çıkmış değildir.

Diğer bir arkadaşım, sorusunda hem soru yöneltiyor ve hem de şunu söylüyor: "Bu ihanet yasasını çıkartacak mısınız?" Ardından "Şunu, şunu yapacak mısınız?"

Değerli arkadaşlar, bakın burası milletin Meclisidir. Burada bulunan, şu müzakereye katılan her arkadaşım milletin temsilcisidir, ismi "milletin vekili"dir. Yani, sözcüklerimizi kullanırken, birbirimize hitap ederken amacımızı ifade etmek üzere bulabileceğimiz çok daha güzel sözcükler vardır. Eleştiriyi bunun dışındaki çok güzel sözcüklerle yapmanız mümkün. Yani, bunu yapmaktan yoksun muyuz ki, bir yasa eleştirirken "ihanet yasası" olarak niteliyoruz? Doğrusu, bunu anlamakta zorluk çekiyorum ve bu arkadaşşıma da üzüntülerimi beyan ediyorum bir cumhuriyet hükümetinin Bakanı olarak.

Sayın Özdemir diyor ki: "Cemaat vakıflarının ekonomik açıdan güç elde etmelerini öngörüyorsunuz." Vallahi bu Kanun, hakları veriyor. Bakın, adalet mülkün temelidir. Adaleti görmezseniz, birey haklarını, tüzel kişi haklarını gözetmezseniz, hele hele düşünce, ifade özgürlüğünü, mülkiyet haklarını iskalarsanız, mülkün temelini yıkarırsınız. Hakkı varsa hakkını vereceksiniz. O hakkın içerisinde mülk edinmesi varsa onu elde edecek.

Efendim, "Bunların dinî amaçla faaliyet göstermeleri Anayasa'ya aykırıdır, nasıl müsaade ediyorsunuz?" sorusu da devam ediyor. Değerli arkadaşlar, ikide bir hatırlatmak istemiyorum ama şunu ifade edeyim: 3 Ağustos 2002 tarihinde çıkarılmış bulunan 4771 sayılı Yasa'da aynen şöyle deniyor: "Vakıflar dinî, hayri, sosyal, eğitsel, sıhhi ve ekonomik...

İSA GÖK (Mersin) – Kültürel...

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – ...ve kültürel ihtiyaçlarını...

İSA GÖK (Mersin) – "Ekonomik" yok, "kültürel..."

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – "Ekonomik" yok, "kültürel", düzeltiyorum: "...kültürel ihtiyaçlarını karşılamak üzere taşınmaz alabilirler." demiş. Bakın, "dinî", o yasa metninde 3 Ağustos 2002 tarihinde yer almıştır. Kaldı ki, bu Lozan, uluslararası bir sözleşme, Anayasa'nın 90'inci maddesi gereğince de uluslararası sözleşmenin, yasal normlar içerisinde hangi statüde olduğunu bir parlamenter olarak herhâlde biliyor durumdasınız.

BAŞKAN – Sayın Bakan, zamanınız doldu.

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Peki, teşekkür ediyorum, diğer sorulara yazılı cevap vereceğim. Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Madde üzerinde dört önerge vardır; önergeleri önce geliş sırasına okutacağım, sonra aykırılık sırasına işleme alacağım.

İlk önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 sıra sayılı yasa tasarısında geçen "Rehberlik ve Teftiş Başkanı" ibaresinin madde metninden Anayasaya aykırılığı nedeniyle çıkarılmasını saygılarımla arz ederim.

Kamer Genç
Tunceli

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 sıra sayılı "9.11.2006 tarihli 5555 sayılı Vakıflar Kanunu ve Anayasa'nın 89 uncu ve 104 üncü maddeleri gereğince Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere geri gönderme tezkeresi ve Adalet Komisyonu Raporu"nun konusu olan metnin 68 inci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederim.

Mehmet Şandır	Sabahattin Çakmakoğlu	Behiç Çelik
Mersin	Kayseri	Mersin
Osman Çakır		S. Turan Çirkin
Samsun		Hatay

"Atamalar

Madde 68 – Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcıları, 1. Hukuk Müşaviri, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Bölge Müdürü ortak kararnameyle, Daire Başkanı, Genel Müdürün teklifi Başbakan'ın veya görevlendirdiği Devlet Bakanı'nın onayıyla, diğer personel ise Genel Müdür tarafından atanır."

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 sıra sayılı 5555 sayılı Yasanın 68. maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Osman Kaptan	İsa Gök	Turgut Dibek
Antalya	Mersin	Kırklareli
Sacid Yıldız		Esfender Korkmaz
İstanbul		İstanbul

"Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, 1. Hukuk Müşaviri, Bölge Müdürü, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Daire Başkanı ortak kararnameyle, diğer personel ise Genel Müdür tarafından atanır."

BAŞKAN – Şimdi okutacağım önergeyi, okutup işleme alacağım:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 Sıra Sayılı 9.11.2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu ve Anayasanın 89 uncu ve 104 üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi ile Adalet Komisyonu Raporunun "Atamalar" başlıklı 68 inci maddesinin, Anayasaya aykırılığı nedeniyle Tasarı metninden çıkarılmasını arz ve teklif ederiz.

Halil Ünlütepe	M. Rıza Yalçınkaya	Hüsnü Çöllü
Afyonkarahisar	Bartın	Antalya
Rahmi Güner	Ali İhsan Köktürk	F. Nur Serter
Ordu	Zonguldak	İstanbul
	Bilgin Paçarız	
	Edirne	

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) - Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükümet?

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Halil Ünlütepe.

Süreniz beş dakikadır.

HALİL ÜNLÜTEPE (Afyonkarahisar) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli arkadaşlar, Vakıflar Yasa Tasarısı'nın son maddesine gelmiş bulunuyoruz. Uzun bir dönemdir Meclisin gündemini oluşturuyor.

Burada Anayasa'ya aykırılıkla ilgili bir iki cümle söylemek istiyorum. Şimdi burada yargı süzgecinden kaçınma ve laiklik ilkesine aykırılık vardır. Niçin dersenez, mazbut, mülhak, cemaat ve esnaf vakıflarının vakfiyelerinde belirtilen koşulların Meclis kararıyla değiştirilmesine olanak verilmektedir. Hâlbuki, 4721 sayılı Türk Medeni Yasası'nda ise vakfiyelerde değişiklikte ön koşul yalnızca mahkeme kararlarıyla değiştirilebilmektedir. Yeni vakıfların vakfiye senetlerinde değişiklik yapılabilmesi için mahkeme kararı aranmakta iken, mazbut, mülhak, cemaat ve esnaf vakıflarının yargı süzgecinden kaçırılmasının haklı bir gerekçesi olamaz. Şimdi, aralarında cemaat temsilcisinin de bulunduğu ve siyasal etki altındaki üyelerden oluşan bir kurula kamusal bir yetki kullandırılmasının laiklik ilkesinin yok sayılmasından başka bir anlamı olabilir mi? Dolayısıyla yargı süzgecinden kaçınma ve laiklik ilkesine aykırılık vardır.

Biraz önce Sayın Bakanımız söyledi, burada Lozan'a aykırılık var mı, yok mu? Sayın Bakan, değerli üyeler; cemaat vakıflarına Lozan'a aykırı haklar tanınmasına yol açabilecek olanaklar tanınmaktadır. Bakın, bununla ilgili, Lozan Antlaşması'nın 40'inci maddesinde "azınlıkların hâlihazırda Türkiye'de bulunan vakıflarına, dinî ve hayır kurumlarına her türlü kolaylık sağlanacak ve izin verilecektir" sözleriyle anlatılan ve bu vakıfların sadece var olan durumlarının korunmasını öngören düzenlemesine aykırılık vardır. Yani, ne kadar çabalarsanız çabalayın Lozan'a aykırılık sırtılmaktadır Yasa'da.

Cemaat tipi yapılanmanın geliştirilmesi, bir Avrupa Birliği dayatmasıdır. İktidarınız döneminde Avrupa Birliği dayatmalarına alıştık artık, ama bunun bir Avrupa Birliği dayatması olduğunu da söyleyemiyorsunuz. Yalnız, geçen salı günkü grup toplantısında Sayın Başbakan, Avrupa Birliği mevzuatına uyum doğrultusunda Vakıflar Kanunu'nun bir an önce çıkartılmasını söyleyebilmiştir.

Sevgili arkadaşlar, şimdi, cemaat tipi yapılanmanın geliştirilmesi yönünde, cemaat vakıflarının bağış toplama, şirket kurma, yeni taşınmazlar edinme, uluslararası ilişkilerde bulunma olanağının tanınması Avrupa Birliği beklentilerini karşılamaya yönelik bir anlayışın ürünüdür. Cemaat vakıflarının güçlendirilmesi çabaları yalnızca Lozan'a aykırı değil, aynı anda Türkiye Cumhuriyeti yasalarına da aykırıdır. Türk vatandaşlarının, belirli bir ırk ya da cemaat mensuplarını desteklemek amacıyla vakıf kurabilmeleri 4721 sayılı Türk Medeni Yasası'nın 101'inci maddesiyle yasaklanmıştır. Cemaat vakıflarıyla ilgili düzenlemeler yapılırken, Lozan ile tanınan yetki sınırları içinde kalınmalı ve sınırlarının zorlanmamasına özen gösterilmelidir.

Keza, bir konuda daha bir şeye dikkatinizi çekmek istiyorum. Hepinizin de bildiği gibi, Türk Medeni Yasası'na göre en son mirasçı devlettir. Türk Medeni Yasası'na göre mirasçı bırakmadan ölen gayrimüslim yurttaşlara ait olup da devlete intikal eden ve hazine adına tescil edilen tüm taşınmazların cemaat vakıfları adına intikali olanaklı bir hâle gelebilmektedir. Çünkü, cemaat vakıflarının kurucusu olmadığı gibi, vakfiyeleri de yoktur. Dolayısıyla, Türk Medeni Yasası'yla ters düşen uygulamalar ve düzenlemeler görülmektedir.

Siyasal iktidarın, Anayasa'nın kendisine tanıdığı yasa yapma yetkisini kullanırken devletin ülkesi ve ulusuyla bölünmez bütünlüğünü, demokratik, laik, sosyal hukuk devletini, yani Anayasa'nın başlangıçta belirtilen temel ilkelerini dikkate alması gerekir. Şu asla unutulmamalıdır: Siyasal iktidarın meşruiyetini koruması, cumhuriyetin ve Anayasa'nın temel niteliklerine uygun davranmasına bağlıdır.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Bir dakika ekliyorum, lütfen tamamlayınız.

HALİL ÜNLÜTEPE (Devamla) – Tamamlıyorum Sayın Başkanım.

Değerli arkadaşlar, üzerinde değişiklik önergesi verdiğimiz bu yasa tasarısı, bildiğiniz gibi, bundan önceki Sayın Cumhurbaşkanımız tarafından Anayasa'ya aykırılık ve yasalara aykırılık savıyla Genel Kurula iade olunmuştu. Aynı gerekçeler haklılığını korumaktadır. Bu yasal düzenlemenin bu şekilde yapılması Anayasa'ya aykırıdır, Anayasa'mızca korunmaz. Türkiye'nin üniter yapısını, birlik ve bütünlüğünü bozan bir yasal düzenleme üzerinde ısrarla duruşunuzu anlamakta da zorlandığımızı belirtmek istiyorum.

Sevgili arkadaşlar, bu konuda iddialı olabilirsiniz, Parlamentodaki sayınız fazladır, Yasa'yı çıkartabilirsiniz fakat bu Yasa'yı çıkarttığımızda vicdanlarımızla rahat bir şekilde hareket edebileceğinize inanmıyorum. Bunun uygulamalarının Türkiye için ciddi sıkıntılar doğuracağını tekrar bilgilerinize sunuyorum.

Hepinizi sevgi ve saygıyla selamlıyorum.

Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Ünlütepe.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.
Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 sıra sayılı 5555 sayılı Yasanın 68. maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

“Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcısı, 1. Hukuk Müşaviri, Bölge Müdürü, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Daire Başkanı ortak kararnameyle, diğer personel ise Genel Müdür tarafından atanır.”

Osman Kaptan (Antalya) ve arkadaşları.

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

HAKKI SUHA OKAY (Ankara) – İsa Gök konuşacak.

BAŞKAN – Mersin Milletvekili Sayın İsa Gök.

Buyurun Sayın Gök. (CHP sıralarından alkışlar)

İSA GÖK (Mersin) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Değerli milletvekilleri, saygıyla selamlıyorum yüce Meclisi.

Hemen konuya gireyim. Sayın Bakan dediler ki: “Biz asla bu İnsan Hakları Mahkemesi kararını, bu Kanun’un getiriliş gerekçesi olarak ağızımıza almıyoruz.” Hemen, efendim 14 Şubat tarihli tutanak incelenirse o tutanakta beyanlar var Sayın Bakanım, 14 Şubat tarihli tutanak beyanlarınız. Ayrıca, geçen dönem geldiğinde -konuşması yine Hükümet adına- Sayın Bakan “Mevzuatı toplayalım diye.” demiş, çok komik. Neden? Bu Kanun da çıksa her hâlükârda tüzük, yönetmelik çıkaracaksınız. “AB’ye uyum sağlamalıyız” gerekçesini göstermiş. Bu, yine çok komik. Neden? AB içerisinde Yunanistan haricinde bir ülkede böyle bir mevzuat yok. Olmayan kanunun Türkiye’de uyumu mu olur? Bu gerekçe de gene anlamsız.

“Restorasyon yapamıyoruz, restorasyon yapmayı sağlayacağız.” diyor. Açın, Kanun’u okuyun, hiçbir vakıf binası üzerinde restorasyon yapmayı engelleyen bir hüküm yoktur. Bu Kanun’un gerekçesi bu da olamaz.

Haa, işte, 1974 Yargıtay Hukuk Genel Kurulu kararı ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin aleyhe kararından dem vuruluyor, doğrudur. İşte, gerekçesi buraya geliyor.

İki net sorum var: Birincisi –Sayın Bakan cevapladı gerçi bunu- bu mahkeme kararını, 2. Daire kararını temyiz ettiniz mi? Bakan cevapladı: “Temyiz etmedik.” dedi, gerekçesini de söyledi. Dedi ki Sayın Bakan: İki ihlalden dolayı başvurulmuştu Avrupa Konseyine.” Başvuru tarihi 1996 arkadaşlar, 1996. Birinci ihlal gerekçesi, mülkiyet hakkının ihlali, 1 no.lu protokol, madde 1; ikincisi, ayrımcılık ilkesinin ihlali, ana protokol, madde 14. Mahkeme ayrımcılığı reddetti, böyle bir şey yok dedi. Mülkiyet ihlalden ihlal verdi mahkeme. Sayın Bakan dedi ki: “Ayrımcılık konusunda kazandığımız için temyizini yapmadık ve üstelik de bu benim sorumluluğuma girmez, Sayın Dışişleri Bakanlığını ilgilendirir.” Hükümet bütün, devlet bütün.

Eğer ki ayrımcılık yapıldığı korkusu var idiyse de veya bu ayrımcılık yapıldığı korkusu var da “Yaa, bir de temyiz etmeyelim bunu, başımız ağrır.” diye mi etmediniz, böyle bir korkunuz mu var? Artı, temyizini bir özelliği vardır: Siz, ayrımcılıktan ihlal yememeyi temyiz etmiyorsunuz, ihlal yemediniz, onun temyizi yapılmaz. Neyin temyizini? O saklı, mülkiyet ihlalinin temyizine giderseniz, mülkiyet ihlalinin. Buna gitmediniz; bu bir.

İkincisi, az önce arz etmeye çalıştım size arkadaşlar, bakın -bu arada- mahkeme kararından okuyorum: “Mahkeme, İctüzüğünün 55’inci maddesini yani davalı yani Türkiye, tarafın kabul edilemezlik itirazında bulunmak istemesi hâlinde bunu başvurunun kabul edilebilirliğine ilişkin yazılı veya sözlü mütalaasında belirtmesi gerektiğini, aksi hâlde hakkın düşeceği hususunu hatırlatır. O hâlde –diyor mahkeme- hükümet, itirazlarını kabul edilebilirlik aşamasında bildirebilirdi ama bildirmemiştir.”

Mahkeme kararında diyor bunu. Hükûmetin bu konudaki ihmalini haklı gösterecek bir neden olmamasını ve söz konusu mevzuat değişikliğinin, kabul edilebilirlik kararının verildiği 2004 tarihinden önce yapıldığını göz önüne alarak, Mahkeme hükûmetin bu konuda itiraz hakkının olmadığını kabul etmektedir.”

İkinci sorumu soruyorum: Hükûmet kabul edilebilirlik itiraz süresi dâhilinde bu hakkını kullanmış mıdır kullanmamış mıdır? Cevap kararda: Kullanmamıştır. Türk Ceza Kanunu -eskiler var burada, çoğunluk- 765 sayılı Kanun, ihmal, 230; suistimal, 240. Bu, Ceza Kanunu anlamında ihmal mi suistimal mi? İhmal ağırlık teşkil eder.

Sayın Komisyon Başkanı tazminat hukukunda uzman bir üstattır. Bunun tazminatı olur mu, rücu tazminatı? Tam yargı davası mı, yoksa -hazinenin zarara uğratılmasından dolayı 900 bin avro ödenmiştir- Hükûmetten tazminat mı? Hazineye ödenmesi lazım, çünkü burada kusur var, kusur var. Ne temyiz ediyorsunuz ne de itiraz süresinde itirazınızı yapıyorsunuz. Aynı, bir Leyla davası vardı, o davadaki tavır gibi. Bu olmaz, bu hatadır. İster Dışişleri Bakanı bu hatayı yapsın ister Başbakan yapsın, hükûmet bütündür, bu hata yapılmıştır. Bu hatanın giderilmesi lazım.

Gelelim Mahkeme kararının yorumuna arkadaşlar. Bakın, bu kararı hep hatalı olarak, bilerek yanlış yorumluyorsunuz. Ne diyor Mahkeme? İhlali neden dolayı vermiş? Lozan falan değil buradaki sorun. Yasalık ilkesinden vermiş. “İç hukuk kurallarının ulaşılabilir, açık ve tahmin edilebilir olmasını ifade etmektedir.” diyor. Yani, senin getirdiğin düzenlemenin açık, ulaşılabilir ve tahmin edilebilir olması lazım diyor. Ne diyor Mahkeme? “Kuşku yok ki, 1. Protokolün 1. maddesi mal ve mülk edinme hakkını güvence altına almamıştır.” Almamıştır. Mal mülk edinme güvence altına alınmaz. Protokolde böyle bir şey yok.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) – Edinilmiş malları güvence altına alıyor.

BAŞKAN – Bir dakika vereceğim, lütfen tamamlayınız.

İSA GÖK (Devamla) – Sağ olun.

“Sözleşmeci devletlerin, tüzel kişilerin ve bu arada vakıfların taşınmaz mal edinmelerine ilişkin rejimi düzenleme konusunda geniş bir takdir payına sahip oldukları konusunda kuşku yoktur. Böylece devletler - yani biz devletiz- vakıfların açıkladıkları amaçları gerçekleştirilebilmelerini, kamu düzenini ve üyelerinin çıkarlarını korumayı gözetmek bakımından, kamu yararına uygun olarak gerekli önlemleri alabilirler.” diyorum. Bu bakımdan Mahkeme, 52 ve 58’deki tapuların verilmesine dayanarak ihlal veriyor.

“Sonuç olarak, bu taşınmaz malların iktisabından on altı ve yirmi iki yıl sonra kabul edilen bir içtihatla söz konusu taşınmazlara ilişkin bu tescillerin iptal edilmesi, başvuranın gözüyle bakıldığında öngörülebilir değildir.” Bu taşınmazların tapuya tescilinden sonra, otuz sekiz ve kırk dört yıl sonra yapılmasını, geri alınmasını Mahkeme eleştiriyor, ihlal sayıyor. Bu görüşler ışığında Mahkeme, uyumsuzluk konusu müdahalenin yasallık ilkesiyle bağdaşmadığı ve başvuranın mal ve mülküne saygı gösterilmesini ihlal ettiği için ihlal veriyor. Bu Kanun bu Mahkeme kararının çok ötesinde hataları içeriyor. Hata burada zaten.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Gök.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 sıra sayılı “9.11.2006 tarihli 5555 sayılı Vakıflar Kanunu ve Anayasa’nın 89 uncu ve 104 üncü maddeleri gereğince Cumhurbaşkanınca bir daha görüşülmek üzere geri gönderme tezkeresi ve Adalet Komisyonu Raporu”nun konusu olan metnin 68 inci maddesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ve teklif ederim.

“Atamalar

Madde 68 – Genel Müdür, Genel Müdür Yardımcıları, 1. Hukuk Müşaviri, Rehberlik ve Teftiş Başkanı ile Bölge Müdürü ortak kararnameyle, Daire Başkanı, Genel Müdürün teklifi Başbakan’ın veya görevlendirdiği Devlet Bakanı’nın onayıyla, diğer personel ise Genel Müdür tarafından atanır.”

Mehmet Şandır (Mersin) ve arkadaşları

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Şandır, siz mi konuşacaksınız?

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Ben konuşacağım Sayın Başkan.

BAŞKAN – Mersin Milletvekili Mehmet Şandır, buyurun. (MHP sıralarından alkışlar)

Süreniz beş dakika.

MEHMET ŞANDIR (Mersin) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; yüce heyetinizi öncelikle saygıyla selamlıyorum.

Değerli milletvekilleri, Vakıflar Yasası'nın görüşmelerinin sonuna gelmiş bulunmaktayız. Artık sözün sonuna geldik. Cumhurbaşkanı tarafından veto edilen bu Yasa'nın dokuz maddesi üzerinde yirmi günden bu yana görüşmeler yapmaktayız. Milliyetçi Hareket Partisi olarak, her zeminde ve her anlamda Vakıflar Kanunu üzerinde gerekli her türlü uyarıyı yaptık. Düşünmenizi istedik, geçmiş hatırlamanızı diledik. Ancak ne yazık ki AKP Hükümeti ısrar ve inat etmektedir. Neden ve ne için? Sizlere soruyorum, bu Yasa ile halkımızın, ülkemizin hangi sorununu çözüyorsunuz veya halkımız ve ülkemiz için neyi yapmak istediniz de bu Yasa'nın olmayışı sizi engelledi?

Bu Yasa'yı ülkemiz ve halkımız için çıkarıyoruz demeyiniz. Herkes biliyor ki, Vakıflar Yasası'nı Avrupa Birliği dayatmaktadır, Amerika Birleşik Devletleri dayatmaktadır. Sayın Başbakanın ABD Başkanı Bush'la yaptığı görüşmede görüşme konularından birinin Vakıflar Yasası olduğunu tüm gazeteler yazmıştı. Ayrıca, bu Yasa'yı kim hazırladı? Bu sorunun cevabını da net veremiyorsunuz.

Bize göre, Milliyetçi Hareket Partisine göre, Vakıflar Yasası masum bir yasa değildir. Bu Yasa, Türk milletinin egemenlik haklarına ve Türkiye Cumhuriyeti devletinin bağımsızlığına açık bir saldırıdır. Lozan Barış Anlaşması'na, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'ne, mevcut Anayasa'mıza ve Medeni Kanun'umuza aykırıdır. Bu Yasa bir siyasi yasadır, sonuçları da siyasi olacaktır. Meseleyi, hukuk düzleminde, detayında değil siyaseten sorgulamak gerekmektedir.

Değerli milletvekilleri, Vakıflar Yasası, Osmanlı İmparatorluğunun parçalanması ve yıkılmasını hazırlayan sürecin bir benzerini başlatan bir ihanet yasasıdır. Bu süreç, 3 Ağustos 2002 tarihinde 4771 sayılı Vakıflar Yasası'yla başlamıştır. Türk milleti, bu süreci daha önce yaşamış, bu filmi görmüştür.

Lütfen hatırlayınız, Avrupa ülkelerinin destek ve tahrikleriyle isyan eden Mısır Valisi Mehmet Ali Paşa'nın karşısında acze düşen devlet, Osmanlı Devleti, topraklarını ve ülke birliğini koruyabilmek amacıyla önce Avrupa ülkelerine kapitülasyonlarla ekonomik ayrıcalıklar tanımış, sonra da medenileşmek, Avrupalılaşmak, özgürlükleri genişletmek aldatmasıyla, tıpkı bugün bu Vakıflar Yasası ve uyum yasalarıyla yapıldığı gibi, Tanzimat ve Islahat Fermanları ve 1867 Toprak Kanunu gibi düzenlemeler yapmıştır. Yapılmak istenildiği iddia edilen husus, Avrupalıların talepleriyle, devletin gayrimüslim tebaasına eşitlik, özgürlük ve ayrıcalık vermek. Aslında, planlanan, yüzlerce yıl birlikte yaşadığımız, diline, dinine ve kimliğine saygı duyduğumuz bizim vatandaşlarımızın üzerinden Osmanlıyı parçalamak ve paylaşmak. Osmanlı Devleti o gün bunları yaparken, Tuna, Aras, Nil bizim nehirlerimizdir; Belgrad, Bükreş, Bağdat, Kahire bizim şehirlerimizdir. 30 Mart 1856 yılında, tüm Avrupa ülkeleri, hükümetler nezdinde, Osmanlı'nın toprak bütünlüğünü müteselsilen kefil ve teminat altına almışlardı. O gün Avrupalı olmuştuk. Hâlâ Avrupa Birliğine girmeye çalışıyorsunuz, unutmayınız!

Değerli milletvekilleri, Balkan Savaşları'nı, Çanakkale'yi, Millî Mücadele'yi ve Sevr'i unutmayınız. Geçmiş unutanın geleceği olmaz. Avrupalılar, geçmiş asla unutmadılar. Avrupa Birliği üyelik sürecini, gümrük birliğini, uyum yasalarını ve işte bugün çıkartmak için uğraş verdiğiniz, inat gösterdiğiniz bu Vakıflar Yasası'nı dünü hatırlayarak yeniden değerlendirmek gerekir.

Vakıflar Yasası'yla, tüm vakıflar, aslında, hiçbir sınırlamaya ve denetime tabi tutulmadan şube açabilecekler, taşınır taşınmaz mal edinebilecekler, her türlü ticari faaliyette bulunabilecekler, yardım alabilecekler, yardım edebilecekler, varlıklarını bir başkasına devredebilecekler, takas yapabilecekler, kendi aralarında örgütlenebilecek, üst kurul kurabilecekler, yurt dışında şube açabilecekler, yurt dışındaki organizasyonlara üye olabilecekler.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Bir dakika veriyorum Sayın Şandır, lütfen tamamlayın.

MEHMET ŞANDIR (Devamla) – Bu kadar geniş özgürlükleri siz Lozan'ı ihlal etmeden nasıl sağlayacaksınız? Lozan ki sizin varlığınızın uluslararası hukuk senedir. Hiçbir şekilde, hiçbir anlamda “Bu Yasa'yla Lozan'ı ihlal etmedik.” diyemezsiniz. 1936 beyannamesiyle varlıkları dondurulan Vakıflar Yasası'nı bugün cumhuriyetin diğer vakıflarıyla eşit hâle getirmek, aynı statüye getirmek Lozan'ı delmek demek değil midir?

Değerli milletvekilleri, sözün sonu şudur: Bu Yasa, Türkiye'nin ve Türk milletinin geleceğini kaosa itecektir. Bu Yasa'nın çıkarılmaması gerekirdi. Ama Milliyetçi Hareket Partisi olarak milletimizin teveccühüyle iktidar olduğumuzda, buradan açıkça ifade ediyorum, bu Yasa'yı olması gereken şekle döndüreceğiz, bu Yasa'yı iptal edeceğiz. Bunu herkes böyle bilmelidir. (MHP sıralarından alkışlar)

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

MEHMET ŞANDIR (Devamla) – Değerli milletvekilleri, çok teşekkür ediyorum, saygılar sunuyorum. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Şandır.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 98 sıra sayılı yasa tasarısında geçen “Rehberlik ve Teftiş Başkanı” ibaresinin madde metninden Anayasaya aykırılığı nedeniyle çıkarılmasını saygılarımla arz ederim.

Kamer Genç

Tunceli

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

ADALET KOMİSYONU BAŞKANI AHMET İYİMAYA (Ankara) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Hükûmet katılıyor mu?

DEVLET BAKANİ VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Katılmıyoruz Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Sayın Genç, buyurun.

KAMER GENÇ (Tunceli) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; aslında en aykırı önerge benim önergemdi, başta benim önergemın işleme konulması lazımdı, neyse.

Sayın milletvekilleri, önergemde burada geçen “Rehberlik ve Teftiş Kurulu Başkanlığı”nın madde metninden çıkarılmasını istiyorum. Bunu neden istediğimi ayrıca ben biraz sonra Genel Kurula arz edeceğim.

Şimdi, bakan olmak için genel başkanın avukatı olma dışında özelliği olmayan kişileri belirli makamlara getirirseniz...

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Doğru konuş!

KAMER GENÇ (Devamla) - Ondan sonra, burada doğru dürüst bilgi sahibi olmazlarsa, İç Tüzük'ü bilmezlerse, nerede ne zaman söz alacaklarını bilmezlerse biz de bu Meclisin çatısı altında yıllarca görev yapan bir insan olarak bu Mecliste İç Tüzük'ün ve Anayasa'nın kurallarını uygulama konusunda ısrarımızı ve gayretimizi göstereceğiz. Herkesin bunu bilmesi ve bunu öğrenmesi lazım. Biz burada hukuktan yanayız. Biz keyfliğin peşinde değiliz. Zaten, keyfliği sağlayan sizsiniz.

Şimdi, değerli milletvekilleri, bakın, biraz önce bir soru üzerine burada cevap verildi. Devlet Denetleme Kurulu, yani Cumhurbaşkanlığı makamına bağlı olan Devlet Denetleme Kurulu bazı vakıflarda inceleme yapmış, burada suistimler tespit etmiş. Arkasından, Hükûmetin buradaki sözcüsünün söylediği, temsilcisinin söylediğine göre “Efendim, biz bunların incelemesini yaptık, bir suistimal çıkmadı.” E, tabii çıkmaz. Sen Hükûmetin emrindeki memuru gönderip de orada teftiş yaptırırsan, o teftiş yapan adamın bir bağımsızlığı olmazsa nasıl senin hakkında suistimal iddialarını ortaya çıkarır?

Bakın, Türkiye'de devlet mekanizmasını, ekonomisini iflas ettirmek için getirdiğiniz en büyük kanun, 5018 sayılı Kamu Mali Yönetimi Kanunu'dur.

Bakın sayın milletvekilleri, insanlar iki şeyden korkar: Bir Allah korkusundan korkar, bir kanun korkusundan korkar. Yani, hırsızlık yapmamak için insanlar iki şeyden korkar. Herkesin de mayasında biraz hırsızlık var. Bunu kimse de şey etmez. (AK Parti sıralarından gürültüler)

FATİH ARIKAN (Kahramanmaraş) – Bizim mayamızda yok! Bizde yok!

KAMER GENÇ (Devamla) – Neyse... Var, var... Neyse, ben onu size anlatırım.

Şimdi, Allah korkusu da kimin içinde var, kimin içinde olduğunu bilemeyiz. Yani, işi Allah'a havale ederseniz, bakıyor ki, böyle çok dindar olan birtakım insanların o kadar büyük suistimalleri var, yani göze batan o kadar büyük mal mülk edinmeleri var ki, bakıyor ki Allah onlara bir şey yapmıyor "Yahu, nasılsa Allah bir şey yapmıyor. Hiç olmazsa ben de fırsat bulmuşken cebimi doldurayım." diyor.

Şimdi, bunu önleyecek en önemli unsur kanundur arkadaşlar, kanun korkusudur. Yani, özellikle politikacılar için en önemlisi kanundur. Yani, politikacıların hakikaten halk arasında alını açığı gezebilmeleri için, doğru dürüst gezebilmeleri için arkasında bir pisliklerinin olmaması lazım yaptıkları işlerden dolayı. Bunu da sağlayacak, değerli milletvekilleri, denetimdir. Şimdi, denetimi siz genel müdürün veya iktidar partisinin başındaki adamın altına bırakırsanız, o denetim denetim değildir.

Bakın, Maliye Bakanlığında bir maliye müfettişi El Kadı'yla ilgili bir denetim yaptı, adamın başına gelmeyen kalmadı, teftiş kurulundan atıldı. El Kadı'nın, işte, biliyorsunuz, birileri çıktı "Ben onun malının ve servetinin teminatıyım." dedi. Şimdi, bakın, bu devletin sağlıklı yaşayabilmesi için sağlıklı bir denetim sistemi olması lazım.

İç denetimi, bir denetmen kanalıyla... Denetmeni kim atıyor? Genel müdür veya bakanın emrinde. Arkadaşlar, yani, şimdi, hangi denetim elemanı gidecek de kendi amiri hakkında denetim yapacak?

Dış denetimi Sayıştaya getirdiniz. Sayıştay da iki sene geçtikten sonra bir denetim yapmıyor. Böyle bir şey olur mu ya! Tamamen, devletin talan edilmesi, soyulması için ortaya atılan çok ama çok iğrenç yasalar bunlar. Ben böyle görüyorum. Bunlar Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceğini çok karanlıklara götüren şeylerdir.

O bakımdan, şimdi bak... Biraz önce... Zamanımız da pek yok. Şimdi, biraz önce denildi ki Fener Rum Erkek Lisesi Vakfının İnsan Haklarında savunması doğru dürüst yapılmış. Yapılmamış. Arkadaşlar, bakın, bu Fener Rum Erkek Lisesi Vakfının 1936 tarihinde verdiği bir vakfiyesi var, beyannamesi var. Diyor ki: Ben Osmanlı Devleti zamanında kurulmadım. "Benim" diyor... Vakıf olmadıklarını, vakfiyelerinin olmadığını... Dolayısıyla 1974 tarihli Yargıtay Genel Kurul kararına göre taşınmaz alamayacaklar. Bunları Avrupa İnsan Hakları Mahkemesine gidip savunmayacaksınız. Ondan sonra, davayı kaybedince gelip de, efendim, diyeceksiniz ki: Biz savunduk. Yahu, şimdi, arkadaşlar, burada Hükümeti, bakın, ciddi denetlemek lazım.

Hani nerede Hükümet yahu! Allah'ını severseniz bir tane bakan gösterin burada.

ABDÜLHADİ KAHYA (Hatay) – Çalışıyor, çalışıyor!

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Çalışıyor!

KAMER GENÇ (Devamla) – Bakın, bugüne kadar Türkiye Cumhuriyeti devleti kurulduğu zaman...

ABDÜLHADİ KAHYA (Hatay) – Senin gibi şov yapmıyor.

KAMER GENÇ (Devamla) – ...hiçbir zaman hükümet bu kadar boş kalmamıştır. Bu, Hükümetin bu Meclise gösterdiği en büyük saygısızlıktır.

ABDÜLHADİ KAHYA (Hatay) – Çalışıyor!

ÖMER FARUK ÖZ (Malatya) – Çalışıyor, Hükümet burada, çalışıyor.

KAMER GENÇ (Devamla) – Efendim, gidiyor, keyiflerine bakıyor. Nerede çalışıyor yahu, ne çalışıyor?

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Genç, bir dakika ekliyorum, lütfen tamamlayın.

HASAN FEHMİ KİNAY (Kütahya) – Bitti süren, boş konuştun.

KAMER GENÇ (Devamla) – Ekonomiyi iflas ettirmişsiniz, her şeyi, Türkiye'de... İşte, Tayyip Erdoğan çıkıyor kürsülerde öyle bir cennetten, öyle bir rüyalardan bahsediyor ki... Millet diyor ki: "Yahu biz Türkiye'de mi yaşıyoruz, nerede yaşıyoruz?"

Şimdi, ayrıca da şu hususu da araştırın bakalım: Şimdi, Vakıflar Genel Müdürlüğü... Vakıfların üst kademesinde çalışan kişilerin ortak oldukları vakıflar var mıdır yok mudur? Bu Kanun çıktığı zaman öyle şeyler getirdiniz ki... Takas sistemini getirdiniz. Takas sisteminde ne yapacaklar? Gidecekler en güzel vakıf mallarını kendileriyle takas ettirecekler, ondan sonra bu yolla devlet talan edilecek. Türkiye’de devletten sonra en fazla mülk sahibi olan vakıflardır. Vakıf mallarını da böyle peşkeş çektireceksiniz.

Bunun günahını size sorarlar ama... Aslında diliyorum ki bu dünyada sorulsun. Öteki dünyada sorulup sorulmayacağı pek belli değil. İnşallah bu dünyada size sorarlar.

Hepinize saygılar sunuyorum efendim, sağ olun. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Genç.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Sayın milletvekilleri, Kanun’un 68’inci maddesinin oylamasının açık oylama şeklinde yapılmasına dair bir önerge vardır.

Şimdi imza sahiplerini arayacağım, ondan sonra da açık oylama şekli hakkında Genel Kurulun kararını alacağım.

Sayın Oktay Vural? Yok.

ABDÜLKADİR AKCAN (Afyonkarahisar) – Takabbül ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Akcan takabbül ediyor.

Sayın Ali Torlak? Burada.

Sayın Mustafa Enöz? Burada.

Sayın Osman Ertuğrul? Burada.

Sayın Reşat Doğru? Yok.

ATILA KAYA (İstanbul) – Takabbül ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Kaya takabbül ediyor.

Sayın Akif Akkuş? Burada.

Sayın Mümin İnan? Burada.

Sayın İsmet Büyükataman? Burada.

Sayın Akif Paksoy? Burada.

Sayın Kadir Ural? Yok.

MUHARREM VARLI (Adana) – Takabbül ediyorum. .

BAŞKAN – Sayın Varlı takabbül ediyor.

Sayın Recep Taner? Yok.

ERKAN AKÇAY (Manisa) – Takabbül ediyorum. .

BAŞKAN – Sayın Akçay takabbül ediyor.

Sayın Rıdvan Yalçın? Burada.

Sayın Hasan Özdemir? Burada.

Sayın Cemaleddin Uslu? Burada.

Sayın Mehmet Şandır? Burada.

Sayın Hamit Homriş? Burada.

Sayın Yılmaz Tankut? Burada.

Sayın Ahmet Bukan? Burada.

Sayın Atila Kaya buradaydı.

FARUK BAL (Konya) – Takabbül ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Bal...

Sayın Emin Haluk Ayhan? Burada.

Açık oylamanın şekli hakkında Genel Kurulun kararını alacağım.

Açık oylamanın elektronik oylama cihazıyla yapılmasını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Alınan karar gereğince açık oylama elektronik cihazla yapılacaktır. Oylama için üç dakika süre vereceğim. Bu süre içinde sisteme giremeyen üyelerin teknik personelden yardım istemelerini, bu yardıma rağmen de sisteme giremeyen üyelerin, oy pusulalarını oylama için öngörülen üç dakikalık süre içinde Başkanlığa ulaştırmalarını rica ediyorum.

Ayrıca, vekâleten oy kullanacak sayın bakanlar var ise, hangi bakana vekâleten oy kullandığını, oyunun rengini ve kendisinin ad ve soyadı ile imzasını da taşıyan oy pusulasını yine oylama için öngörülen üç dakikalık süre içerisinde Başkanlığa ulaştırmalarını rica ediyorum.

Oylama işlemi başlatıyorum.

(Elektronik cihazla oylama yapıldı)

BAŞKAN – 68’inci maddenin açık oylama sonucu:

Kullanılan oy sayısı:	313
Kabul:	236
Ret:	77 (x)

Madde kabul edilmiştir.

Kanun’un tümünün oylamasından önce oyunun rengini belirtmek üzere, aleyhte söz talebi vardır.

Kahramanmaraş Milletvekili Sayın Mehmet Akif Paksoy.

Sayın Paksoy?.. (AK Parti sıralarından “Yok” sesleri)

Sayın Paksoy yok.

Kanun’un tümü açık oylamaya tabidir.

Açık oylamanın elektronik oylama cihazıyla yapılmasını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Oylama için üç dakika süre vereceğim. Bu süre içinde sisteme giremeyen üyelerin teknik personelden yardım istemelerini, bu yardıma rağmen de sisteme giremeyen üyelerin, oy pusulalarını oylama için öngörülen üç dakikalık süre içerisinde Başkanlığa ulaştırmalarını rica ediyorum.

Ayrıca, vekâleten oy kullanacak sayın bakanlar var ise, hangi bakana vekâleten oy kullandığını, oyunun rengini ve kendisinin ad ve soyadı ile imzasını da taşıyan oy pusulasını yine oylama için öngörülen üç dakikalık süre içerisinde Başkanlığa ulaştırmalarını rica ediyorum.

Üç dakikalık süre sonrasında oy pusulası gönderen arkadaşların pusulalarını kabul etmiyoruz. Onun için, görevlileri zorlamayın lütfen.

Oylama işlemi başlatıyorum.

(Elektronik cihazla oylama yapıldı)

BAŞKAN – 9/11/2006 Tarihli ve 5555 Sayılı Vakıflar Kanunu ve Anayasa’nın 89’uncu ve 104’üncü Maddeleri Gereğince Cumhurbaşkanınca Bir Daha Görüşülmek Üzere Geri Gönderme Tezkeresi açık oylama sonucu:

Kullanılan oy sayısı:	314
Kabul:	242
Ret:	72(x)

(x) Açık oylama kesin sonuçlarını gösteren tablo tutanağa eklidir.

Tasarı kanunlaşmıştır, hayırlı olsun.

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Sayın Hayati Yazıcı bir teşekkür konuşması yapacak.

Üç dakika süre veriyorum.

Sayın Bakan, buyurunuz. (AK Parti sıralarından alkışlar)

DEVLET BAKANI VE BAŞBAKAN YARDIMCISI HAYATİ YAZICI (İstanbul) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; yüce Meclisi saygıyla selamlıyorum.

13 Haziran 2005 tarihinde yüce Meclise sevk edilen ve 5555 numarayı alan Vakıflar Kanunu'nun kanunlaşmasında Komisyon Başkanı olarak, Komisyon üyeleri olarak, parti grupları olarak, milletvekilleri olarak, eleştirerek ya da öneride bulunmak suretiyle verdiğiniz katkıdan dolayı her birinize ayrı ayrı teşekkür ediyorum ve bu çerçevede, Vakıflar Genel Müdürlüğünde çalışan, Genel Müdüründen en alt kademesindeki çalışma arkadaşlarıma, yoğun katkı ve destekleri, emekleri dolayısıyla, yüce Meclis huzurunda onlara da teşekkür ediyorum.

Bu Kanun'la vakıf müessesesi yeni bir evreye girmiş bulunuyor. Mazbut, mülhak ve cemaat vakıflarının, Lozan Anlaşması kuralları gözetilerek, pozitif hukuk kuralları gözetilerek birey hakları ve mülkiyet hakkı ölçüğünde gerekli düzenlemeler yer almış bulunmaktadır ve ayrıca, Medeni Kanun hükümlerine göre kurulması öngörülen yeni vakıfların kurulmaları, denetlenmeleri, yönetimlerine ilişkin düzenlemeler bu Kanun'da yer almıştır. Vakıflar Genel Müdürlüğünün yeniden yapılandırılmasıyla daha fonksiyonel hâle getirilmesi amaçlanmıştır.

Detaya girmeyeyim, ama şunu özellikle sizlerle paylaşmak istiyorum: Belki, bu Mecliste, müzakereler esnasında pek üzerinde durulmadı ama dün akşam bir televizyon konuşmasında ifade ettim, o cümleyle bitirmek istiyorum: Değerli arkadaşlar, bu Kanun'un 57'nci maddesinde ilk defa Türkiye'de Vakıflar Genel Müdürlüğü bünyesinde Dış İlişkiler Daire Başkanlığı kurulmuştur ve bundan böyle Kosova'da, Sırbistan'da, Bosna-Hersek'te, Yunanistan'da, Romanya'da, Bulgaristan'da, Kırım'da, Mısır'da, Suriye'de, Cezayir'de, her nerede ecdadımızın eseri varsa, vakıf eseri varsa onların bakım ve onarımları inşallah bu Dış İlişkiler Daire Başkanlığı eliyle Türkiye tarafından yapılacaktır. Dolayısıyla bu yüce Meclis bugün burada tarihe not düşmüştür. Bu sebeple de yüce Meclisin önünde saygıyla eğiliyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

Hiç kimsenin kaygısı olmasın. Duyarlı, her konuda hak ve hukuku gözeten bir cumhuriyet hükûmeti vardır. Bu cumhuriyet hükûmetinin tek çabası, tek emeği, hedefi, bu ülke insanına, bu güzel coğrafyada yaşayan insanlarımıza hiçbir ayırım yapmadan, doğu-batı, kuzey-güney demeden hizmet etmektir. Biz bunu hedefledik, bunu paylaşıyoruz. Bunu Meclisle de paylaşmaktan büyük mutluluk duyuyorum.

Kanun'un hayırlı, uğurlu olmasını diliyorum, hepinizi saygıyla selamlıyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Bakan.

Şimdi on beş dakika ara veriyorum.

Kapanma Saati: 18.37

ÜÇÜNCÜ OTURUM

Açılma Saati: 18.57

BAŞKAN: Başkan Vekili Meral AKŞENER

KÂTİP ÜYELER: Fatoş GÜRKAN (Adana), Yusuf COŞKUN (Bingöl)

BAŞKAN – Sayın milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisinin 67'nci Birleşiminin Üçüncü Oturumunu açıyorum.

Kanun tasarısı ve tekliflerini görüşmeye devam edeceğiz.

2'nci sırada yer alan Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı ile Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporu'nun görüşmelerine kaldığımız yerden devam ediyoruz.

2.- Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı ile Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Raporu (1/483) (S. Sayısı: 95) (x)

BAŞKAN – Komisyon? Burada.

Hükûmet? Burada.

Geçen birleşimde, 3'üncü madde üzerinde Sanayi, Ticaret, Enerji, Tabii Kaynaklar, Bilgi ve Teknoloji Komisyonu Başkanı Kütahya Milletvekili Sayın Soner Aksoy konuşmuştu.

Şimdi söz sırası, Cumhuriyet Halk Partisi Grubu adına Mersin Milletvekili Sayın Vahap Seçer'e aittir.

Buyurun Sayın Seçer. (CHP sıralarından alkışlar)

CHP GRUBU ADINA VAHAP SEÇER (Mersin) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; 95 sıra sayılı Kanun Tasarısı'nın 3'üncü maddesi hakkında grubum Cumhuriyet Halk Partisi adına söz almış bulunmaktayım. Yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Değerli milletvekilleri, öncelikle Cumhuriyet Halk Partisinin 2007 seçim bildirgesinde yer alan ve son derece önem verdiğimiz ar-ge konusunun gündeme alınmış olmasından dolayı partim adına duyduğum memnuniyeti dile getirmek isterim.

Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak bu yasa taslağını destekliyoruz, ancak yetersiz bulduğumuzu belirtmek istiyorum. Oysaki arzu ettiğimiz, daha kapsamlı, sürdürülebilir, somut hedefleri olan, maliyeti belli bir yasa taslağının hazırlanması idi.

Yasa tasarısında belirtilen hususların öncelikle ekonomik yönden değerlendirilmesi gerektiğini düşünmekteyiz. Meclis Genel Kuruluna gelen bu yasa tasarısı ile ülkemizde araştırma-geliştirme faaliyetlerinin harcamalarının artış göstereceğinden kaygımız yok. Ancak ülkemizin teknolojik kapasitesinin ve rekabet gücünün artmasına çok önemli katkılar sağlayacağına endişeyle bakmaktayız.

Ülkemizde teknolojik kapasitenin ve rekabet gücünün gelişmesinin önünde ciddi engellerin olduğu hepimizce aşikârdır. Bu engelleri, sadece bu tasarı ile getireceğimiz birtakım desteklerle çözemeyeceğimiz kanaatindeyiz. Teknolojik kapasitenin ve rekabet gücümüzün artırılmasının önündeki engeller nelerdir, bunların doğru tespit edilmesi gerektiğini düşünmekteyim. Ayrıca, ar-ge desteği vereceğimiz sektörlerin sorunları had safhadadır, bunu hepimiz bilmekteyiz.

(x) 95 S. Sayılı Basmayazı 7/2/2008 tarihli 60'ıncı Birleşim Tutanağı'na eklidir.

Türkiye'de faaliyet gösteren firmalarımızın, işletmelerimizin değişik sorunları vardır. En başta yapısal sorunları gelmektedir. Türkiye'de, bilindiği gibi, işletmelerin yüzde 99'a yakın bir kısmı küçük ve orta boy işletmelerdir. Dolayısıyla, bunların birçoğu maalesef kayıt dışı faaliyet göstermektedir. Bunlar da kayıt dışılıkta -bu oran, bu işletmeler içerisinde yüzde 50 civarındadır- beraberinde birtakım sorunları da getirmektedir. Finansman sorunu ve bunun temini sorunu, firmaların büyük çoğunluğunun küçük işletme olmasından kaynaklanan bir altyapı noksanlığı sorununu da beraber getirdiği gibi bu firmaların bilgiye ulaşmada da sıkıntılar çektiğini hepimiz biliyoruz. Doğal olarak bu yapısal sorunlar firmalarımızın dünyadaki gelişmeleri yakından takip etme, bu gelişmeler karşısında uygun stratejiler geliştirmesini ve bu kapasitelerini korumalarından maalesef yoksun kalmaktadırlar.

Ayrıca, son beş yıldır, mevcut iktidarın, Adalet ve Kalkınma Partisi İktidarının uyguladığı ekonomik politikalar da özellikle sanayi kesiminde, buna bağlı olarak küçük ve orta boy işletmelerde değişik sorunları da beraberinde getirmiştir. Yüksek faiz, düşük kur politikası dolayısıyla ithalatın patlaması, özellikle ara mallarda, büyük sanayinin bu ara malı yurt dışından temin etme isteği firmalarımızı, maalesef, çok güç duruma düşürmüştür. Ayrıca, işletmelerimiz, üretici işletmelerimiz, sanayicilerimiz ciddi anlamda borçlanmışlardır. Özel sektörün bugün için iç ve dış borcu 147 milyar dolar seviyelerine gelmiştir.

Değerli arkadaşlarım, yerli firmalarımızın uluslararası alanda rekabet gücü azalmıştır. Firmalarımız finansman yokluğundan, finansman teminindeki sıkıntılardan dolayı, maalesef, yabancı sermayeye satılmak zorunda kalmıştır. Birçok sanayici, tabii, görece olarak daha az riskli sektörlere yönelmek zorunda kalmıştır. Sanayinin bu geri gidişi, onları sanayi dışında, üretim dışında daha rahat para kazanabilecekleri, daha az risk alabilecekleri birtakım sektörlere, hizmet sektörü gibi, enerji sektörü gibi, gayrimenkul sektörü gibi sektörlere yönelmelerine neden olmuştur. Bu da ülkemizde sanayi sektörünün büyüme potansiyelini, maalesef, olumsuz yönde etkilemiştir.

Kanun tasarısının 2'nci maddesinde, firmaların ar-ge faaliyetinde en az 50 tam zaman eş değer personeli istihdam etme şartının 10 tam zaman eş değer personele indirilmesi teklifimiz kabul görmedi. Bizim buradaki amacımız, bu tasarının mümkün olduğunca, Türkiye'de işletmelerin yüzde 99'unu teşkil eden küçük ve orta boy işletmeleri de içine almasıydı ancak bu önergemiz, maalesef, Genel Kurul tarafından kabul görmedi.

Değerli milletvekilleri, hepimizin de bildiği gibi, KOBİ'ler Türk ekonomisinin temel taşıdır, lokomotifidir. Son yıllarda uygulanan ekonomik politikalar, Türkiye'de KOBİ'leri önemli ölçüde sıkıntılarla

karşı karşıya getirmiştir. Yüksek faiz, aşırı değerli Türk lirası politikası, sanayide “ara mal” olarak ifade edilen KOBİ’lerin ürettiği ürünlerin yurt dışından teminini zorunlu kılmıştır. Bu gelişmeler, KOBİ’ler üzerinde tarif edilemez tahribatlar meydana getirmiş, birçok küçük ve orta boy işletme ya üretimlerini azaltmak ya da durdurmak zorunda kalmışlardır. Oysaki Türk ekonomisi içerisinde KOBİ’lerin durumunu ve fonksiyonlarını incelediğimizde, içerisinde buldukları yanlış ekonomik politikalardan kaynaklanan bu durumu hiç de hak etmediklerini göreceğiz.

Değerli milletvekilleri, ülkemizde işletmelerin yüzde 99’unu KOBİ’ler oluşturuyor. Bu da yaklaşık olarak 1 milyon civarında işletme demektir. Toplam istihdamın yüzde 75’ini KOBİ’ler sağlıyor. Yatırımlardaki payları yüzde 38, toplam ihracattaki payları yüzde 10, üretilen toplam katma değer içindeki oranları ise yüzde 20 civarındadır. Ayrıca, KOBİ’ler dinamik ve gelişmeye açık işletmelerdir. Ülkemizin ekonomik kalkınmasına sunduğu katkılarıyla, istikrarlı büyümenin sağlanmasındaki katkılarıyla, istihdam üzerinde olumlu etkileriyle Türkiye’nin Avrupa Birliği sürecinde çok önemli bir role sahip işletmelerimizdir.

Ancak, KOBİ’ler, Türk ekonomisi içerisinde bu kadar önemli bir role sahipken henüz ülkemizin kapsamlı, sürdürülebilir bir ulusal KOBİ politikasına sahip olmaması gerçekten çok şaşırtıcıdır. Küreselleşmeye ayak uydurmamızın zorunlu olduğu artık bir gerçektir. Bu, bir gereklilik değil, zorunluluktur. Dolayısıyla dünya pazarlarında rekabetçi bir yapıya ve güce sahip olabilmek için güçlü işletmeler oluşturmak zorundayız. Mutlaka, KOBİ’lerin bugün içerisinde bulunduğu temel sorunları kısa zamanda bertaraf edecek ulusal KOBİ politikalarımızı oluşturmak zorundayız.

Bütün bunları değerlendirdiğimizde, mümkün olduğunca çok sayıda küçük ve orta boy işletmeleri ar-ge destek ve teşvik kapsamı içerisine almamız gerektiğini Cumhuriyet Halk Partisi Grubu olarak düşünmekteyiz.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

VAHAP SEÇER (Devamla) – Değerli milletvekilleri, ülkemizde Adalet ve Kalkınma Partisi İktidarının uyguladığı ekonomik politikalar firmalarımızın üretim ve teknolojik gelişme faaliyetlerini yok saymaktayken, ayrıca birtakım yapısal sorunlar ortadan kaldırılmadan uygulamaya konulacak olan ar-ge destek politikasının yetersiz, hatta etkisiz kalacağını düşünmekteyiz.

Değerli milletvekilleri, ulusal sanayimize sahip çıkmalıyız. Eğer işsizliği azaltmak istiyorsak, refah düzeyi yüksek bir toplum yaratmak istiyorsak, sağlam bir ekonomik yapıya sahip olmak istiyorsak, ülkemizin gelişmiş ülkeler arasındaki yerini almasını istiyorsak teknolojik seviyesi ve uluslararası rekabet gücü yüksek, sosyal yönü güçlü bir ulusal sanayi yaratmak zorundayız.

Değerli milletvekilleri, bu duygu ve düşüncelerle hepinizi saygıyla selamlıyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Seçer.

Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına Adana Milletvekili Sayın Yılmaz Tankut.

Buyurun Sayın Tankut. (MHP sıralarından alkışlar)

Süreniz on dakika.

MHP GRUBU ADINA YILMAZ TANKUT (Adana) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı’nın 3’üncü maddesiyle ilgili olarak Milliyetçi Hareket Partisi Grubu adına söz almış bulunmaktayım. Bu vesileyle hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Bugün görüşmekte olduğumuz ve geç kalan bu tasarımı biz esasen olumlu fakat dar kapsamlı bulmaktayız. Tasarımın, ilgi alanı itibarıyla Sanayi ve Ticaret Bakanlığı tarafından hazırlanıp sunulmasının daha doğru olacağı düşüncesindeyiz.

Maliye Bakanlığı ülkemiz ar-ge faaliyetlerinin gerçek sorunlarını çözmek yerine, dar kapsamda daha çok vergi kanunlarına uygunluk açısından düzeltmelerle yetinmiş. Bu yüzden bu kanunun uygulanmasında ileride problemler çıkabileceğini tahmin etmek hiç de zor olmayacaktır.

Sayın milletvekilleri, kalkınma ve gelişme daha iyi kalitede ve daha çok miktarda mal ve hizmet üretimine dayanmaktadır. Üretimi daha nitelikli kılmak ise teknolojiyle mümkündür. Teknolojinin etkin üretimi ve kullanımı da bilgi veya enformasyonla sağlanmaktadır. Bu bağlamda teknolojik gelişme, kalkınmanın önemli göstergelerinden bir tanesidir.

Teknolojik gelişmeler ülkelerin ekonomik ve sanayi yapısını etkilediği gibi siyasi ve sosyal yapısını da değiştikliklere uğratmaktadır. Bütün ülkeler bilim ve teknoloji politikalarını sistemsel bir bütünlük içinde ele almakta, küreselleşen teknolojiye sahip olmak için ar-ge faaliyetlerine önem vermektedirler.

Değerli milletvekilleri, günümüzde ülkelerin gelişmişlik düzeyi ar-ge harcamalarına ayrılan kaynaklarla ölçülebilir hâle gelmektedir. Türkiye araştırma-geliştirme harcamaları ve araştırma-geliştirme faaliyetleri konusunda gerek Avrupa Birliği ülkelerinden gerekse aday ülkelerden ne yazık ki geridedir. Ülkemizde üretilen katma değerın yükseltilmesi için de araştırma-geliştirme faaliyetleri mutlaka desteklenmelidir. İşte bu durum 2000 yılında 57'nci Cumhuriyet Hükümeti tarafından tespit edilerek, Sanayi ve Ticaret Bakanlığınca Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu hazırlanmış, 26 Haziran 2001 tarihinde de kabul edilerek yürürlüğe girmiştir.

Gelişmiş ülke örneklerinde olduğu gibi sanayicimiz ile araştırmacılarımızı birlikte çalıştırmayı özendiren bu kanun ile ülkemizde bugün 28 adet teknoloji geliştirme bölgesi kurulabilmiştir, ama bugün bunların sadece on beş tanesi faaliyettedir. Ancak, giderek artan destekleme çabalarına rağmen Türkiye'de ar-ge harcamalarının hem gayrisafi yurt içi hasıla hem de toplam ürün maliyeti içindeki payı, olması gereken düzeylere, maalesef, gelememiştir. Özgün, teknolojik açıdan gelişmiş, rekabet gücü fazla ve yüksek katma değere sahip ürünler, ar-ge faaliyetleri yoluyla dış pazarlardaki payımızı artırabilir.

Sayın milletvekilleri, bilim ve teknoloji politikalarının gelişmesi sonucunda ülkelerde bilgi toplumuna yönelme olgusu yerleşmiş, son on yıllık dönemde en çok konuşulan konuların başında bilgi toplumu yer almıştır. Teknolojinin küreselleşmesiyle birlikte rekabet gücünü belirleyen en önemli ve en etkili araç, artık hiç şüphesiz bilgi olmuştur.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; tasarı 2001 yılında çıkarılan 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu'nun felsefesi olan ar-ge faaliyetlerinin ancak üniversite-sanayi iş birliğiyle gelişebileceğinin aksine yol açabilecektir. Şöyle ki, bu tasarı böyle bir birliktelik ihtiyacı duymadan, firmalara kendi ar-ge birimlerini istedikleri yerde kurma imkânı getirmek suretiyle üniversite-sanayi iş birliğinden doğacak sinerji ve enerjiyi göz ardı etmektedir.

Tasarıya göre, mevcut işletmeler içerisinde kurulu ya da kurulacak ar-ge merkezlerinde ar-ge personelinin tespitinde de sorunlar doğabilecektir.

Tasarının en önemli sakıncası da, teknoloji geliştirme bölgelerinde belirli sınırlar dâhilinde ve yönetici şirketin gözetim ve denetiminde yapılan ar-ge faaliyetlerinin çok dağınık bir alanda ve şirketlerin kendi bünyesinde yapılıyor olmasıdır. Bu yönüyle denetimden kaçmak isteyen ar-ge faaliyetleri, teknoloji geliştirme bölgelerini tercih etmezler ve şu anda üniversite-sanayi iş birliğinin en iyi çalıştığı alanlar, cazibesini kaybetmiş olur.

Esas olarak, ar-ge personelinin en yoğun bulunduğu yerler de hiç şüphesiz üniversitelerimizdir. Ülkemizin ar-ge konusunda gelişimini öngören bu tip yasalarda dikkat etmemiz gereken husus, teknoloji geliştirme merkezlerini sekteye uğratmadan, onları baltalamadan destek vermek suretiyle teknoloji alanında çağ atlatmak ve büyütme olmalıdır diye düşünüyoruz.

Bu tasarının 3'üncü maddesinin birinci fıkrasında yar alan ar-ge indiriminden 500'den fazla ar-ge personeli çalıştıran ar-ge merkezlerine niçin ayrıcalık tanındığını da anlayabilmiş değiliz. Bu durum ülkemiz sanayisinin dışlanmasına yol açabilecektir, KOBİ'ler de kapsam dışı kalacaktır.

Üçüncü fıkrasında, sigorta priminin yarısının beş yıl süreyle kamu tarafından karşılanacağı hükmü getirilmektedir. Ar-ge faaliyetleri çoğunlukla geri dönüşü çok uzun yıllar alan faaliyetlerdir. Kimi zaman da hiç geri dönüşü olmayan projelere de yatırım yapılmaktadır. Kamu olarak ar-ge personelinin sigorta primlerini teşvik edecek isek, bunu niçin beş yılla sınırlıyoruz?

Rekabet öncesi iş birliği projelerinde de aynı durum söz konusudur değerli arkadaşlar. Hangi projeler nasıl hazırlanıp bu kapsamda değerlendirilecektir? Hiçbir ipucunu maddede maalesef göremiyoruz. Üniversite ve bilim kurulları olmadan projeler teorik temelli ve ülke faydasına nasıl ölçüm yapılabilecektir ve ülke faydasına nasıl hizmet edecektir?

Değerli milletvekilleri, bu tasarıdan beklenen, cari açıktaki yapısal problemlere çözüm üretmede ar-ge'yi ve inovasyonu yurt sathına yaymak, sanayi ile ar-ge'yi her ortamda buluşturmak ve teknolojik bilgiyi ticarileştirmek olmalıydı.

Kanunun uygulanması ve denetimi için ileride çıkabilecek yönetmelikte belki bu hususlara da dikkat edilir ama unutmayalım ki, yönetmelik sadece iki bakanlığımızın kararıyla değiştirilebilir. Bu kanundan faydalanacak olan firmaların, teknoloji geliştirme bölgeleri ile KOSGEB'in TEKMER'lerinde fiziken yer alması mümkün olmayan ar-ge ve yenilik faaliyetleriyle de uğraşması sağlanmalıdır.

Öte yandan, tasarıda "Teknogirişim sermayesi desteği, yüksek lisans ve doktora derecelerini en çok beş yıl içinde almış olanlara verilecektir." denilmektedir. Hâlbuki, yüksek lisans ve doktorasını bitirdikten sonra özel veya kamu kuruluşlarında başkası adına çalışıp da iyi bir ar-ge fikrini kendisi geliştirmek isteyen araştırmacılar da hiç şüphesiz olacaktır ve olabilir. Kendi sermayesi olmayan bu gibi araştırmacılara, beş yıldan eski mezun oldukları gerekçesiyle teknogirişim sermaye desteği verilmeyecektir. Bu konu da kanunun zayıf taraflarından birisi olarak göze çarpmaktadır.

Ülkemizde hızlı bir gelişim gösteren yazılım sektörü, bu tasarıda ayrı bir başlık altında ele alınıp hem mevcut sorunlar giderilmeli hem de yeni teşvik sistemi getirilmeliydi. Bugün milyar dolarlık yazılım sektöründe, ülkemiz yazılım firmaları kendi çabalarıyla ayakta durmakta ve bu manada da çok sıkıntılarla, yoğun mücadeleler vermek suretiyle hizmet etmektedirler.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; bilim ve teknolojiyi esas alan, ar-ge ve inovasyona ağırlık veren istihdam odaklı sanayileşme politikaları uygulandığında sanayimiz fasonlaşmadan kurtulacak ve araştırma ve geliştirmeler hiç şüphesiz kurumsallaştırılacaktır.

Milliyetçi Hareket Partisi olarak, bugün görüştüğümüz tasarının uygulanmasında sorunlar çıkmayacağını ümit etmek istiyoruz. Buradan gerekli ikaz ve çözüm önerilerimizi de yapıyoruz.

Her alanda ar-ge faaliyetleri için yapılabilecek en fazla teşviki ve desteği ülke olarak yapmalıyız. Yeni nesillerimizin düşünce ve projelerine önem vermek suretiyle, çağın gerektirdiği gelişmeyi yakalayabilmek için millî bir strateji belirlemeliyiz diyor, bu düşüncelerle sözlerimi tamamlıyor, yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Tankut.

Şahıslar adına söz talepleri vardır.

İlk söz, Malatya Milletvekili Sayın Mücahit Fındıklı'ya aittir.

Buyurun Sayın Fındıklı... Yok.

Sakarya Milletvekili Sayın Hasan Ali Çelik. (AK Parti sıralarından alkışlar)

HASAN ALİ ÇELİK (Sakarya) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı'nın 3'üncü maddesi üzerine söz almış bulunmaktayım. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Araştırma ve geliştirme, bütün dünyanın olduğu gibi ülkemiz için de çok önemli bir konu ve faaliyettir. Eğer insanoğlu araştırma ve geliştirme faaliyetlerini yapmasaydı bugünkü şartlarımız ve imkânlarımız olamayacaktı. Yarını da daha iyi hâle getirmek bugün yapacağımız ar-ge faaliyetlerine bağlıdır. Bütün bu faaliyetler de ar-ge'ye yapılacak destek, teşvik ve katkılarla mümkün olacaktır. Parasal anlamda bütçeden ayrılacak payların artmasıyla mümkündür. Bunu da bugünkü kanunla Hükümetimizin yapıyor olması, destekliyor olmasından dolayı müteşekkirdiğimizi ifade etmek istiyorum. Gelişmiş, ilerlemiş bir ülke olmanın gereği de budur.

Kanun, ar-ge faaliyetlerine daha fazla güç veren çeşitli destek ve teşvik unsurlarını da kapsamaktadır. Teknoloji merkezi işletmelerinde, ar-ge merkezlerinde, kamu kurum ve kuruluşları ile kanunla kurulan vakıflar tarafından veya uluslararası fonlarca desteklenen ar-ge ve yenilik projelerinde teknogirişim sermaye desteklerinden yararlananlarca gerçekleştirilen ar-ge ve yenilik harcamalarının tamamı ile 500 ve üzerinde tam zaman eş değer ar-ge personeli istihdam eden ar-ge merkezlerinde çeşitli ar-ge indirimleri uygulanacaktır, uygulanmaktadır. Kamu personeli hariç olmak üzere, ar-ge ve destek personelinin bu çalışmaları karşılığında elde ettikleri ücretlerin, doktoralı olanlar için yüzde 90'ı ve diğerleri için de yüzde 80'i gelir vergisinden müstesnadır bu kanun çerçevesinde. Yine kamu personeli hariç olmak üzere, ilgili personelin bu çalışmaları karşılığında elde ettikleri ücretlerinden hesaplanan sigorta primi, işveren hissesinin yarısı, her çalışan için beş yıl süreyle Maliye Bakanlığı bütçesine konulacak ödenekten karşılanacaktır. Bu kanun kapsamındaki ar-ge ve yenilik faaliyetleri ile ilgili olarak düzenlenen kâğıtlar damga vergisinden muaf olacaktır.

Teknogirişim sermayesi desteği olarak da 2'nci madde ki, ben burada 2'nci maddenin (e) bendini yine ifade etmek istiyorum: Teknogirişim sermayesi: Örgün öğrenim veren üniversitelerin herhangi bir lisans programından bir yıl içinde mezun olabilecek durumdaki öğrenci –yani son sınıf öğrencileri- yüksek lisans veya doktora öğrencisi veya yüksek lisans veya doktora derecelerinden birini ön başvuru tarihinden en son beş yıl önce almış kişilerin teknoloji ve yenilik odaklı iş fikirlerini, desteği veren merkezî yönetim kapsamındaki kamu idareleri tarafından desteklenmesi uygun bulunan -TÜBİTAK, Planlama, DPT gibi- iş planı çerçevesinde, katma değer ve nitelikli istihdam yaratma potansiyeli yüksek teşebbüslere dönüştürebilmelerini teşvik etmek için yapılan sermaye desteğini ki, 100 bin YTL hibeyi ihtiva etmektedir; bu verilecektir ve bu da, her takvim yılı için belirli bir ölçekte artırılmak suretiyle, yıllık toplam 10 milyon YTL'yi geçmeyecek şekilde destekleme amaçlı, yine bu teknoloji girişim sermayesi olarak ilgililere sunulacaktır. Ar-ge destek ve teşviklerinin takibi de, ayrıca kanunda ifade edildiği şekilde yapılacaktır.

Elbette, bütün bu teşvik ve destekler yeterli değildir. Ancak, var olanı iyileştirmek, geliştirmek iyi bir adımdır. Bir endüstriyel işletmenin ürününü geliştirmesi, daha nitelikli hâle getirmesi ve hatta daha ekonomik bir şekilde üretmesi önemlidir. Ülkemizin kalkınmasının, gelişmesinin, bilim ve teknolojiyle, ar-ge'yle olacağını biliyoruz. Ne olursa olsun, ülkemizin daha ileri seviyelere gelmesi şarttır. Bu kanun, buna biraz daha imkân sağlayacak ve destekleyecektir.

Kanunun kabulünün ülkemizdeki bilim camiasına, sanayicilerimize, araştırmacılarımıza, yenilikçi fikirlere ve projelere sahip herkese, bütün milletimize hayırlar getireceği inancımı belirtir, sizleri saygıyla selamlarım. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Çelik.

Şimdi, söz, İzmir Milletvekili Sayın Mehmet Ali Susam'da.

Buyurun Sayın Susam. (CHP sıralarından alkışlar)

MEHMET ALİ SUSAM (İzmir) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; 3'üncü madde ile ilgili olarak kişisel görüşlerimi belirtmek üzere söz almış bulunmaktayım. Hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Konuşan arkadaşlarımızın da belirttiği gibi, ar-ge gibi bir konuda destek vermek, ar-ge'yi ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik koşullarda destekleyerek ülkemizi daha iyi bir noktaya çıkarmak hepimizin ortak hedefi. Biliyorsunuz, komisyon görüşmelerinde de söyledik, ar-ge ülkemizin bugün ayırdığı pay açısından çok düşük olduğu bir seviyede. Binde 7'lerden dünya ortalamasına çıkarmak için çok daha fazla kaynak aktarmaya ihtiyacımız var. Ancak bu yasa tasarısında karşı çıktığımız temel konu şudur: Bu yasa tasarısı, çok sınırlı sayıda firmayı destekleyen ve ulusal bir ar-ge politikası oluşturmaktan daha çok, belirli desteklerle ülkenin içinde bulunduğu ekonomik politikalara çözüm aramaya çalışan bir amaç hedeflemektedir. Bu ar-ge yasasında, özellikle 500 ar-ge elemanı çalıştırılması ve bu anlamıyla yabancı şirketlerin ülkeye teşvik edilmesi, 50'den fazla ar-ge elemanı çalıştırma alt koşulu, tümüyle ülkemizdeki yatırımcıların, KOBİ'lerin, küçük-orta boy işletmelerin ve ülkedeki yatırımcı firmaların dışarıda kalmasına neden olmaktadır.

Değerli arkadaşlar, çok somut bazı örnekler vereceğim. Bazı verdiğimiz önerilerin niye dikkate alınmamasını bu anlamıyla daha iyi anlarız. Dedik ki, Türkiye'deki işletmelerin yüzde 98'i KOBİ. Bunların toplam çalıştırdığı işçi sayısı 50. Bunların bu konuda teşvik edilebilmesi için, örneğin, bu yasa da bir değişiklik yapalım, 50 tane ar-ge elemanı çalıştıran firmanın ara tedarikçisi olan firmaların çalıştırdıkları ar-ge elemanlarını bu 50'nin içerisinde sayalım. Diyelim ki bir otomobil firmasına yedek parça yapıyor, bu insanın çalıştırabileceği ar-ge elemanı sayısı 2-3 tane. Bu 50 eleman içerisinde, o otomobil firmasının ar-ge'si içerisinde sayılsın tedarikçisi. Ancak, bu konuda destek bulamadık.

Değerli arkadaşlar, ülkedeki küçük, orta boy işletmelerin bugün ar-ge desteklerinden alabildikleri kaynaklar çok sınırlıdır. TÜBİTAK'tan da alınan destekler, önce parayı harca daha sonra sana destek vereyim, anlayışı içerisinde. Bugün işletmelerimizin içinde bulunduğu ekonomik koşulları dikkate aldığımızda, hepsinin, önce günlük çevirmenini çevirme derdinde olmasından dolayı ar-ge'yi daha ikinci plana ittikleri bir gerçektir. Aslında, ar-ge'ye ayrılması gereken kaynak, her şeyin önünde olması gereken kaynaktır çünkü çağımızda ürün geliştirmeye ve yeniliğe kaynak ayıramıyorsanız rekabetçi ortamda geriye kalıyorsunuz demektir ama firmamızın bunu yapma güçleri yoktur ve çalıştırabilecekleri ar-ge elemanı sayısı sınırlıdır. Onun için, çok net bir öneri verdik, dedik ki bu ara tedarikçilerin bu anlamıyla desteği ihtiyacı vardır.

Bir ikinci örnek vereyim size: Bakın, günümüzde, büyük otomobil firmaları –otomobil firmalarından örnek veriyorum çünkü otomobil firmalarına destek vermeyi amaçlayan bir ar-ge teşvikidir bu- hepsi, sattıkları otomobille birlikte şehirlerde büyük servisler açmışlardır. Bu alanda çalışan küçük işletmeler, bu servisler karşısında iş göremez duruma gelmişlerdir. Biz bir örnek yaptık, Bornova Üçüncü Oto Tamircileri Sanayi Sitesi'nde, oto tamircilerinin, elektronik çalışan bu araçların, büyük makineler vasıtasıyla bu elektronik ve bilgisayarlı otomobillerin arızalarını tespit edebilecekleri bir ar-ge merkezi oluşturduk. Bu ar-ge merkezinin çalıştırdığı 5 ile 10 arasında eleman var. Bu ar-ge merkezi neyi sağladı biliyor musunuz?

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Bir dakika ek süre veriyorum, lütfen tamamlayınız.

MEHMET ALİ SUSAM (Devamla) – Büyük servislere giden bütün arabaların daha ucuz fiyata bu merkeze gelip, tamirati gerekli olan arızalarının tespit edilip, küçük tamircilerin onu tamir edebilme imkânını sağladı. Ancak, bunların yaşaması, şu an o ar-ge birimine meslek odalarının verdiği destekle ancak gidebiliyor. Bu ar-ge'yi uluslararası anlamda belirli projelerden kaynak aktararak destekleme durumundayız.

Değerli arkadaşlar, neden böyle birçok sanayi sitesini destekleme fırsatını kaçıırıyoruz -dökümcüler var, oto tamircileri var, mobilyacılar var- bunların küçük ar-ge birimlerini desteklemeyi bu proje içerisinde elimize almıyoruz? Ama, maalesef, bu projede en önemli eksik olan yanlardan bir tanesi budur. Bu projeye, küçük-orta boy işletmelerin, tasarımdan ürün geliştirmeye kadar birçok konuda kaynak aktarıp çalıştırabileceği ar-ge elemanını çalıştırma imkânını elinden alıyoruz. Onun için -bu konuda diğer söz aldığımızda da belirteceğim- KOBİ'ler ve küçük-orta boy işletmeler bu projede gündem dışı kalmıştır. Hepinizi saygıyla selamlıyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Susam.

Madde üzerinde soru-cevap işlemine geçiyoruz.

Sayın Tankut...

YILMAZ TANKUT (Adana) – Sayın Başkanım, teşekkür ediyorum.

Sayın Bakana sormak istiyorum: Araştırma-geliştirme faaliyetleri çerçevesinde, özellikle yazılım alanında, kendi imkân ve yeteneklerimizle geliştirdiğimiz herhangi bir yazılım -uygulama ve ticari yazılımlar hariç- platformuna sahip miyiz? TÜBİTAK tarafından geliştirilen ve millî işletim sistemi olarak ilan edilen bu Pardus işletim sistemini, başta Bakanlığınız olmak üzere, diğer kamu kurumlarında da kullanıyor musunuz? Kullanmıyorsanız, ne zaman kullanmayı planlıyorsunuz?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Coşkunoğlu.

OSMAN COŞKUNOĞLU (Uşak) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Birinci sorum: Birinci fıkra rekabet öncesi iş birliğini neden kapsamıyor? Bunu sormak istiyorum.

İkinci sorum: İkinci fıkrada gelir vergisi stopajı teşvikinde doktorali ar-ge personelinin neden sadece yüzde 90'ı gelir vergisinden müstesna, neden yüzde 100 değil? Bu yönde öneriler yapılmıştı.

Üçüncü sorum: Üçüncü fıkrada 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu'nun geçici 2'nci maddesinden söz ediliyor. Geçici 2'nci maddesini göremedim ben o Yasa'da. Bir yanlışlık mı var?

Beşinci fıkrada sözü edilen kamu idareleri hangileridir? Bunlar neden tasarıda belirtilip ismen tanımlanmıyor?

Yine beşinci fıkrada “Kim başvurursa başvursun 100 bin YTL'ye kadar teknogirişim sermayesi hibe olarak verilir.” deniyor. “Verebilir” denmiyor, “verilir” deniyor. Yani, otomatik olarak verilir gibi. Bu doğru mu? İdarenin takdir hakkı yok mu?

Son sorum...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Buyurun Sayın Erçelebi.

HASAN ERÇELEBİ (Denizli) – Teşekkür ederim Sayın Başkanım.

Aracılığınızla Sayın Bakana sormak istiyorum: Bu yasayla tekstil alanındaki ar-ge'lere ne ayırıyorsunuz? Sanayi ve üniversite iş birliği nasıl sağlanacak?

İkinci sorum: Türkiye tekstilden vaz mı geçiyor?

Üçüncü sorum: Denizli ne zaman teşvik kapsamına alınacak?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Paksoy.

MEHMET AKİF PAKSOY (Kahramanmaraş) – Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Sayın Bakanım, bu tasarı yasalaştığında teknogirişim sermayesi desteği için başvuru yapması beklenen genç girişimci sayısı yıllık ne düzeyde olacaktır?

İkinci sorum: Birkaç gencin birlikte çalıştığı bir işletmede başvurularının kabul edilmesi hâlinde birden fazla kişiye, yani tamamına ayrı ayrı teknogirişim sermayesi desteği verilebilecek midir?

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Cengiz.

MUSTAFA KEMAL CENGİZ (Çanakkale) – Sayın Bakanım, teşekkür ediyorum.

Bu kanun araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi hakkında bir kanun olarak karşımıza çıkmaktadır. Gelişmiş ülkelere göre ülkemizde, ar-ge kuruluşlarının devlet bünyesinde ve özel sektörde tam anlamıyla gelişmediği, yeterli düzeyde oluşmadığı ve bu konuda geç kaldığımız uluslararası mukayeselerden de anlaşılmaktadır.

Çağımız, bilgi ve teknoloji çağı. Geleceğimiz ise teknolojik ürünlerin ve teknolojik gelişmelerin hâkim olacağı bir çağdır. Ülkemizin geleceği ve güvenliği açısından:

1) Uzay bilimleri teknolojisi,

2) İletişim bilimi ve bilişim teknolojisi,

3) Hava ulaşımı ve uçak teknolojisi,

4) Silahlı kuvvetlerin ihtiyacı olan ve savunma ve savunma sanayi teknolojisinde devletimizin uluslararası düzeyde kabul gören bu dallardaki gelişmeleri takip edecek, test edecek veya onay verecek ar-ge'lerimizi devletimiz kurmuş mudur veya bu yönde devletimizin kurma veya geliştirme çabası, çalışmaları, düşünceleri var mıdır?

Sayın Bakanımızdan bu soruların cevabını talep ediyoruz.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Coşkunoğlu.

OSMAN COŞKUNOĞLU (Uşak) – Teşekkür ederim.

Son sorum, Sayın Başkan, aracılığınızla.

Beşinci fıkrada, toplam teknogirişim ödemeleri için 10 milyon YTL'lik bir üst sınır verilmiş. Bu üst sınır, 2023'e kadar geçerli olacak bir yasada her yıl belli miktar artırılması gerekir diye düşünüyorum. Neden böyle düşünülmedi? Bunu sormak istiyorum.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Sayın Bakan.

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Sayın Başkan, çok teşekkür ediyorum.

Sayın Tankut "Millî yazılım platformuna sahip miyiz? Kamuda da kullanılıyor mu?" diye soruyor bu sistemlerin. Millî işletim sisteminin geliştirilmesi 58'inci Hükûmet döneminde TÜBİTAK'a verildi. TÜBİTAK başarılı bir şekilde sistemi geliştirdi, geliştirmeye de devam ediyor. Kamu kurumlarımızda kullanılmaya da başlanmış bulunuyor. Maliye Bakanlığı olarak biz de birimlerimizde kullanmak için çalışmaları başlattık.

Sayın Coşkunoğlu'nun birden fazla sorusu vardı. Müsaade ederse, onlara yazılı olarak cevap vereceğim.

OSMAN COŞKUNOĞLU (Uşak) – Olmayan bir madde... Geçici madde yok...

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Var var...

İlgili kanunda madde var, oraya atıfta bulunuluyor Sayın Coşkunoğlu, o bakımdan var.

Yine "Tekstil ar-ge'lerine ne ayrılıyor?" diye soruluyor. Burada dikkat ederseniz, ar-ge'lere şunu ayırdık, bunu ayırdık değil, falan falan ar-ge'ler yapılırsa, kanunda söylenen ar-ge'ler yapılırsa, yine kanunda belirtilen teşvikler getirilmiş oluyor.

Denizli ne zaman teşviklerden faydalanacak? Bu kanun kastediliyorsa, bu kanunla bütün Türkiye faydalıyor, sadece Denizli falan değil, bütün Türkiye faydalıyor ama kırk dokuz ile getirilen teşvikten bahsediliyorsa, gelişmişlik seviyesi sıfırın altında olan yerlere onu verdiğimiz için, Denizli de böyle bir durumda değil. Denizli, gelişmişlik seviyesi oldukça ileri olan şehirlerimizden birisi. O bakımdan, kırk dokuz ildeki teşvikle Denizli'nin bir ilişkisi yok.

Sayın Paksoy, teknogirişim sermayeleriyle ilgili olarak, kanunda belirtildiği gibi, o durumlara sahip olan kimselere bu verilecek. Tabii, ne kadar verileceği ne şartlarla verileceği de kanunda belirtilmekle birlikte, bu konuda ikincil mevzuatlarda daha detay düzenlemeler yapılacak.

Yine Sayın Cengiz "Uzay bilimi, ulaşım, hava ulaşımı, savunma sanayi ar-ge'lerini devletimiz kurmuş mudur?" diyor. Bu konudaki ilgili kuruluşlarda zaten ar-ge çalışmaları sürekli olarak yapılıyor ancak, biz, bunların daha da geliştirilmesini istiyoruz. Bilhassa TÜBİTAK kanalıyla bu konularda olan ar-ge'lere de ayrıca teşvik vermek suretiyle bunların da geliştirilmesine çalışıyoruz.

Çok teşekkür ederim Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Madde üzerinde yedi önerge vardır. Önergeleri önce geliş sırasına göre okutacağım, sonra aykırılık sırasına göre işleme alacağım.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan "Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun" Tasarısının 3 üncü maddesinin madde başlığının "İndirim, istisna, destek ve teşvik unsurları" şeklinde değiştirilmesini; aynı maddenin birinci fıkrasında yer alan "Ar-Ge ve yenilik projelerinde" ibaresinden sonra gelmek üzere ", rekabet öncesi işbirliği projelerinde" ibaresinin eklenmesini; aynı fıkrada yer alan "Ayrıca bu harcamalar, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre aktifleştirilmek suretiyle amortisman yoluyla itfa edilir." cümlesinin "Ayrıca bu harcamalar, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre aktifleştirilmek suretiyle amortisman yoluyla itfa edilir, bir iktisadi kıymet oluşmaması hâlinde ise doğrudan gider yazılır." şeklinde değiştirilmesini; dördüncü fıkrasında yer alan "Bu Kanun kapsamındaki Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri" ibaresinin "Bu Kanun kapsamındaki her türlü Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri" şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Bekir Bozdağ	Reha Denemeç	Cüneyt Yüksel
Yozgat	Ankara	Mardin
Gülşen Orhan		A. Sibel Gönül
Van		Kocaeli

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı Tasarının 3. maddesinin 5. fıkrasında geçen "her takvim yılı için 10.000.000.- Yeni Türk lirası" ifadesinin, "her takvim yılı için 50.000.000.- Yeni Türk lirası" olarak değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Oktay Vural	Yılmaz Tankut	Prof. Dr. Alim Işık
İzmir	Adana	Kütahya
M. Akif Paksoy		Cemalettin Uslu
Kahramanmaraş		Edirne

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı "Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı"nın 3. maddesinin (5). fıkrasındaki "Bu fıkra uyarınca yılı bütçesinde Ar-Ge projelerinin desteklenmesi amacıyla ödeneği bulunan merkezî yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin tümü tarafından yapılan ödemelerin toplamı, her takvim yılı için 10.000.000 Yeni Türk Lirasını geçemez." ibaresinin madde metninden çıkarılmasını ve son cümledeki "Bu tutarlar" ibaresinin "Bu tutar" olarak değiştirilmesini arz ve teklif ederim.

Harun Öztürk

İzmir

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı yasa tasarısının 3. maddesinin (5)'inci fıkrasının madde metninden çıkarılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Kamer Genç	Turgut Dibek	Mevlüt Coşkuner
Tunceli	Kırklareli	Isparta
M. Rıza Yalçinkaya		Eşref Karaibrahim
Bartın		Giresun

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı yasanın 3. maddesinin 3. fıkrasının sonundaki "sigorta primi işveren hissesinin yarısı" ifadesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ederiz.

Saygılarımızla.

Ferit Mevlüt Aslanoğlu	Turgut Dibek	Esfender Korkmaz
Malatya	Kırklareli	İstanbul
Şevket Köse		Osman Kaptan
Adıyaman		Antalya

Madde:3-3 "Sigorta primi işveren hissesinin tamamı"

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı tasarının 3 üncü maddesinin (1) numaralı fıkrasına birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümlelerin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Nesrin Baytok	M. Akif Hamzaçebi	M. Ali Susam
Ankara	Trabzon	İzmir
Hüsnü Çöllü	Rasim Çakır	Osman Kaptan
Antalya	Edirne	Antalya

"Ar-Ge merkezlerinin KOBİ'lerle iş birliği yaparak, projelerine ortak etmeleri hâlinde 500 Ar-Ge personelinin hesaplanmasında iş birliği yapılan KOBİ'lerin Ar-Ge personeli de hesaba katılır."

BAŞKAN – Şimdi, maddeye en aykırı önergeyi okutup, işleme alacağım.

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı yasa tasarısının 3 üncü maddesinin 1 inci fıkrasında "ile" kelimesinden sonra gelmek üzere "beş yüz" kelimesinin "üç yüz" olarak değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Hasip Kaplan	Osman Özçelik	Ufuk Uras
Şırnak	Siirt	İstanbul
Emine Ayna		Mehmet Nezir Karabaş
Mardin		Bitlis

BAŞKAN – Komisyon katılıyor mu?

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) - Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Önerge sahiplerinden konuşacak...

Gerekçeyi okuyunuz lütfen.

Gerekçe:

Türkiye’de ar-ge merkezlerinin 500 personel bulundurma zorunluluğu, yabancı şirketlere ve iş yapacak birkaç firmaya olanak sağlayacağından fırsat eşitliği dikkate alınarak sayının 300 olarak değiştirilmesi gerekmektedir.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı tasarının 3 üncü maddesinin (1) numaralı fıkrasına birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümlelerin eklenmesini arz ve teklif ederiz.

Nesrin Baytok (Ankara) milletvekili ve arkadaşları

Ar-Ge merkezlerinin KOBİ'lerle işbirliği yaparak projelerine ortak etmeleri hâlinde 500 Ar-Ge personelinin de hesaplanmasında işbirliği yapılan KOBİ'lerin Ar-Ge personeli de hesaba katılır.

BAŞKAN – Komisyon katılıyor mu?

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükûmet katılıyor mu?

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – İzmir Milletvekili Mehmet Ali Susam, buyurun.

MEHMET ALİ SUSAM (İzmir) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; verdiğimiz önergenin gerekçesini biraz önce tam anlatmakta herhâlde zorlandık, daha önceden söylemiştim.

Söylediğimiz konu şudur: Bu ar-ge teşviklerinde ülkemizin küçük ve orta boy işletmelerinin ve ülke sanayinin gelişmesinden ar-ge'yi teşvik edebilecek sonuçlar çıkarmalıyız.

Şimdi, tabii ki anlıyorum, ar-ge büyük bir çalışma isteyen, büyük bir kaynak isteyen, büyük bir kadro isteyen iş. Ancak ar-ge çalışması sadece büyük kadrolarla mı oluyor? Yani, şu kalemin daha gelişmiş modelini elde edebilmek için ille 50 ar-ge elemanı olması mı gerekiyor? Veya çok büyük bir proje tümüyle bir fabrikada mı yapılıyor? O fabrika o geliştirmeyi yaparken ara tedarikçiler ve ülke içerisinde mal tedarikiyle gerçekleştiriyor mu? Yani, bugün ülkemizde ihracat yapan büyük otomobil firmaları, elektronikçiler, tekstilciler ve benzeri şirketlerin bu ihracatlarında iş birliği yaptığı tedarikçiler yok mu? Bu tedarikçilere kendilerini geliştirmede imkân sağlamak için o projeye dâhil olan bu tedarikçilere, yanında çalıştırdıkları ar-ge elemanlarının bu projenin içerisinde sayılarak teşvik verilmesi uygun bir çalışma değil mi? Yani, çok önemli bir projede çalıştırdığınız tedarikçinin bu anlamıyla 1-2 elemanının da 500 ar-ge elemanı içerisinde sayılarak bu sayım içerisinde destek alması ülkede küçük ve orta boy işletmeleri geliştirmeye katkı koymayacak mı? Neden bundan kaçınıyoruz? Neden bu teşviki bizim kendi insanımızın da desteklenmesi açısından kullanmayı öngörmüyoruz?

Değerli arkadaşlar, bugün gerçekten bu iş ciddi bir sıkıntı içerisine girmiştir. Ülkemizin sanayisinde üretim yapan insanlar günlük dertlerinden arınıp ülkede ihracatı geliştirebilecek ciddi bir çalışma içerisine girememektedir. Bu çalışmalarda temel hedefimiz neydi? Ülkenin ihracatı ile ithalatı arasındaki cari açık dengesini azaltabilmek, ülke ekonomisini daha az ara malı ithal eden konumdan çıkarabilmek. Bizim verdiğimiz öneri ne? Ara malı ithalatı noktasında ülkede bulunan üreticilerin ara malı ithalatını ortadan kaldıracak, kendi üretimlerini yapabilecek bir projeye girebilmesi için teşvik almalarını, çalıştıracakları ar-ge elemanının bu proje içerisinde desteklenmesini sağlamak. O zaman, biz neyi amaçlıyoruz? İthalatı daha azaltmak, ihracatı teşvik etmek.

Bu anlamıyla, bu 50 taneyle sınırladığımız, 500 taneyle sınırladığımız ar-ge elemanlarında tedarikçileri de aramıza alarak, bunların imkânlarını bu şekilde destekleyerek, onların, ara malı ithalatını ortadan kaldırıp, yerli sanayinin bu projelere üretim yapmasının önünün açılmasıdır, ama anlayamadığım bir nedenle bu imkâna kavuşturulması, hem Komisyon tarafından hem Hükûmet tarafından reddedilmektedir.

Değerli parlamenteler, sizler de küçük ve orta boy işletmelerin içerisinden gelen insanlarsınız. Bu insanların ar-ge'ye ayırabilecekleri kaynakların böyle projelerle, o projelere ortak olarak desteklenerek bir noktaya taşınmasını sizlerin de istediğinizi düşünüyorum. Bu önerimiz çok makul, mantıklı ve geliştirilmesi gereken bir projedir.

Bu duygularla bu önergeyi verdik. Durumu bilgilerinize bir kez daha sunuyorum. Desteklerinizi bekliyorum. (CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Susam.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı yasanın 3. maddenin 3. fıkrasının sonundaki “sigorta primi işveren hissesinin yarısı” ifadesinin aşağıdaki şekilde değiştirilmesini arz ederiz.

Saygılarımızla.

Ferit Mevlüt Aslanoğlu (Malatya) ve arkadaşları

Madde 3-3- “Sigorta primi işveren hissesinin tamamı”

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Malatya Milletvekili Sayın Aslanoğlu.

Buyurun.

Süreniz beş dakika.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Malatya) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; teşvik diyorlar... Hatırlarsınız, 5084, 5350, daha ülkeyi kurtaracaktı ya, illerimiz fabrikalar dolacaktı, kalkınmada öncelikli yörelerimiz hep fabrika olacaktı. Burada konuştuğunuz bu bunları. Teşvik konuştuk.

Şimdi, birisi söz verdiği zaman sözünü yerine getirmeli. Bir kere, Maliye Bakanlığı bu kanunun sahibi olmamalı. Maliye Bakanlığı, hem gaz hem fren... Bu ülke üreticisine gaz vermek lazım. Üreticilere heyecan vermek için olmalı. Maliye Bakanlığı hep fren yapıyor. Arkadaş, sen fren yapıyorsun. Bu insanlara gaz veren başka... Sanayi Bakanı burada oturmalıdır arkadaşlar, Sanayi Bakanı. Bunun sahibi Sanayi Bakanlığıdır. Yani, üreticinin, ülkedeki müteşebbisin hakkını, hukukunu koruyacak bakanlık Sanayi Bakanlığıdır. Ne ilgisi var bu kanunun Maliye Bakanlığıyla ?

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Para onda.

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – Arkadaş, parayı vereceksin. Parayı vereceksin, ama, insanlara heyecan vereceksin. Bir kere, bu yasanın sahibi Maliye Bakanlığı değildir.

İki, 5084 ve 5350’den hatırlayın, söz verdiniz insanlara. Nerede elektrik paraları? Nerede arkadaşlar? Nerede elektrik teşvik paraları? Bir yıldır... Marta kadar yatırıldı, marta kadar. Kasıma kadar verilmemişti, marta kadar. Şubat... Geçtiğimiz marttan bahsediyorum arkadaşlar. Bu marttan bahsetmiyorum.

HALİL AYDOĞAN (Afyonkarahisar) – Bu mart değil mi?

FERİT MEVLÜT ASLANOĞLU (Devamla) – Geçtiğimiz... Daha bu mart gelmedi. Mart kapıdan baktırır, kazma kürek yaktırır Sayın Milletvekilim, biliyor musun. Kazmayı, küreği yaktırıyor. Söz veriyorlar, kazma kürek yaktırıyorlar! (CHP sıralarından alkışlar)

Arkadaşlar, bu yasanın sahibi Maliye Bakanlığı olmamalı. Müteşebbisi koruyan, ona heyecan veren başka bir bakanlık, Sanayi Bakanlığı olmalı.

Ben, bir kez daha, 5084 ve 5350 sayılı Yasa, bu ülkede illeri birbirine bırakan, bu ülkede örneğin tekstil sanayini yok eden, Denizli, Gaziantep, bu illerdeki sanayiye yok eden, bu illerdeki insanların fabrikasını kapattıran bir yasadır ve öbür iller, amaçlanan, gelişmemiş illere de bir tane baca tüten fabrika gitmemiştir. Afyon’u katmayın, Uşak’ı katmayın, Malatya’yı katmayın, Osmaniye’yi katmayın, Düzce’yi katmayın. Altısının dışında, kırk sekiz taneden, bana, altısının dışında bir şey bulabilir misiniz arkadaşlar? Vicdanınız yok mu? Söylesenize arkadaşlar ya!.. Niye beni konuşturuyorsunuz ya?

Hepinize saygılar sunuyorum. (CHP ve MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Aslanoğlu.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.
Sayın milletvekilleri, çalışma süresinin dolmasına çok az bir süre kalmıştır.
Çalışma süresinin madde üzerindeki görüşmeler tamamlanıncaya kadar uzatılmasını oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Kabul edilmiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı yasa tasarısının 3. maddesinin (5) inci fıkrasının madde metninden çıkarılmasını saygılarımızla arz ederiz.

Kamer Genç (Tunceli) ve arkadaşları

BAŞKAN – Komisyon katılıyor mu önergeye?

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükûmet katılıyor mu?

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Önerge sahiplerinden konuşacak var mı?

HAKKI SUHA OKAY (Ankara) – Yok.

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Ar-ge yatırımları için yapılan yatırımlar vergi matrahından düşülmekte, işçiler vergiden ve sigortadan muaf, ayrıca kamu kurumundan da bağışta bulunulması uygun değildir.

BAŞKAN – Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

TBMM Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı “Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun Tasarısı”nın 3. maddesinin (5). fıkrasındaki “Bu fıkra uyarınca yılı bütçesinde Ar-Ge projelerinin desteklenmesi amacıyla ödeneği bulunan merkezi yönetim kapsamındaki kamu idarelerinin tümü tarafından yapılan ödemelerin toplamı, her takvim yılı için 10.000.000 Yeni Türk Lirasını geçemez.” ibaresinin madde metninden çıkartılmasını ve son cümledeki “Bu tutarlar” ibaresinin “Bu tutar” olarak değiştirilmesini arz ve teklif ederim.

Harun Öztürk

İzmir

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükûmet katılıyor mu?

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Buyurun Sayın Öztürk.

İzmir Milletvekili Sayın Harun Öztürk.

Süreniz beş dakika.

Buyurun.

HARUN ÖZTÜRK (İzmir) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; şahsım ve Demokratik Sol Parti adına yüce heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkındaki Kanun Tasarısı'nı Demokratik Sol Parti olarak desteklediğimizi bir kez daha ifade ettikten sonra bu önergeyi niçin verdik onu açıklamaya çalışacağım.

Şimdi, bu yasayı Ar-Ge faaliyetlerini desteklemek amacıyla getirdiğimiz kesin. Önergenin ilişkili olduğu 5'inci fıkranın birinci cümlesi de yasanın amacına uygun bir teşvik öngörüyor, yani teknogirişim sermayesi desteği verilmesini öngörüyor. Metinden çıkarılmasını önerdiğimiz cümle ise biraz önce okundu. Bu birinci cümlede öngörülen destekle ilgili olarak, bir yıl içerisinde yapacağımız destekle ilgili bir üst sınır getiriyor. Bu üst sınırın getirilmiş olması şu ihtiyaçtan doğabilir: Bütçe imkânları gerekçe olarak gösterilebilir ve bu desteğin suistimal edilmemesi için de getirilmiş olabilir. Ancak ikinci hususun olması mümkün değil, fıkranın atıfta bulunduğu ilgili maddede desteğin nerelere verileceği belirtiliyor.

Şimdi, bu hüküm kalırsa bütçe imkânınız el verse dahi -lütfen dikkatinizi buraya çekmek istiyorum- bütçe imkânlarınız elverse bile, istesenez dahi, bu yasa hükmü bu hâliyle kaldığı sürece ek bir teşvik yapma şansınız yok. Bu nedenle, bu önerdiğimiz değişikliğin çıkması hâlinde, Maliye Bakanlığı, bu çıkmamış gibi, bütçe imkânlarını göz önünde bulundurarak, isterse aynı 10 milyon YTL'lik tutarı geçmemek üzere ilgili kurumların bütçelerine gerekli ödeneği koyabilir, yani önergeyle çıkardığımız cümle, Maliye Bakanının cümlelerin yer alması hâlindeki amacını gerçekleştirmesine engel değil. Ancak bir şeyi sağlıyor: İmkân olduğunda ve ihtiyaç hasıl olduğunda daha fazla kişiye bu fıkradan destek verme şansı oluyor. Şu anda dikkatlerinize sunmak istediğim, bu tavana göre 100 kişiye, fıkroda öngörülen söz konusu desteği verebilecek durumdayız. Eğer maddede bir tavan öngörülmesini yasama organı düşünüyor ise bunu ancak şu şekilde yapması hâlinde bir anlam ifade eder: Eğer biz yasayla, söz konusu teşviklerle ilgili olarak belli bir rakamın altında teşvik verilmemesini öngörüyor isek yasada böyle bir tavan getirmemiz bir anlam ifade eder, yani "10 milyon YTL'den az olmamak üzere bütçeye ödenek konur." dersek bunun bir anlamı olur diyorum.

Değişiklik önergemizin gerekçesini açıklayabildiğimi ümit ediyor, desteklerinizi bekliyor, yüce heyetinizi tekrar saygıyla selamlıyorum. (DSP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Öztürk.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan 95 sıra sayılı Tasarının 3. maddesinin 5. fıkrasında geçen "her takvim yılı için 10.000.000.- Yeni Türk lirası" ifadesinin, "her takvim yılı için 50.000.000.- Yeni Türk lirası" olarak değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Oktay Vural (İzmir) ve arkadaşları

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Katılmıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Katılmıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Kütahya Milletvekili Sayın Alim Işık, buyurun. (MHP sıralarından alkışlar)

Süreniz beş dakika.

ALİM IŞIK (Kütahya) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; hepinizi saygılarımla selamlarım.

Araştırma ve geliştirme faaliyetlerinin desteklenmesi amacıyla bugün tartıştığımız bu yasa tasarısının 3'üncü maddesinin 5'inci fıkrasında geçen ve biraz önce konuşan Değerli Hatibin de dile getirdiği üst tavan olarak belirlenmiş 10 milyon yeni Türk lirası yıllık toplam ödeme miktarının değiştirilmesi amacıyla vermiş olduğumuz önerge hakkında konuşmak üzere huzurunuzda geldim.

Şimdi, buradaki 10 milyon, yıllık tutar, her biri 100 bin yeni Türk lirası olmak üzere verilen teknogirişim sermayesine bölündüğünde toplam, yılda destek verebileceğiniz genç girişimci sayısı 100'dür maksimum. Bugün, yüz yirmiye yaklaşmış üniversitede toplam elli dolayındaki mühendislik fakültesinden bir yılda mezun olan genç araştırmacı sayısını hesapladığımızda yaklaşık 20 bindir. Bir de kanunun gereği beş yıl öncesine kadar mezun olmuş olanlar bu haktan yararlanmayı düşünürse, teorik olarak, en az 100 bin tane genç araştırmacıdan toplam 100 kişiye vereceğiniz paradır bu. Yani binde 1 şansı var bir araştırmacının. Dolayısıyla bunu 10 milyon yerine 50 milyona çıkarmamız hâlinde yıllık destekleyebileceğimiz genç girişimci sayısının teorik olarak 500 olmasını amaçlıyoruz. Bu, hiç olmazsa, bir

umuttur. Ama siz yaklaşık 100 bin kişide 100 kişiye vereceğiniz bir destekle yarışmaya açarsanız bu konuyu, birçok gencimiz daha baştan “Nasıl olsa benim sırtımı dayayacağım birisi yok, bu para bana düşmez.” mantığıyla buna başvurmayacaktır. Buradaki üst limitin 50 milyon YTL olarak değiştirilmesi, sizin vermeyi düşündüğünüz 10 milyon YTL’yi etkilemez. Yine şartlar konur, bütçenin de imkânları doğrultusunda bu miktar 10 milyonla sınırlandırılabilir. Bu, parayı veren makamın onayına kalmış, takdirine kalmış bir miktardır. Ama hakikaten 10 milyonla sınırlamamız önemli bir eksiklik, bunu 50’ye çıkarmakla birçok gencimize hiç olmazsa bir umut kapısını da açmış oluruz.

Ben, önergemizin destekleneceğini ümit ediyorum. Her ne kadar Komisyonunda ifade etmeye çalıştık, bunu değiştirmeye çalıştık, kabul görmedi ama yüce Meclisin Genel Kurulu bunu biraz daha farklı değerlendirecek ve sanki bir hakkı açmakla, bu parayı vereceğiz anlamında yorumlamayacaktır. Üst sınırı 50’ye çıkarmakla, biz, düşündüğümüz 10 milyon lira sınırını aşmayabiliriz de şartlara göre.

Bu önergeyi takdirlerinize arz ediyorum ve desteklenmesi ümidiyle, şahsım ve Grubum adına hepimize saygılarımı sunuyorum.

Teşekkür ederim. (MHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ederim Sayın Işık.

Önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmemiştir.

Diğer önergeyi okutuyorum:

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına

Görüşülmekte olan “Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun” Tasarısının 3 üncü maddesinin madde başlığının “İndirim, istisna, destek ve teşvik unsurları” şeklinde değiştirilmesini; aynı maddenin birinci fıkrasında yer alan “Ar-Ge ve yenilik projelerinde” ibaresinden sonra gelmek üzere, “rekabet öncesi işbirliği projelerinde” ibaresinin eklenmesini; aynı fıkra da yer alan “Ayrıca bu harcamalar, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre aktifleştirilmek suretiyle amortisman yoluyla itfa edilir.” cümlesinin “Ayrıca bu harcamalar, 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa göre aktifleştirilmek suretiyle amortisman yoluyla itfa edilir, bir iktisadi kıymet oluşmaması hâlinde ise doğrudan gider yazılır.” şeklinde değiştirilmesini; dördüncü fıkrasında yer alan “Bu Kanun kapsamındaki Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri” ibaresinin “Bu Kanun kapsamındaki her türlü Ar-Ge ve yenilik faaliyetleri” şeklinde değiştirilmesini arz ve teklif ederiz.

Bekir Bozdağ (Yozgat) ve arkadaşları

BAŞKAN – Komisyon önergeye katılıyor mu?

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Takdire bırakıyoruz efendim.

BAŞKAN – Hükümet katılıyor mu?

MALİYE BAKANI KEMAL UNAKITAN (Eskişehir) – Katılıyoruz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Sayın Ergün, gerekçeyi mi okutayım, konuşacak mısınız?

NİHAT ERGÜN (Kocaeli) – Gerekçeyi okutun.

BAŞKAN – Gerekçeyi okutuyorum:

Gerekçe:

Önergeyle, madde başlığı, kapsamıyla paralel olarak genişletilmekte, Ar-Ge indiriminden yararlanacak projeler arasında rekabet öncesi işbirliği projeleri de dahil edilmekte, damga vergisi istisnasının her türlü Ar-Ge faaliyetini kapsayacağına açıklık getirilmektedir.

Ayrıca, gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri, hesap dönemi içerisinde gayrimaddi haklara yönelik yaptıkları araştırma ve geliştirme harcamalarının tamamını aktifleştirmek zorunda olup, proje sonucu ortaya bir gayrimaddi hak çıkması halinde, aktifleştirilmesi gereken bu tutar, Vergi Usul Kanununa göre amortisman yoluyla itfa edilmektedir.

Önergeyle, Ar-Ge niteliğindeki projelerden, daha sonraki yıllarda vazgeçilmesi veya projenin tamamlanmasına imkân kalmaması durumunda, Ar-Ge faaliyeti kapsamında yapılan ve önceki yıllarda aktifleştirilmiş olan tutarlar ile gayrimaddi haklara yönelik olmayan ve Vergi Usul Kanunu hükümleri

çerçevesinde aktifleştirilmesi gerekmeyen harcamaların doğrudan gider yazılmasına genel vergi mevzuatı çerçevesinde imkân sağlanması amaçlanmaktadır.

BAŞKAN – Komisyonun takdire bıraktığı, Hükümetin katıldığı önergeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Önerge kabul edilmiştir.

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Bir redaksiyon talebimiz var efendim.

BAŞKAN – Buyurun.

SANAYİ, TİCARET, ENERJİ, TABİİ KAYNAKLAR, BİLGİ VE TEKNOLOJİ KOMİSYONU BAŞKANI SONER AKSOY (Kütahya) – Efendim, 3'üncü maddenin (1)'inci fıkrasında, son ikinci satırda "213 sayılı Vergi Usul Kanununa" ibaresinde "Vergi Usul"ü siliyoruz, sadece "Kanuna" kelimesini yazıyoruz.

(2)'nci fıkranın altıncı satırında da "TÜBİTAK tarafından yürütülen Ar-Ge ve yenilik projelerinde" diyoruz, "inde" kelimesini ilave ediyoruz.

Bir diğeri efendim: (5)'inci fıkrada yine "Vergi Usul Kanununa" diye bir ibare var, onun yerine yine "Kanuna" kelimesini ilave etmiş oluyoruz.

Bu kadar efendim.

BAŞKAN – Düzeltme notu alınmıştır.

Kabul edilen önerge ve düzeltme çerçevesi içinde 3'üncü maddeyi oylarınıza sunuyorum: Kabul edenler... Kabul etmeyenler... Madde kabul edilmiştir.

Kanun tasarı ve tekliflerini sırasıyla görüşmek için, 21 Şubat 2008 Perşembe günü, alınan karar gereğince, saat 14.00'te toplanmak üzere birleşimi kapatıyorum.

Kapanma Saati: 20.11